

SIRLARIN HAZİNESİ

(Kanz-ı-Asrar)

Farsça Saklı Sözlerin Derinleşmesi

Yazarı
Dr. Dariush Maani

Farsçadan Çeviri

Ferîste Razi

Türkçe Düzenleme

Dr. Emrullah Tazegül

***"Saklı Sözler, ilahî sırların hazinesidir. İçeriği hakkında derin düşünülürse,
sırların kapıları açılacaktır."***

Hz. Abdulbaha

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İÇİNDEKİLER

TÜRKÇE DÜZENLEME İLE İLGİLİ BİLGİLENDİRME NOTU.....	5
ÖNSÖZ.....	6
KONU İLE İLGİLİ GENEL BİLGİLER.....	9
I.Vahiy Tarihi.....	9
II.Saklı Sözler'in Vahyolunuş Süresi ve Bölümlerinin Toplanması.....	10
III. Saklı Sözler'in Vahyolunduğu Zamanda Meydana Gelen Olaylar.....	10
IV. Saklı Sözler'le Aynı Zamanda Vahyolunan Bazı Eser ve Levihler.....	13
V. Bağdat'ta Vahyolunan Eserlerin Üslûp Şekli.....	18
VI. Saklı Sözler Risalesinin Konumu.....	20
VII. Kutsal Eserlerde "Sahife" Sözcüğünün Kullanışı.....	21
VIII. Emir Dışındaki Eserlerde, 'Saklı Sözler' Adının Kullanılışı.....	21
IX. Emri Eserlerin Sınıflandırılmasında Saklı Sözler'in Yeri ve Konumu.....	21
X. Saklı Sözler'in Önemi.....	23
XI. Saklı Sözlerin Günlük Hayattaki Önemi.....	25
XII. Saklı Sözler ile Ruhani Mahfiller Arasındaki İlişki.....	26
KELİME VE SAKLI SÖZLER.....	27
'SAKLI SÖZLER'İN ÖZELLİKLERİ VE SINIFLANDIRILMALARI.....	28
'SAKLI SÖZLER'DE KULLANILAN SÖZCÜK VE TERİMLER.....	29
Bülbül, Manevi Bülbül, Kuş ve Kuşlar.....	30
Gül ağacının Saklı Sözler'de Kullanılışı.....	31
Fidan-Sevgi Fidanı.....	32
Ağaç ve Ağaçlar.....	32
Meyve-Semere.....	33
Kulak Sözcüğünün Saklı Sözler'de Kullanılışı.....	34
Seni Korumaya Gözler Tayin Ettim.....	35
Süt ve Ruhani Anlamı.....	36
Toprak.....	38
"Su" Sözcüğünün Ruhani Anlamı.....	39
Ateş-Şehvet ve Emel Ateşi.....	40
Rızvan.....	41
'Saklı Sözler'de "Firdevs" ve "Rızvan" Sözcüklerinin Kullanılışı.....	41
Mülk Âleminden Görünme-İnsanın Yedi Aşaması.....	42

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Ruh-Nefis-Kalp ve Birbirleri ile İlişkileri.....	44
Ruh.....	44
Nefis.....	46
Kalp.....	48
İnsanın Özel Makamı.....	57
Var Olmak, Yok Olmak.....	57
Emir Toprağı.....	57
Emir Âlemi.....	58
Melekût, Ceberut ve Nasut Âlemi.....	58
Eğitimin Önemi.....	59
Bahai Dininde Eğitimin Esasları.....	60
İlahi Sınavlar İnsanların Eğitilmesi İçindir.....	61
İlahi Koruma ve Aşamaları.....	61
Kalp Mumunun Yakılması.....	62
Zikir ve 4 Aşaması.....	63
İlahi Kelimenin Etkisinden Sevgi Ateşi Oluşur.....	63
İman Fidanını Korumak.....	64
İnsanın Cevherli Kılıca Benzetilmesi.....	65
Bahai Dini'nde ve Diğer Dinlerde İnsan Tanımı.....	66
Şehvet ve Emel.....	70
Kın-Nefis ve Arzu Kını.....	71
İnsanoğlunun Kutsal Göğün Güneşine Benzetilmesi.....	72
Sema-Gök.....	75
Dünya.....	76
Perde.....	77
Perdelerden Kurtulma.....	79
Hak ile Halk Arasındaki Basamaklar.....	80
Gaflet.....	80
Varlık-Yaratılışı Varlık Süsü İle Süslemek.....	80
Bibliografi.....	83
SAKLI SÖZLER.....	86
Bölüm I -"Arapça".....	87
Bölüm II- "Farsça".....	99

TÜRKÇE DÜZENLEME İLE İLGİLİ BİLGİLENDİRME NOTU

'Sırların Hazinesi' (*Kanz-ı-Asrar*), yazarı Sayın Dr. Dariush Maani'nin kendi önsözünde de belirttiği gibi, yaşamının bir sürecinden sonra, benimseyip uyguladığı yoğun ruhani içerikli çabalarla ortaya çıkardığı olağanüstü bir eserdir. Bu eser, Bahai Dini Emri kaynakları, tasavvuf alanındaki konu ile ilgili bilgileri ve yazarın kendi içsel yolculukları sonucu ulaştığı ruhani derinlik ve açılımları içermektedir.

Orijinali Farsça olan böyle bir kaynağın varlığını ve içeriğini ilk öğrendiğimde, çok heyecanlanarak dilimize nasıl kazandırılacağını düşündüm. Bu konu ile ilgili ara-yışlarım sonucunda, Farsça bilen ve kendisinde Hz.Bahau'llah'ın yolunda bir hizmet aşkı içerisinde bulunan Sayın Ferište Razi ile işbirliği yaptım. Sayın Razi'nin büyük emek vererek Farsça orijinalinden yaptığı çeviriler, yaklaşık 3 yıl süren çalışmalar sonucun-da ilişik metin haline getirilmiştir. Çalışmaların bu kadar uzun zaman almasının başlıca nedenleri, aşağıda kısaca açıklanan konulardaki hedeflere ulaşabilmek için gösterilme-si gereken dikkat ve titizlikten kaynaklanmıştır.

Kitabın orijinalinde, "Konu İle İlgili Bilgiler" dışında kalan bölümlerindeki örnek ve alıntılar, genellikle dil özelliğinden kaynaklanan tekrarları içermekte ve konular Türkçeden farklı bir diziliş altında yer almaktadır. Bundan ötürü, belirtilen bölüm birebir Türkçe'ye çevrildiği halde, diğer bölümler Türkçedeki dil özelliğine uygun fakat orijinalinden farklı şekilde düzenlenmiş olarak "Saklı Sözler'de Kullanılan Sözcük ve Terimler" ana başlığı altında toplanmış ve gerekli olmadıkça tekrarlanmış örnek ve alıntılardan arındırılarak sadeleştirilmiştir. Ayrıca verilen referanslardan ulaşabilme olanağı bulunanlara ulaşılıp, ilgili alıntı ve örnekler o kaynaklar yoluyla da teyit etmek suretiyle içeriklerinin orijinali ile karşılaştırma çabası içerisinde olunmuştur. Diğer taraftan eserde açıklanmak istenen tüm konular, en kısa ve en anlaşılır düzeye indirilerek çevrilmiş metinde bulunmasına özen gösterilmiştir. Bu özellik, Farsça orijinali karşılaştırma olanağı bulunanlar tarafından da onaylanacaktır.

Eserdeki olağanüstü sayılabilecek ruhani frekansları yakalayabilmek için, Türk-çe karşılıklardaki sözcükler çok özenle seçilmiştir. Çünkü Hz.Bahau'llah'ın 'Saklı Sözler'-in girişinde, "**Bu, İzzet ceberutundan evvelce kudret ve kuvvet diliyle nebile-re indirilendir**" olarak önemini vurguladığı bu sözlerdeki karşılıklar ve anlamlar için Dr. Maani çok uzun yıllar boyunca derin düşünme, meşveretler ve çeşitli ruhani yolculuklar yapmıştır. Böyle bir eserdeki Türkçe karşılıkların da, bu özelliğini yansı-tması gerektiği noktasından hareket edilmiştir. Yani kitabın orijinalinde kullanılmış olan sözcük veya terimlerin ruhani içeriklerindeki açılım ve derinliğe uygun seçimlerde bulunma çabası içerisinde olunmuştur. Ayrıca, eserden her yararlananın konuyu kolayca anlamasını sağlayacak düzeyde Türkçe karşılıklar kullanılması hedeflenmiştir. Aynı amaçla Arapça ve Farsça 'Saklı Sözler'in özgün metnini bozmamak için yeniden yorumlanmamış, fakat her sözün sonuna, Türkçede anlaşılmasında güçlük çekile-bilecek sözcük ve terimlerin, Türkçe karşılıkları eklenmiştir. Metindeki Türkçe karşılık-lar için Türk Dil Kurumu'nun "Türkçe Sözlük" kaynak eserinden yararlanılmıştır.

Sonuç olarak, hangi inançtan olursa olsun, 'Saklı Sözler'e odaklanıp içeriklerinin okyanusuna dalarak payını almak isteyen Tanrı yolu arayıcılarının, çabalarıyla orantılı olarak, fiziksel bedenlerinde arınmış ruhlarının gücüne ve onun parıltılı sonuçlarına tanık olacaklarına içtenlikle inandığımı tüm inananlarla paylaşmak istiyorum.

Dr.Emrullah TAZEGÜL
21 Ağustos,2007-İZMİR

ÖNSÖZ

Gençliğimde, Kuveyt'te göçmen (muhacir) olarak bulunduğum yıllar (1952-1957) ve Avusturya ile Almanya'daki öğrenim dönemlerinde (1957-1969) 'Saklı Sözler'e karşı çok özel bir ilgimin bulunduğunu hissettim. Her fırsat buldukça, Arapça ve Farsça bölümlerdeki sözlerin derinleşmesini yapmayı arzuladım. Bu sözlerin ifade ettiği anlamların anlaşılmasını çok yürekten istiyordum. Bu sevgi ve istek, yıllar sonra İran'da bulunduğum dönemde (1969-1975) de devam etmiştir.

Yüce Adalet Evi'nin İran Bahailerine hitaben yazdığı, "Tahran'dan çıkarak diğer noktalara muhaceret etmelerini isteyen" emirleri gereğince tekrar Avusturya'ya gittim. Böylece ilk muhaceret yıllarımdan daha sakin bir muhaceret noktasında bulunmaktaydım. Bu yıllarda, hep kutsal makamlarına nasıl bir hizmette bulunabileceğimi düşündüm. Günlerimin boş ve anlamsız geçmesini istemiyordum. Emri hizmetlerim ve normal günlük çalışmalarım yanında, Hz.Bahaullah'ın yolunda daha farklı küçük bir hizmette bulunmak istiyordum.

1977-1978 yıllarında Avusturya'nın batısındaki yaz okulunda okunan, Hz. Abdalbaha'dan alınmış bir levihte, şöyle buyrulmuştu; **"Hayatınızda, zamanınız varken Hz.Bahaullah'ın yolunda bir hizmette bulununuz. Bu hizmet yarışında ileriye geçmeye çalışınız. Amacınız, bu fani âlemde, kalıcı âlem için bir şeyler yapmak olmalıdır."** O levhi duyduktan sonra, kendi kendime "Saklı Sözler'in anlamlarının anlaşılması ve derinleşmesi" konularında hizmet vermeye karar verdim. Bunun üzerine, konu ile ilgili kutsal ayetlerin topluca araştırılması, toplanması ve derinleşmesini esas alan çalışmalar tasarladım. Sevgili eşim ve çocuklarım Sema ve Saaker ile beraber yaşadığım Avusturya'nın güneyindeki Graz şehrinde, çalışmamın yöntemlerini belirledim. 1979 Yılında (dokuz yıllık planın son ayları ve beş yıllık planın başlangıcı), Graz'dan Viyana yakınındaki Dorf şehrine muhaceret ettim. Bu şehirdeki ilk Mahalli Ruhani Mahfil'in kurulması bana ve arkadaşlarıma nasip olmuştur. Dorf 'da bu eser ile ilgili bütün ayet ve dökümanları topladım. Ayrıca 1979 yılında ailemle birlikte Hayfa'yı ziyaret ettim.

Kuveyt'te bulunduğum yıllardan itibaren, kalbimin sevgilisi olarak görmeye başladığım Emrin Ellerinden Sayın Ebulkasım Feyzi ile mektuplaşmak suretiyle diyalog içerisindeydim. Hayfa ziyareti ile dökümanlarımı kendilerine verip, kontrolü

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

sonucu görüşlerini bildirmelerini rica ettim. Emrin Eli Ebulkasım Feyzi, yoğun işlerine rağmen dökümanlarımı alıp, gerekli düzeltmeleri yapmayı ve konu ile ilgili görüşlerini belirtmeyi esirgemediler. Bu karşılaşma ve sonrasındaki ilişkiler, yaşamımda ruhumun güçlenmesine ve yeniden canlanmasına neden olmuştur. Yine onun önerisiyle, 'Saklı Sözler'in derinleşmesi konusunda yeterli bilgi sahibi olabilmek için tasavvuf bilginlerinin eserlerini okuyup inceledim. Bu tasavvuf dilinin eserlerinden, 'Saklı Sözler'in açıklanmasını, anlaşılmasını sağlayan ve Hz. Bahau'llah'ın Emri eserlerine uygun düşen ifadeleri topladım. Aynı zamanda da Hz. Bahau'llah'ın levihlerini ve diğer Emri eserlerini okuyarak 'Saklı Sözler' ile ilgili bölümlerini çıkararak bir araya getirdim. Konu ile ilgili 1000 ayet toplamış ve her gün bunlara yenilerini eklemiştim.

O güne kadar en büyük ruhani destekçi olarak gördüğüm Ebulkasım Feyzi'nin Kasım 1980 yılında suudu sonrasında, anlamlar konusunda karşıma çıkan okyanustaki engin hareketler nedeniyle zorlanmaya başlamıştım.

1981 yılında, Avusturya da yapılan yaz okulunda, Dr.Şapur Rasih ile karşılaştım. Konuyu kendilerine aktardığımda, ilgilerini esirgemediler. Bunun üzerine, o güne kadar hazırladığım bölümleri, uygun zamanlarında Dr. Rasih ile meşveret ettim. Dr. Rasih, bu meşveretler esnasında ve daha sonra yaptıkları öneriler sonucu, bu eserin ciltlere bölünerek hazırlanmasının ve yayınlanmasının daha uygun olacağını belirtmiştir. Ayrıca "**Sırların Hazinesi**" eserinin bazı bölümlerinin "Peyamı Bahai" dergisinde yayınlamam tavsiyesinde bulunarak, konu ile ilgili çalışmalarına devam etmemi istemiştir. Bende onun bu önerilerine uyararak, bazı bölümleri adı geçen dergide yayınladım. Diğer taraftan Dr. Rasih, bu önemli konuyu Yüce Adalet Evi'nin üyelerinden birine yazarak duyurulmasını sağlamıştır.

1981 yılı Ekim ayında, Yüce Adalet Evi Dr.Rasih'e, **"29.8.1981 tarihli mektubunuz alınmıştır. Yüce Adalet Evi, Sayın Dariush Maani'nin 'Saklı Sözler'i derleme ve derinleşme girişiminde inşallah başarılı olacağını ve bu çok güzel eseri inananlara hediye edeceğini ümit etmektedir"** ifadelerini içeren bir mektup ile cevap vermiştir.

Yüce Adalet Evi'nin bu mektubu, ruhuma yeni bir ruh ve gücüne yeni bir güç katmayı sağlamıştır. Yüce Adalet Evi Hz.Abdulbaha'nın birkaç levhini de mektupla

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

beraber göndermiş ve levihlerin birinde geçen “**Sırların Hazinesi**” adının esere isim olarak konulmasını istemiştir.

Bu eseri hazırlayabilmek için; çok sayıda kutsal ayetler topladım ve levihler inceledim. Diğer taraftan Hz.Bahau'llah'ın 'Saklı Sözler'de ifade etmek istediği gerçek anlamlara ulaşabilmek için, birçok tasavvuf yazarının eserlerini de araştırdım. Ayrıca bu konuda, bazen aylarca süren tefekkür ve derinleşmelerde bulundum. Bazen de bu konuda görüş sahibi olan kişilerle, danışma ve meşveretlerde bulunmak suretiyle bilgi ve görüşlerinden yararlandım.

Çalışmalarım boyunca, her anlam üzerindeki derinleşme ve odaklanmayı esas olarak benimsedim. Bu çalışmalarda, bazen ilahi teyitle, sır kapıları hemen gönlüme açılmış, bazen de bu sır kapılarına ulaşmam çok uzun zaman almıştır. Bundan ötürü, “**Sırların Hazinesi**” eserinin birinci cildini, kutsal eserler üzerinde en az 10 yıllık bir inceleme, tefekkür ve meşveretler sonunda, Bahai dini inananlarına hediye edebildim. İlahi inayetler ve dostların duası ile, “**Sırların Hazinesi**” eserinin diğer ciltlerini de bitirmenin nasip olacağını ummaktayım.

Sözlerimi, tüm yaşamımda beni her bakımdan destekleyen ve fikir alışverişinde bulunmak suretiyle, bu eseri tamamlamam konusunda yardımda bulunan sevgili eşim Jale Abediyan'a teşekkür ederek ve onun isteği ile bu eseri, dünyadaki bütün İsmi-Azam inananlarına armağan ettiğimi belirterek bitirmek istiyorum.

Ayrıca fikirleri ile beni destekleyen ve görüş belirterek çalışmalarına katkıda bulunmuş tüm arkadaşlarıma ve dostlarıma içten teşekkürlerimi sunuyorum.

15 Eylül 1992, Avusturya

Dr. Dariush Maani

KONU İLE İLGİLİ GENEL BİLGİLER

I. Vahiy Tarihi

İlahi bağışın en bol olduğu bu kutsal dönemde, Hz.Bahau'llah'ın şüphesiz en önemli eserlerinden birinin de '**Saklı Sözler**' olduğunu söyleyebiliriz. Hz. Şevki Efendi'nin, 'Bahai Dininin Birinci Yüz Yılı' kitabında "**Göksel seçkin öğütler ve ilahi eğitim cevheri**" olarak nitelendirdiği bu eser, Hz. Bahau'llah'ın Bağdat'ta bulunduğu ve Emrini alenî olarak açıklamadığı tarihten 5 yıl önce, Dicle nehri kenarlarında yürüyüşleri esnasında vahyolunmuştur. Bu vahiy olma dönemi, Hz.Bahau'llah'ın Tahran'ın **Siyah Çal** zindanında Emrini gizli açıklamasından da 5 yıl sonrasına rastlamaktadır. O halde, bu eserin vahyolunuş tarihi, Emrin gizli ve alenî açıklamasının gerçekleştiği dönemler arasındaki zamana denk geldiğini söyleyebiliriz. Yani Saklı Sözlerin vahyolunduğu tarih, Miladi 1858 (Hicri 1274) yılı olup, bu da Hz. Bahau'llah'ın Süleymaniye dağlarından dönüşünden 2 yıl sonrasına rastlamaktadır.

Hz. Abdalbaha 'Saklı Sözler'in vahyolunuş tarihi ile ilgili olarak şöyle buyurmuştur: "**İnciler hazinesi olan bu Saklı Sözler, Hz.Bahau'llah'ın kaleminden Bağdat'ta Hicri 1274 yılında nazil olmuştur.** (1)"

Hz. Şevki Efendi, bu bağışı bol olan yolculuk hakkında, yine 'Bahai Dininin I. Yüz Yılı' kitabında şöyle buyurmaktadır: "**İlahi sırların hazinesi ve rahmani yüce bilginin toplamından ibaret olan İkan Kitabı'ndan sonra, vahyolunmuş en önemli eser, 'Saklı Sözler'dir. Bu manalar incisi ve eşsiz değere sahip ilahi hikmet sözleri, rahmanın ismet sedefinde gizli ve saklı bulunuyordu. Hz.Bahau'llah, Dicle nehri kıyılarında derin düşünce deryasına dalmış olarak gezinirken, kendisine kısmen Farsça, kısmen Arapça olarak Hicri 1274 yılında vahyolunmuştur.**"

Fazıl Mazenderani, 'Esrarul Asar' (Eserlerin Sırları) kitabında, vahyolunuş zamanı ile ilgili olarak, aşağıdaki açıklamayı yapmıştır: "**Bu ayetler, genellikle seher vakti vahiy olmuştur. Ay ve gün olarak tam zamanı belli değildir.**

Gelecekte, konu ile ilgili eserlerde bu bilgiye ulaşılabileceğini ümit edemeyim.”

II. Saklı Sözler’in Vahyolunuş Süresi ve Bölümlerinin Toplanması

Eşsiz değere sahip ve ilahi eğitimin özü niteliğindeki bu ‘Saklı Sözler’in ne kadar süre içerisinde vahiy olduğuna dair bir kanıt bulunamamıştır. Ancak levih ve konu ile ilgili diğer kutsal eserlere dayanarak, bu sözlerin hepsinin bir defada vahiy olmadığını söyleyebiliriz. Hz.Bahauallah, Zeynul Mukarribin’e hitaben yazdığı levihte, bu konuda şöyle buyurmaktadır : “***Saklı Sözler’den bahsediyorsunuz, onların bazıları bir defada ve tek bir levihte vahyolunmuş, diğerleri ise değişik zamanlarda vahyolunmuştur. Bu sözlerden, bazı zamanlarda vahyolunanların hepsi toplanmış. Bazı zamanlardaki sözlerin tümü ise toplanamamıştır. Tümünün toplanması, Âlemlerin Rabbi Allah nezdinde çok daha iyi olacaktır.*** (2)”

Fazıl Mazenderani, Hz.Bahauallah’ın Zeynul Mukarribin’e ‘Saklı Sözler’in toplanması ile ilgili buyurdukları konusunda, ‘Esrarul Asar’ kitabında şunu yazmaktadır : “***Ve böylece o, tüm sözleri topladı. Derlenen bu öğütler, bölüm tertibi bakımından farklı olmalarına rağmen, her bölüm kendi içinde bağımsız olup ayrı bir anlam ifade ettiğinden, bu farklılık bir hata oluşturmamaktadır. Ancak bir bölümde, yanlışlıkla bir basım hatası yapılmıştır. O da, ‘Mübarek Zamandaki’ sözünde geçen ‘Zaman’ kelimesindeki Z harfinin Farsça noktası konulmadığı için R olarak okunması sonucu , ‘Zaman’ kelimesi ‘Raman’ olarak okunup bilinmektedir. Bu hata, sonraki baskılarda da devam etmiştir.*** (Farsça Saklı Sözler-71)”

III. Saklı Sözler’in Vahyolunduğu Zamanda Meydana Gelen Olaylar

‘Saklı Sözler’in vahyolunuşu ile aynı zamanda meydana gelen olayları daha iyi anlayabilmek için, Dr. Maşallah Müşrifzade’nin konu ile ilgili olarak yapmış olduğu araştırmaları incelemek gerekir. Zira kendisi ‘Risaleyi Tahkik’ adlı eserinin 2.cildinde,

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Hız.Bahauallah'ın Emrini aleni açıklamadan önceki eserlerini, tarih itibariyle 4 döneme ayırmıştır. Bu dönemler sırası ile şöyledir:

1. Hız.Bahauallah'ın İran'da yaşadığı dönemde yazdığı eserler: Bağdat'a sürgün olmadan önce, Emrin gizli açıklamasını yaptığı tarih ile Bağdat'a giriş tarihi (8 Nisan 1853 Miladi,1269 Hicri) arasındaki dönemi kapsamaktadır.
2. Süleymaniye'ye gitmeden önceki Bağdat dönemi: Yani Bağdat'a vardığı 8 Nisan 1853 tarihi ile Süleymaniye'ye hareket ettiği 7 Nisan 1854 tarihleri arasındaki eserler.
3. Süleymaniye'de bulunduğu dönemdeki eserler: Yani 7 Nisan 1854'den dönüş tarihi olan 19 Mart 1856 tarihleri arasındaki eserler.
4. Hız.Bahauallah'ın Süleymaniye dönüşünden, Emrini açıkça beyanda bulunduğu tarih arasındaki 7 yıllık Bağdat devresi: Yani 19 Mart 1856 ile 22 Nisan 1863 tarihleri arasındaki dönemde yazılan eserler. Daha önce de belirtildiği gibi, 'Saklı Sözler'in vahyoluş tarihi (Miladi1858), bu 7 yıllık devreye rastlamaktadır.

Bu açıklamadan sonra, genel bir bakışla, o zaman dilimi içerisinde meydana gelen tarihi olayları özetlemeye çalışalım. Özellikle meşhur tarihçi Nebil Zerendi'nin eserleri incelendiğinde, o dönemde meydana gelen elem dolu olaylar hakkında, Bahai Toplumuna önemli fikirler verebilen bilgiler içerdiği görülmektedir. Çünkü, o dönem, Hız.Bahauallah'ın o günkü Babileri, Emrinin açıkça beyanına hazırladığı bir devreye rastlamaktadır. O zamanki İran Şahına yapılan "suikast" nedeniyle, bütün İran'da devlet, millet ve din adamları tarafından, Hız.Bab inananlarına büyük işkence uygulanarak, çok fazla sayıda inanan şehit edilmiş ve ardından da, Hız.Bahauallah Irak'a sürgün edilmiştir.

Hız.Bab tarafından, bu perişan kitleye rehber olarak görevlendirilen Yahya Ezel'in kendisi de, nasıl davranması gerektiğine şaşırılmış bir şekilde, önce kaçarak ortadan kaybolmuş ve daha sonra Bağdat'a giderek, Babileri düşman edecek derecede birbirine düşürmüş, fitne ve fesat olaylarına neden olmuştur. Hız.Bahauallah, kendisini çok üzen bu durumda; birliğin daha çok bozulmaması için, Bağdat'tan ayrılarak Süleymaniye dağlarına gitmiş ve iki yıl orada yoğun bir ruhani yaşam sürmüştür. Ancak iki yıl sonra, ailesinin ve ehlibeyt müminlerinden oluşan hatırlı dostlarının ısrarı ile tekrar Bağdat'a dönerek, melekûti bir güçle tüm inananları bir

araya toplamış ve onların ahlâk ve amellerinde arınmaya ve erdemler kazanmalarına neden olacak ilahi kaynak olmaya başlamıştır. Çabalarının başlıca amacı, dağılmış Babileri tekrar bir araya toplamak ve onları ilahi niteliklere alıştırmak, temiz huylarla süslenmelerine yardımcı olmaktır. Böylece, bu çok keskin kılıçları, ilahi beyana dönüştürüp, beşer nüfusunun yani insanoğlunun, gül bahçesinin güzel kokularını hissetmesine ve ruhani bülbülün sesini duymaya hazır hale getirmektir.

Yüzlerce ayet ve levih, o dönemin ruhani değişimine tanıklık etmektedirler. Hz. Şevki Efendi, 'Bahai Dini'nin I.Yüz Yılı' kitabında, o dönemi şöyle tanımlamaktadır: **"Kendilerini Hz. Bab'ın inananları olarak gösteren kişiler, zamanla delice ve aptalca yaptıkları işler sonucu, giderek Emre çok daha büyük zararlar vermeye başladılar. Hz.Bahau'llah'ın başından beri onaylamamasına rağmen, yapılan bu olumsuz davranışlar, Emre daha büyük darbe vurduğundan, inananların sayısı her geçen gün azalmaya başlamış ve topluluğun birliği tehlikeye düşürülmüştü. Emrin bu azamet ve şöhretini lekeleme olayları bir süre devam etmiştir."**

Yine bu konuda, meşhur tarihçi Nebil, mevcut durumu şöyle ifade etmektedir: **"...Emrin ışığı sönmüş, ilahî düzen bozulmuş, Emrin sevgisi ile dolu olan gerçek inananlar, perişan durumda bulunuyordu. Kazvin şehrindeki inananlar dörde bölünmüş ve hepsi birbirlerine muhalif durumda olup beyan yolundan sapmışlardı (3)".** Ayrıca **"...Babilerden 25 kişi, kendilerini Hz.Bahau'llah'ın yerine koyma cesaretini gösterdiğini, Ahdin Merkezi Hz.Abdulbaha onaylamıştır. Bu davranış ve iddialardan ötürü, artık kimse halk içine çıkmaya cesaret etmeyecek kadar Emrin geleceğinden ümitsiz hale düşmüştü. Sokakta onlarla karşılaşan Kürtler ve İranlılar, başlarına lanetler yağdırmak ve inandıklarını iddia ettikleri Dini açıkça aşağılamak için birbirleri ile sanki yarış içinde bulunuyorlardı. (4)"**

Böyle bir durumda Süleymaniye dağlarından dönen Hz. Bahau'llah, Tanrı'dan gelen ilahi güç ve tanrısal nefis ile inananları canlandırarak diriltmesi sonucu, onların hareket, düşünce ve uygulamalarında öyle ciddi bir değişiklik yaratmıştı ki, bu değişikliği Nebil Zerendi şöyle ifade etmektedir : **"Cemali Mübareğ'in çevresindekilerin çoğunluğu, kendi ruhlarını arındırmaya ve kutsallaştırmaya öyle itina gösterirlerdi ki, ne Tanrının iradesine uymayacak tek bir kelime**

söyler, ne de O'nun hoşnutluğuna aykırı tek bir adım atarlardı. Kendi aralarında öyle bir anlaşma yapmışlardı ki, eğer biri gündüz, yanlış bir söz söylerse, gece arkadaşı onun hatasını söylediğinde, o hatayı düzeltinceye kadar yeme ve içmeden kesilirdi. (5)''

Nebil'in açıklamalarına dikkatle bakıldığında, apaçık görülmektedir ki; inananlar Saklı Sözler'in içeriğindeki ilahi öğütlere uygun davrandıklarında, ilahi söz güneşinin kalplerinde yansması sonucu ahlâklarında çok büyük düzelme sağlanmıştır. Nebil'in bu açıklamaları, 'Saklı Sözler'in içerisindeki ilahi öğütlerin; o dönemdeki olaylar, Emrin durumu ve insanların gereksiz davranış biçimlerine nasıl uygun olduğunu göstermektedir. Bu saptamalar, 'Saklı Sözler'deki anlamları daha iyi anlamamızı gerekli kılmaktadır. Hz. Bahau'llah, insanların gaflette oluşlarını, 'Saklı Sözler'de manevi dille şöyle buyurmaktadır: ***"Fakat kulakları yok ki duysunlar", "Kalpleri yok ki bir harf anlayabilsinler", "Baktığınız dikenin adını gül koymuşsunuz. Sizden ne bir temiz nefes geldi ve ne de gönül bahçelerinizden bir feragat yeli esti. Sevgilinin şefkatli öğütlerini yabana atıp kalbinizden büsbütün sildiniz..."*** ve yine ***"Muattar kokular yayılmada, cömertlik rüzgârları esmede; siz ise hep nezleli, hepsinden mahrum..."***

Bu konularda daha detaylı bilgi edinmek isteyenler, 'Nebil Tarihi' ve 'Bahai Dininin I. Yüz Yılı' isimli eserlere başvurabilirler.

IV. Saklı Sözler'le Aynı Zamanda Vahyolunan Bazı Eser ve Levipler

'Saklı Sözler'in vahyolunduğu dönemde, Babi dini inananlarının bulunduğu durumu bir önceki bölümde özetlemeye çalıştık. Bu bölümde de, o süre içerisinde vahyolunmuş eserleri özetlemeye çalışacağız. Bu eserleri belirtmeden önce, Dr. Müşrifzade'nin Bağdat'ta nazil olan eserlerin vahyolunuşundaki asıl amacın, aşağıda bölümler halinde özetlenen hedefler olduğu ile ilgili değerlendirmesini belirtmek gerekir. Bu hedefler şunlardır:

1. Hz. Bab'ın Zuhurunun kusursuz ve eksiksiz olduğunun kanıtlanması ve Babilerin inanç ve imanlarının desteklenmesi.
2. Babilerin zor sorunlarının çözümünde onlara yardımcı olmak ve başkalarının sorduğu sorulara cevap niteliği taşıyan açıklamalarla onlara yol göstermek.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

3. Babilerin bireysel ahlaklarının düzeltilmesi için; ruhlarında arınmışlık yaratma, tutuşma, ruhani yolculuklarındaki hareket şekli, nefis temizliği ve sağlamlaşma konularında yardımcı olabilmek.
4. Babi Emri inancını taşıyanların zihinlerini, gelecekte Hz. Bahauallah'ın Zuhuru kabullenmeye hazırlamak.
5. Babiler arasında ayrılık ve parçalama yaratmak isteyen düşmanlarından ve onların yandaşlarından korumak.
6. Hz. Bahauallah'ın Bağdat'ta bulunduğu dönemin son zamanlarında vahyolunan eserlerinde de açıkça belirtmiş olduğu üzere, Tanrı Mazharlığına ve Emrin aleni ilanına zihni zemin hazırlamak.

'Saklı Sözler'in vahyoluşundan önceki levih ve eserler incelendiğinde; 'Saklı Sözler'in, şüphesiz o döneme kadar yayınlanmış eserlerin en önemlisi olduğunu söyleyebiliriz. 'Saklı Sözler'den önce ve sonra vahyolunmuş eserleri şöyle sıralayabiliriz:

Saklı Sözler'den önce vahyolunmuş eserler

1. Rash-i Ama Şiiri: 1853 (Hicri 1269) yılında Tahran'ın Siyah Çal zindanında vahyolunmuştur. Hz. Bahauallah'ın ilk eseridir. Toplam 19 satırdan ibaret olan bu şiir Farsça olup şöyle başlar; "***Rash-i Ama bizim cezbemizden dökülür-Vefanın özü bizim nağmelerimizden saçılır***". İlahi Emrin gizli açıklamasını içeren bu şiir, Hz. Bahauallah'ın Makamını ve ilahi zuhurunun potansiyelini belirtmektedir.

2. Kullut-Taam Levhi (Tüm Yiyecekler Levhi): 1854 (Hicri 1270) yılında, Bağdat'ta Arapça olarak vahyolunmuştur. Bu Levih Musevilerin. bazı yiyeceklerin İslâm kanunlarına göre yasaklanmasının, Musevi yasalarına uymadığı iddiasına cevaben nazil olmuştur. Vahyolunmuş zamanı, Hz.Bahauallah'ın Süleymaniye dağlarına çekilmesinden kısa bir süre öncesine rastlamaktadır.

3. Kaside-i Varkaiyye, İzze Varkaiyye Kasidesi : 1855-1856 (Hicri 1271-1272) yıllarında , yani Hz.Bahauallah'ın Süleymaniye dağlarında bulunduğu dönemde vahyolunmuştur. Aslında 2000 mısra olan bu şiir, içeriğinin halkın idrakinin ötesinde olması nedeniyle, Hz.Bahauallah tarafından seçilen sadece 127 Ayet'ine kopya edilmesi izni verilmiştir.

Bu Arapça şiir, Süleymaniye din bilginlerinin Hz.Bahauallah'tan, bu güne kadar kimsenin başaramadığı Arap şairi İbn-i Ferid'in 'Kaside-i Taiyye' adlı şiirinin kafiyesine uygun bir şiir yazma ricası sonucu yazılmıştır. Halkın gözleri önünde vahyolunan bu şiirde, Hz. Bahauallah kendisine inen Ruhul Azam'ı övmekte ve diyalogunu dile getirmektedir. Ayrıca, geçmişte çektikleri üzerinde durarak, düşmanlarının O'na yaptıklarını belirtmektedir. Keder ve yalnızlığından ve gelecekte Tanrı yolunda başına gelecek felaketlere sebat gösterip sevinçle göğüs gereceğini, zarif bir üslûpla anlatmaktadır.

Hz.Bahauallah, Bağdat'a döndükten sonra bu şiire bazı dipnotları yazmıştır. Şiirdeki güç sözcüklerin Farsça anlamlarını açıklayarak, bazı anlaşılması zor mısraların yorumlarını yapmıştır.

4. Sâki Kasidesi : Süleymaniye döneminde vahyolunmuş bir şiir olup, ilahi şarabın oluşturduğu aşk ve tutuşmuşluk konularını içermektedir.

5. Yedi Vadi : Hanikeyn şehrinin kadısı Şeyh Muhyeddin'in sorularına cevaben yazılmış bir eserdir. Süleymaniye dağlarından dönüş sonrası vahiy olunmuştur. Eserde konu edilen yedi vadi veya yedi şehir, ilahi yolda yürümek isteyen aşığın aşması gereken aşamaların makamları olup, bunları aştığı taktirde gerçek hedefine ve amacına ulaşabileceğini ifade etmektedir.

6. Dört Vadi : Hz.Bahauallah'ın Bağdat'ta vahyolunmuş mistik eserlerinden biri olan Dört Vadi'de; ilahi yolun yolcusunun en son amacına ulaşmak için giriştiği yolculuğundaki dört Âlem'den bahsedilmektedir. Bunlar; nefis âlemi, akıl âlemi, aşk âlemi ve gönül âlemidir.

Bu eser, Hz.Bahauallah'ın Süleymaniye'de tanıştığı Kadiriye Tarikatının Şeyhi ve ilim sahibi Şeyh Abdurrahman-i Kerkuki'ye hitaben yazılmış bir mektuptur.

7. Huriye Levhi : Bağdat döneminde Arapça olarak vahyolunmuş çok güzel bir levihtir. Okunduğunda insan ruhunda heyecan ve hayret duyguları uyandırmaktadır. Çünkü Hz. Bahauallah, bu levihte ilahi zuhurunun şahane bir portresini çizmiş ve uzak bir geleceğin olaylarından haber vermiştir.

Gayb âlemi niteliklerinin belirtildiği bu eserde, ilahi âlemden Kutsal Huri'nin doğuşu ve Hz.Bahauallah ile arasındaki diyalog son derece büyüleyici bir şekilde anlatılmaktadır.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Gerek yukarıda belirtilen şiirler, gerekse 'Saklı Sözler'den önceki ilk basılı eser olan 'Huriye Levhi', 'Yedi Vadi' ve 'Dört Vadi'de gerçeği arayan yolcuların ulaşabilecekleri âlemlerden bahsedilmektedir.

8. Saklı Sözler : 1858 (Hicri 1274) yılında vahyolunmuş bu esere, aslında 'Sahifeyi Fatime' (Fatıma'nın Gizli Kitabı) adı verilmiştir.

Saklı Sözler'den sonra vahyolunmuş eserler

1. Cevahirül Esrar (Sırların Özü) : Bağdat'ta,1862 (Hicri 1278) yılında Arapça olarak vahyolunmuş bir eserdir. Hz.Bahau'llah, 'İkan Kitabı'ndan önce vahyolunan ve ondan kısa olan bu eserinde, aynı konulara değinmiştir. Bu olağanüstü levihte, pek çok konu işlenmekte ve birçok sırlar açıklanmaktadır. Dört İncil'in sırları ve geçmiş dinlerin kutsal kitaplarındaki birçok pasaj açıklanmakta ve insan ruhunun ilerlemesi konusunda çok güzel öğütler verilmektedir. İnsanoğlunun en son ruhani hedefine varabilmesi için yapacağı yolculuktaki yedi basamak belirtilmektedir. Bu basamakların sırasıyla "araştırma", "sevgi", "birlik", "hayret", "tam bir hiçlik" ve "ölümsüzlük şehirleri" olduğu vurgulanmaktadır. Ondan sonra, sadece Tanrı ve O'nun Mazharlarıncı bilinen ve insanoğlunun idrak etmeyeceği bir "şehir"e gelinir ki, ona ne bir ad verilebilir ne de tanımlanabilir. Ayrıca "Hüküm Günü", kıyamet, yaşam, ölüm ve benzeri terim ve sözcüklerin anlamları açıklanmış; Tevrat ve İncil'de yer alan gelecekle ilgili bazı ayetler yorumlanmıştır. Kuran'da ve hadislerde beklenen Kaim'in gelişi ile ilgili bölümler, Tanrı Günü'nün yaklaşmakta olduğu ve bunun "Tanrı'nın Göndereceği Kişi" ile aynı olduğu anlatılmaktadır.

2. İkan Kitabı : Hz.Bab'ın dayısı Hacı Seyyid Muhammed'in sorularına cevaben 1862 (Hicri 1278) yılında Bağdat'ta Farsça vahyolunmuştur. Hz. Şevki Efendi, 'Bahai Dininin Birinci Yüz Yılı' kitabında bu eser için, "***Tüm Bahai kitapları arasında, Hz.Bahau'llah'ın en kutsal kitabı olan Kitabı Akdes dışında, eşi emsali bulunmayan bir yere sahiptir.***" şeklindeki tanımlanmasıyla önemini belirtmiştir. Eserde, içerik olarak ilahi kitaplardaki sırların açıklanması ve Tanrı'yı tanıma çabası içerisinde olanlara, ilahi gerçeği bulma yolları gösterilmektedir.

Aşağıda, Bağdat'ta vahyolunmuş diğer eserler, genellikle isimleri verilerek belirtilecektir. Bunlarla ilgili daha geniş bilgi için; Abdulhamid İşrak Havari'nin Farsça

yazdığı 'Genci Şayegan', Adip Taherzadeh'in İngilizce ve Almanca yazılmış, 'Hz.Bahau'llah'ın Zuhuru' ve Fazıl Mazenderani'nin yazmış olduğu 'Esrarul Asar' isimli eserlere başvurulabilir.

3. Medinet'ül-Tevhid (Birlik Levhi) : Şeyh Selman'a hitaben vahyolunmuş bir levihtir.

4. Medinet'ül-Rıza (Memnuniyetle Razılık Şehri): Razılık, memnuniyet ve aydınlık sıfatları ile onların çeşitli yönlerinin anlatıldığı Arapça bir levihtir.

5. Hak Levhi : Hz.Bab'a inananların, dikkatlerini yeni meydana gelecek bir Zuhura yöneltmelerini konu alan bir levhtir.

6. Baha Levhi : Hz.Bahau'llah'ın, Yahya Ezel'in neden olduğu üzüntü ve hüznlerini içermektedir.

7. Bülbül'ül Firak Levhi (Bülbülün Hicranı Levhi)

8. Ayıyeyi Nur Levhi (Işık Ayeti Levhi). Diğer bir adı da 'Tefsir-i Hurufat-ı Mukataa (Kur'an-ı Kerim'de sure başlarında bulunan kesik kesik, ikisi, üçü birleşik veya tek başına yazılı harfler-Elif, Lâm, Mim gibi-)'dir. Bu levihte, Kur'an-ı Kerim'de bitişik yazılmayan harflerin anlamları ve bu harflerin yapısında gizli olan bazı gerçekler açıklanmıştır.

9. Kamış Suresi : Molla Rıza Menşadi,'ye hitaben yazılmış bir suredir.

10. Kadir Suresi : Hz.Bahau'llah'ın, ilahi sıfatının potansiyelini ve Mirza Yahya'nın Tanrı'ya karşı gösterdiği gurur ve Emri küçümsemesini konu almaktadır.

11. Zikir Suresi :İçerik olarak, Babilere hitaben vahyolunmuş ve onların vefasızlıkları sorgulanmıştır.

12. Allah Suresi : Hz.Bahau'llah'ın sürgün edilmesini ve Yahya Ezel ile onun takipçilerinin meydana getirdiği üzüntüleri anlatmaktadır.

13. Suphane Rabbiyel Alâ Levhi : Bu Arapça Levh'in tamamında, Tanrı Gününün yaklaşmakta olduğu müjdesi sembolik bir dille anlatılmakta, aynı zamanda da O'nun azamet ve lütuflarına erişmekten mahrum kalmalarına neden olabilecek sınavlara karşı müminler uyarılmaktadır.

14. Evliya Ziyaretnamesi

15. Bazay ve Bedeh Camı (Gel ve Bir Kadeh Ver) : Şiir formunda yazılmış bir eserdir.

16. Fitne Levhi (Sınav Levhi) : Tanrı Günü ile ilgili sınavlar ve yargılamalardan bahsetmektedir.

17. Şeker-Şeken Levhi : Bu Levhin adına vahyolunduğu Seyit Hüseyin Mütevellî'nin inanç ve bağlılığındaki sorunlar ile Tanrı seçkinlerinin felaketlerden ve sıkıntılardan korkmadığını konu alan bir Levihtir.

18. Mallah'ul-Kuds Levhi : Hz.Bahau'llah'ın Emrini aleni açıklamasından birkaç hafta önce (1863 yılı Nevruz ayının 5. günü) vahyolunmuştur. Irak'tan ayrılmadan önce, gelecekteki bela ve zorluklar konusunda inananlar uyarılmış ve bu Levhin okunup tefekkür edilmesi suretiyle idraklerini geliştirmeleri istenmiştir. "**Ne mutlu bunu anlayanlara**", ifadesiyle bunun önemi vurgulanmıştır.

V. Bağdat'ta Vahyolunan Eserlerin Üslûp Sekli

Bir önceki bölümde, 'Saklı Sözler'den önce ve sonrasında vahyolunan levih ve diğer kutsal eserleri gözden geçirmiştik. Bu bölümde de, bu levih ve eserlerdeki üslûp şeklini inceleyeceğiz. Buna göre yapılacak değerlendirmede; yine 'Saklı Sözler'in öncesi ve sonrasını dikkate almak gerekir. Üslûp yönünden bakıldığında, önceki ve sonraki eserlerde, özellikle zaman itibariyle birbirine yakın olanlarda benzerlikler görülmektedir. Örneğin, kelimenin kullanıldığı yer ve ifade şekli yönünden yapılacak değerlendirmelerde, başlangıçta vahyolunan eserlerde ('Kullut-Taam Levhi' örneğinde olduğu gibi), Hz.Bab'ın eserleri ile bir benzerlik görülmektedir. Süleymaniye dönemindeki eserlerde de, hakikat arayıcılarının içten istek ve tutuşmuşluğu gözlenmektedir. 'Yedi Vadi', 'Dört Vadi' gibi Süleymaniye'den sonraki eserlerde ise doğru tasavvuf yazarlarının üslûp ve terminolojisi dikkati çekmektedir. Bu üslûp durumu, bir süre sonra vahyolunan 'Saklı Sözler'de de görülmektedir. Bu tarz yazılmış levih ve eserlerin daha iyi anlaşılabilmesi, ancak bu eserlerde kullanılmış olan kelime, terim ve rumuzlu ifadelerin gerçek karşılıklarının bilinmesi ile mümkündür.

Her ne kadar eserlerdeki kelime ve deyimlerin birbirine yakınlığı ve benzerliği çok önemli ise de, Hz.Bahau'llah'ın İlahi Emrini açıkça beyana yaklaştıkça, sözlerdeki ilahi derinliğin ve ilahi âlemleri yansıtmaya potansiyelinin gittikçe artması daha önemli görülmelidir.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Kullanılan sözcük ve terimlerin benzerlik ve yakınlığını genellikle ‘Yedi Vadi’, ‘Saklı Sözler’, ‘Cevahirül Esrar’, ‘İkan Kitabı’ ve ‘Bülbül’ül Fırak Levhi’nde görebiliriz. Özellikle ‘Bülbül’ül Fırak Levhi’nde kullanılan kelime, deyim ve benzetişler ‘Saklı Sözler’e çok benzemektedir. Nitekim sözkonusu levihte şöyle buyrulmaktadır: **"Hiç duydunuzmu ki, ilahi bağın bülbülünün ruhani Güllüzardan başka yerde mekân bulup rahat ettiğini veyahut Aşk Sebasının Hüdhüdü, Ruh Sina'sından başka bir vatan aradığını? Ve siz ey aşıklar hep kendi hayalinizle meşgul oldunuz, hiçbir zaman maşukun diyarına gitme azmini göstermediniz. Ne yazık ki gafletinizden dolayı Allahın dediğini unutmuşsunuz. Güneş gün ortası aydınlığını verdiği halde, hepiniz gecenin kuşu ile beraber şarkı söylemektesiniz."** Yine aynı kutsal levhin devamında da; **"Ey dostlar üzüntüye kapılıp canana erişmeyi unutmayınız. Ayrılıktan inlemeyiniz. Sabır tohumunu temiz kalbinize ekiniz. İyi bir meyve verinceye kadar, onu gözün yaşı ile sulayınız. Budur İlahi Güllüzar Bülbül'ünün vasiyeti. Kulak verip bunu dinleyiniz."**(6) diye buyrulmaktadır.

Her ne kadar ‘Bülbül’ül Fırak Levhi’nin vahyolunuşu, Hz. Bahauallah’ın Bağdat’ta bulunduğu ve ‘Saklı Sözler’in vahyinden 5 yıl sonrasına rastlıyorsa da, yine de bu levihteki birçok sözcük ve deyimlerin Farsça ‘Saklı Sözler’de de aynen kullanıldığını görmekteyiz. Örneğin; bülbül, ilahi bağ, ruhani güllüzar, aşk Süleyman’ının hüdhüdü, Ruh Sinası, sabır tohumunun ekilmesi, ledunni hikmet, pak kalbin yeri ve bunun gibi sözcük ve terimler.

‘İkan Kitabı’, ‘Saklı Sözler’den 3 yıl sonra vahyolunduğu halde, sağgörü sahibi her okuyucu, bu iki eserdeki deyim ve benzetmelerin aynı olduğunu görebilir. Örneğin, ‘İkan Kitabı’nda şöyle buyruluyor : **"Allah'a yeminler olsun ki, bu turabi güvercinin bu ezgiden daha başka ezgileri de vardır. Bu ifade edilen rumuzların hepsi derin anlamlı ve kutsaldır. Ama bunların daha başka anlamları da vardır. İlahi İrade istediği zaman, mana gelinleri perdesiz olarak ruhani saraydan çıkıp zahir olacaktır."**

VI. Saklı Sözler Risalesinin Konumu

Hız.Bahauallah'ın Levihleri ve diğer kutsal eserleri incelendiğinde; 'Saklı Sözler'in, bazı eserlerde tanık olarak kullanıldığını görmekteyiz. Örneğin, dönemin İran Şahına (Nasrettin Şah) hitaben yazılıp gönderilen 'Sultan Levhi' içinde 'Saklı Sözler'den birkaç bölüm alıntı yapılarak gizli söylenmek istenen bazı konulara açıklık getirilmiştir. 'Saklı Sözler'in bu bölümlerinin; **"Dış görünüşleriyle bilgi ve takva sahibi olarak tanındıkları halde, içten kendi heva ve heveslerine bağlı kimselere hitap ettiği belirtilmektedir."**

Yine Hız.Bahauallah'ın İsfahan din düşünürlerinden Şeyh Muhammed Taki'ye hitaben yazdığı ve 'İbn-i Zib' (Kurdun Oğlu Risalesi) olarak bilinen risalede, içinde 'Saklı Sözler'in kullanıldığı 'Sultan Levhi'nden alıntılar yapılmak suretiyle konu ifade edilmiştir.

Hız. Şevki Efendi, Amerikalı inananlara yazdığı Levihte, 'Saklı Sözler' ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır: **"...Tanrının bu hikmet ve mana incisi, rahmani ismet sedefinde saklı bulunuyordu, Hız.Bahauallah, Hicri 1274 yılında Dicle kıyılarında derin düşünce deryasına dalmış olarak gezinirken, kendisine Arapça ve Farsça vahyolunan bu eser, Sahifeyi Mahzuneyi Fatime olarak adlandırılmıştır. Şiilerin inanışına göre; zuhur gününde vaad edilen Mehdi böyle bir risale ile gelecektir. Zira bu risalenin içeriğini, Hız. Muhammed'in suudundan sonra, kızı Fatıma'nın acısını hafifletmek için, Allah'ın emriyle Cebrail'in Hız.Ali'ye yazdırdığı teselli sözleri oluşturmaktadır"**. 'Fatıma'nın Gizli Kitabı' adı verilen 'Saklı Sözler', Hız.Bahauallah tarafından, vaat olunmuş Kaim'in elinde bulunulacağına inanılan eserle bir tutulmuştur.

Şiilerin inancına göre, 'Fatıma'nın Gizli Kitabı' gönderildiği zaman, Mehdi onu uygulama alanına geçirecektir. 'Saklı Sözler'in, Hız. Bahauallah'a vahiy olmasıyla inanışların gereği olan beklenti gerçekleşmiş bulunmaktadır. Ayrıca, 'İkan Kitabı'nın vahyoluşu ile de, Hız.Bab'ın müjdesini vererek, **"...yakında gelecek Mazhar'ın Farsça Beyan Kitabını tamamlayacağı"** sözü yerine gelmiş bulunmaktadır. Emrin aleni açıklamasından önce, vahyolunan 'Saklı Sözler' ve 'İkan Kitabı' gibi çok önemli iki eser, Hız.Bahauallah'ın Zuhurunun müjdesini içermektedir. Bu ciddi kanıtlar; bize,

bu kutsal devirde, İlahi Kutsal Mazharlar Birliği'nin gerçekleştiğine, somut olarak bakmamızı sağlamaktadır.

VII. Kutsal Eserlerde “Sahife” Sözcüğünün Kullanışı

Bundan önceki bölümlerde de belirtildiği üzere, 'Saklı Sözler'; 'Sahifeyi Fatime', 'Sahifeyi Mahzune' ve 'Sahifeyi Mekkune-i Fatime' olarak da adlandırılmaktadır. Arapça bir sözcük olan “sahife”, 'Saklı Sözler'le birlikte, Hz.Bahau'llah'ın bazı Levihlerinde ve ondan önce, ilahi anlamda yazılmış bazı eserlerde de kullanıldığı görülmektedir.

VIII. Emir Dışındaki Eserlerde, 'Saklı Sözler' Adının Kullanılışı

H.z.Bahau'llah'ın eserleri üzerinde araştırmalarda bulunan Müşrifzade, konu ile ilgili olarak şunları ifade etmiştir: ***“...Hicri 1007 yılında, meşhur İran Şahı Abbas Kebir zamanında dünyaya gelmiş ünlü Şii din bilginlerinden Molla Muhsin Feyz Kaşani'nin de 'Saklı Sözler' adında bir eseri bulunmaktadır. Kendisi Molla Sadr Şirazi'nin en iyi öğrencilerinden olup, yüz ciltten fazla telif eserleri vardır. En önemli eserleri arasında, 'Tefsiri Safi', 'Tefsiri Asefi', 'Risaleyi Aynulyakîn', 'Risaleyi İlmul-yakîn', 'Risaleyi Hakkulyakîn' ve 'Saklı Sözler'i sayabiliriz.(7)”***

IX. Emri Eserlerin Sınıflandırılmasında Saklı Sözler'in Yeri ve Konumu

Vahyolunan çeşitli Emri eserler incelendiğinde, değişik alanlardaki konuları kapsadığı görülmektedir. Nitekim Hz.Bab, vahiy ettiği eserlerini;

1. Ayetler
2. Münacatlar
3. Tefsirler
4. Bilimsel Konular

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

5. Kelimatı Farsiyye (Farsça Sözcükler) olmak üzere 5 ayrı bölüme ayırmıştır(9).

Hz.Bahau'llah ise eserleri ile ilgili olarak, Akka'da vahyolunan 'Surey-i Heykel (Heykel Suresi)'de, "**Bu Zuhurda Tanrı Kelâmı dokuz ayrı stil ve kategoride vahyolunmuştur**" şeklinde buyurmaktadır. Fakat ne yazık ki, bu stil ve kategorilerin hangi konuları içerdiğinin açıklandığı bir kutsal eserine rastlanılmamıştır. Ancak, tanınmış Bahai bilginlerinden Cenab-ı Fazıl Mazenderani, kutsal eserler üzerinde yıllarca yaptığı inceleme ve derinleşmeler sonucunda; Hz.Bahau'llah ile ilgili Emri eserleri, aşağıdaki 9 ayrı konu alanına ayırmıştır:

- 1.Tanrısal Emir ve otorite tonu ile vahyolunmuş eserler (Ayetler)
- 2.Tanrıya yakarışı ve kulluğun ifadesini içeren eserler (Münacat ve Dua)
- 3.Geçmişteki eski yazılar, dini inançlar ve doktrinler ile dinin öğrenilmesini sağlayacak sözcük ve terimlerin yorumlama ve ifade şeklini içeren eserler (Tefsirler)
- 4.Bu devir için emredilen yasa ve kurallar ile geçmişteki yasaların iptalini içeren eserler (Hükümler)
- 5.Tasavvuf konularında gelişmek ve Tanrı'yı tanıma yolunda yürümek isteyen kişilerin davranış şekillerinin açıklandığı eserler (İrfani Eserler)
- 6.Dünya ve Devlet Düzeni ile hükümdarlar ve siyaset adamlarına çağrılarını içeren eserler (Siyasi Konular)
- 7.Yaratılışın sırları, ilahi felsefe, öğrenim, bilim, tıp, kimya gibi bilim ve felsefî konuları içeren eserler (Bilim ve Felsefe)
- 8.İnsanları eğitime, iyi huylara ve ilahi sıfatlara yönlendirecek ahlâkî konuları içeren eserler (Ahlakî Konular)
- 9.Genel Barış, Dünya Birliği gibi toplumsal ve sosyal konuları içeren eserler (Toplumsal ve Sosyal Konular)

Ayrıca her bölüm, kendi içinde alt bölümlere de ayrılmaktadır. Birçok levih ve eserde de karşılaşıldığı gibi, bir levih ve kutsal eser içinde çeşitli konulara değinilebilmektedir. Nitekim Hz.Bahau'llah, bu durumu, "**Kalemi Âlâ'nın hareketi, levihlerde çeşitli şekil ve durumlarda görünür**" diye buyurmuştur.

'Saklı Sözler'in bu sıralamadaki yeri ise, şüphesiz birinci derecede irfan ve ahlakî konular içindedir. Yani yukarıdaki bölümlerden beşinci (irfan) ve sekizinci (ahlakî) grupta bulunanlar kapsamındadır. Çünkü 'Saklı Sözler'; içerdiği konular nedeniyle; Hak yolunun yolcusu için, irfan (=Tanrı'yı tanıma) ile ilgili çeşitli hususlar,

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

tasavvuftaki yol ve davranışlar, ilahi eğitimin özü, insanların ahlâk ve davranışlarının eğitimi gibi çeşitli konuları kapsamaktadır.

Tarihçi Hüsam Nakbai, özet tarih olarak yazdığı 'Bahai Emri' adlı eserinin birinci cildinde, 'Saklı Sözler'i ve aşağıda belirtilen bazı levihleri cezbedici ve irfanî olarak nitelendirmiştir. Bu levih ve eserler şunlardır: 'Yedi Vadi', 'Dört Vadi', 'Saklı Sözler', 'Leyletül Kudus', 'Nakus Levhi', 'Suphane Rabbiye Âlâ', 'Medinet'ul-Rıza' ve 'Medinet'ul-Tevhid'.

Yukarıdaki açıklamalardan ortaya çıkan dikkate değer çok önemli bir sonuç ise; **Hz. Bab'ın eserlerinin 5 ayrı konu alanında olduğu ve "BAB" harflerinin ebced hesabıyla (B=2, A=1; BAB=2+1+2=5) 5 rakamına, yine Hz. Bahaullah'ın eserlerinin 9 ayrı konuda olduğu ve BAHA harflerinin keza ebced hesabıyla (B=2, A=1, H=5; BAHA=2+1+5+2=9) rakamına karşılık gelmesidir.**

X. Saklı Sözler'in Önemi

Hz.Bahau'llah, çeşitli eserlerinde; 'Saklı Sözler'in eserleri içerisinde ayrı bir yerinin bulunduğunu belirtmiştir.

Tanrı'yı tanıma yolunda yürümek isteyen imanlı kişiler için, 'Saklı Sözler' diğer eserlere oranla daha büyük bir önem taşımaktadır. Bu konuda Hz.Abdulbaha şöyle buyuruyor: **"Saklı Sözler, ilahi sırların hazinesidir. İçeriği hakkında derin düşünülürse, sırların kapıları açılacaktır.(8)"**

Bu açıklamada, iki nokta dikkati çekmektedir:

1. Bu sözlerin, Tanrı yolunun yolcuları için, sır hazineleri olmaları;
2. İçeriği hakkında derin düşünüldüğünde, sırların kapılarının açılmasıdır.

Hz.Abdulbaha, birçok eserinde, "sır" sözcüğünün karşılığını; **"Bu kutsal devirde, iman ve irfan sahibine büyük bir fazıl ve bağışın verilmesidir"** şeklinde belirtmiştir. Zira bu zuhura kadar olan bütün dinlerde ve kutsal kitaplarda, gizli bir takım sırlar bulunmaktadır. Oysa bu en nurlu zuhur ile birlikte, tüm istekli ruhlara, bütün sırların kapısı açılmıştır. Bu sırları anlamamanın tek şartı ise, sadece onlara odaklanmaktır.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

H.z.Bahau'llah'ın kutsal kaleminden, "sır" sözcüğü ile ilgili olarak şöyle buyrulmaktadır: **"Sır'dan amaç, halkın akıl ve idrakleri ile anlayamadığı konuların, daha sonra ilahi alandaki yetkin kişilerin bunları açıklayıp aydınlatmaları sonucu, imanlı ve istekli kişilerin bunları idrak edebilmeleridir.**(9)" Örneğin H.z. İsa'nın zuhuru, H.z. Musa döneminde, sırlardan bir sır niteliğinde bulunuyordu, fakat H.z. İsa'nın gelmesiyle, bu sır açıklanır hale gelmiştir.

Kitabın ilerleyen bölümlerinin açıklamalarına derinleştığımız oranda, Farsça 'Saklı Sözler'den de aynı oranda, gelecek ile ilgili konuların aydınlanmasını yakalayabileceğiz.

'Saklı Sözler'in İlahi Eğitimin Cevheri ve Göksel Öğütlerin Özü Olarak Sağladığı Yararlar

H.z.Bahau'llah'ın seçkin dalı H.z. Şevki Efendi, 'Bahai Dininin I. Yüz Yılı' kitabında, 'Saklı Sözler'in önemi konusunda şöyle buyurmaktadır: **"Bu ilahi eğitimin cevheri ve göksel öğütlerin özü; insanların düşüncelerine yeni bir yön vermek, ruhlarını yüceltmek ve davranışlarını düzeltmek için, dünya yaşamına katılan bir dinamik ruhani maya olarak, Allah'ın kaleminden vahyolunmuştur."** Bu açıklamadan da görüldüğü üzere, H.z. Şevki Efendi, 'Saklı Sözler'i, Tanrı'ya doğru olan kutsal yolculukta; **"İlahi eğitimin cevheri ve göksel öğütlerin özü"** olarak nitelendirmiştir. Zaten, ruhani âlemlerin gerçeğini anlamak ve o âlemlere varmak çabası içinde olan insan ruhunun yolculuğu, bu amaçlara varmak için yapılmaktadır.

Saklı Sözler'in Ahde Vefa ve Emanet Ölçüsü Olarak İşlevleri

H.z. Şevki Efendi, 'Saklı Sözler'in ululuğunun tanığı olarak; **"(Arapça) Saklı Sözler'in başlangıç sayfasında apaçık görülmektedir"** ifadesiyle belirtmiştir. Nitekim, söz konusu sayfada, bu sözler şöyle nitelendiriliyor; **" O NURLULAR NURLUSUDUR Bu, İzzet ceberûtundan evvelce kudret ve kuvvet diliyle nebilere indirilendir. Biz, fazilet yolunda yürümek isteyenlere bir lütuf olmak üzere, onun özünü alarak ihtisar kisvesine büründürdük**

(=kısalttık). Tanrı Misakı'na sadık kalıp emanet buyurduğu bu öğütleri hayatlarında tatbik edeceklerini ve ruh illerinde takva cevherine kavuşacaklarını umarız.”

'Saklı Sözler'in içeriği, insan ruhuna, ruhani âlemlere uçma gücünü vermektedir. Aynı şekilde, manevi bülbülün gül ağacındaki yuvasını bulmasını, aşk Süleymanı hüdhüdünün, yurdunun Sevgilinin Sebasında olmasını, Beka Ankası'nın yeri olan vefa kafında olmasını ve böylece insanoğlundan istenilen, can kanadıyla mekansıza uçma ve mukadder mertebesine yücelme amaçlarının gerçekleşmesini de sağlamaktadır.

XI. Saklı Sözlerin Günlük Hayattaki Önemi

Kutsal eserlerde; Allah'ı tanıma inayetine ulaşabilmek için, bu konudaki istekliliğimizin uygulama ile gösterilmesi istenmektedir. Aksi takdirde, sadece istemek düzeyinde kalmanın kabul görmeyeceği ifade edilmektedir. Hz.Abdulbaha, 'Saklı Sözler'i bu konuda tanımlarken, **"Bu ilahi öğütler, sadece dinlemek için değil, uygulanmak için vahyolunmuştur. Ruhani reçete niteliğinde bulunan Saklı Sözler'i, özellikle bu aydınlık devirde, ruhani değerlerin bir göstergesi olarak görmeli ve uygulamalıyız. (10)"** diye buyurmuştur.

Yine aynı konuda, Hz.Abdulbaha başka bir yerde de şöyle buyurmaktadır: **"Farsça ve Arapça 'Saklı Sözler'i devamlı okumalı ve bu öğütlere göre hareket etmeliyiz. Bunlar sadece dinlemek için değil, uygulanmak için vahyolunmuştur".** Devamında da, **"Amellerinizi ilahi hükümlere göre gerçekleştiriniz. 'Saklı Sözler'i okuyunuz, içindeki sözlere odaklanarak anlayınız ve ona göre hareket ediniz. Eğer, Arapça ve Farsça Saklı Sözler'e göre hareket ederseniz, ilahi sevgi meşalesinin ateşi, alçak gönüllülük ve içten inanmışlığın abideleri gibi olursunuz.(11)"** şeklinde tanımlamalarda bulunmuştur. Buna en iyi örneğin, Hz. Abdulbaha'nın kendi yaşamı olduğunu söyleyebiliriz.

XII. Saklı Sözler ile Ruhani Mahfiller Arasındaki İlişki

Konu ile ilgili olarak Hz.Abdulbaha, şöyle buyuruyor :” ***Eğer Ruhani Mahfillerin uygulamaları, 'Saklı Sözler'in içeriklerine uygun olursa, birlik ve Tanrı'nın hoşnutluğuna giden davranışlar ortaya çıkar.***” Yine devamla şöyle buyurmuştur: “***Böyle Mahfiller, çok büyük ve övgüye değer işler başaracaklardır. Onlara ilahi yardımlar ulaşacak ve kutsal nurlar onlardan görünecektir. Çünkü yüce ruhun yardımı açıkça görünerek, Allahın yolunda büyük bir zafer kazanmalarını sağlayacaktır .(12)***”

Ruhani Mahfiller, Kusursuz Kelimeler, Kelime Cevheri

Hız. Şevki Efendi, 'Saklı Sözler'in önemini belirttiği 111 Nevruz mesajında, Ruhani Mahfiller konusunda yaptığı açıklamada, “***tek bireyli yerleri nokta, Bahai toplulukları harflere ve Mahalli Ruhani Mahfilleri de kusursuz kelimelere***” benzetmiştir. Yani Mahalli Ruhani Mahfillerin konumunu, tüm idari kurumlarda “kelime”ye benzetmiştir. “Kelime” konusunda diğer bir açıklama ise, Hz.Abdulbaha, tarafından yapılmış olup; Hz. İsa, kelimenin cevherine ve Havariler “harflere” benzetilmiştir. Aynı açıklamanın devamında da şöyle buyrulmaktadır: “***Harf kelimenin bir parçası olduğu bilinen bir gerçektir. Parçadan amaç, bütünden feyz almak ve faydalanmaktır. Buna göre harf, kelimedden feyz alıp ondan yararlanmaktadır. Hz. İsa kelimenin cevheri yani anlamın yüklü olduğu ebedi feyz konumunda bulunduğu için, harflere (=Havarilere) ışığını yansıtmış ve harfler de bu kelimenin özünden yararlanmışlardır. (13)***”

Hız. Şevki Efendi ve Hz.Abdulbaha'nın açıklamalarına derinleştığımızda, yapılmış olan bu her iki açıklamanın ne kadar benzer anlamlar içerdiğini görebiliriz. Yani, Havariler alçak gönüllülük ve birlik ruhları sayesinde, ebedi feyz olan Hz.İsa'nın (kelimenin) bir parçası ve yansıması olabildiler. Aynı şekilde, Ruhani Mahfil üyelerinin fikir ve uygulamaları, 'Saklı Sözler'in içeriğine uygun olduğu takdirde, “***Kutsal Ruh'un gücünün yardımları onlara görünecektir***”.

Bu örneklerden de, anlaşılacağı üzere, hem Havariler hem de Ruhani Mahfil üyeleri kelimenin harflerine benzetilmiştir.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Hz. Şevki Efendi, Ruhani Mahfilleri kusursuz kelimeler; Hz.Abdulbaha ise, kelimenin cevherini (Hz.İsa) ebedi feyz olarak nitelendirmiştir. Ebedi feyzin ışığını yansıtan Havariler örneğinde olduğu gibi, kelimenin harfleri konumundaki Ruhani Mahfil üyeleri de ebedi feyze ve Kutsal Ruh'un yardımına, ancak 'Saklı Sözler'in içeriğine uygun söz ve davranışlarda bulunmalarıyla ulaşabilirler. Nitekim Hz.Abdulbaha, bu konunun önemini; **"Birlik ruhu, arınmış temiz niyet ile toplanan her Mahfilde, bende orada hazır bulunarak Mahfile yardımcı olacağım"** açıklamasıyla vurgulamıştır.

KELİME VE SAKLI SÖZLER

Daha önce de belirtildiği üzere; 'Saklı Sözler' olarak bilinen 'Sahifeyi Mahzuneyi Fatime', Emrin aleni açıklamasından önce, Hz.Bahau'llah'a Bağdat'ta vahyolunmuş cevherlerle dolu bir eserdir.

Bu sözlerin amaçladığı yüce yolculuğa; denizin derinliğine dalmak gibi, ancak bu sözlerin de anlam derinliğine dalarak, onların ifade etmek istediği gerçeklerin anlaşılmasına odaklanmakla varılabilir. Bu anlamlara geçmeden önce, çeşitli Levih ve Emri eserler ile değişik dinlere ait kutsal kaynaklarda kullanılan nokta, harf, kelime ve ayet sözcükleri ile ilgili olarak yapılmış açıklamaları genel olarak özetlemeye çalışacağız.

Nokta, başlangıcı çok hareketli olan bu âlemin, yaratılmış ilk yapısıdır. Yani, **bu âlemin ilk başlangıcı noktadır.** Çünkü diğer yapılar, noktanın hareket ve yansıması ile oluşmuştur. Nitekim bu ilahi 'İlk Nokta'nın hareketi ile Rahmani Harfler, bu Harflerin birleşmesinden Kelimeler ve Kelimelerin bir araya gelmesinden de Ayetler meydana gelmiştir. Hz.Bahau'llah, Rekapsaz Şirazi'ye hitaben yazdığı Levihte, Nur Suresinin Ayetlerini tefsir ederek bu konuya değinmiş ve şöyle buyurmuştur: **"Başlangıçtaki Yaratıcı Nokta'dan diğer harfler ve kelimeler meydana gelmiştir. (14)"**

İslami hadislerde de açıkça belirtildiği gibi; **"Hakikat Alfabeti' 27 harftir. Mehdi'nin Zuhuru'na kadar olan sürede görünecek tüm nebi ve evliyalar düşünce ve fikirlerini 'Hakikat Alfabeti'nin sadece iki harfinin içeriğiyle açıklayacaklardır. Mehdi'nin Zuhuru gerçekleştiğinde, geriye kalan diğer**

25 harfin içeriği de açıklanacaktır”. Hz. Şevki Efendi, ‘Bahauallah’ın Devri’ adlı kitabında, bu konunun önemini şu şekilde açıklamaktadır: **“Konuların derinliğine dikkatli bakılınca, Mehdi’nin Zuhurundan önce, Allah yolundaki gerçeğe, ‘Hakikat Alfabeti’nin sadece iki harfi ile varılmıştır. O’nun görünmesinden sonra, ‘Hakikat Alfabeti’ tamamlanmıştır. Hz. Bahauallah, kudret elinde, işte bu tamamlanmış alfabeti buldurmuş olarak ilahi gerçeklerin açıklamasını yapmıştır. Çünkü bu olgunluk çağında, insanların akıl ve fikirleri de olgunlaştığından, artık sadece harflerle değil, kelimelerle açıklama aşamasına gelinmiştir. Bunlar, Allah’ın büyük gücünün belirtileridir. Zira bu Nurlu Kevir (=çeşitli dönemleri birleştiren süreç)’de Tanrı ile ilgili bilgilerin ifadesi olan Göksel Suyun ve Allah’ın Büyük Kelimesinin görünmesi gerçekleşmiştir. Geçmiş Zuhurların sona ermesi ile de, bu çağda, akılların ve fikirlerin gelişmesi öyle bir seviyeye ulaşabilmiştir ki, Kutsal Güvercin (Hz. Bahauallah), artık ilahi kelimelerle konuşabilmiştir.”**

Daha önce de belirtildiği üzere; Hz. Abdulbaha, Havarileri “Kutsal Harfler” ve Hz. İsa’yı “Kelimenin Özü” olarak adlandırmıştır. Yine bilindiği gibi; Hz. Bab’da, kendisine ilk inanan 18 kişiyi “Diri Harfler” olarak isimlendirmiştir.

Bu açıklamalar, Kelime’nin “nebi” ve “Kutsal Tanrı Mazharları” ile olan anlam ilişkisini göstermekte ve onların gerçeğini tanımlamaktadır. **Çünkü “Tanrı Mazharları” aynı zamanda, “İlahi Kelime” durumundadırlar. Bu nedenle, Emir açıklamadan önce, bu sözlere ‘Saklı Sözler’ adı verilmiş ve Bağdat’ta Emrin açıklanmasının sonrasında ise, bu sözler; ilahi eğitim ve öğretim için gerekli olan hükümler olarak nitelendirilmiştir.**

Özetle; tüm evren, harf ve kelimeler olup âlem levhinde yayılmıştır.

‘SAKLI SÖZLER’İN ÖZELLİKLERİ VE SINIFLANDIRILMALARI

‘Saklı Sözler’, ruhani ve irfani yönden ifade ettikleri derin anlamların insan ruhuna etkileri nedeniyle, ilgili tüm kaynaklarda emsalsiz bir eser olarak nitelendirilmiştir. **Zira her kim bu sözlerin anlamına dikkatlice odaklanırsa, ilahi yolun en üst aşamalarına ulaşarak, Tanrısal Sırlar’ın kapılarının açılması evresine varabilmektedir. Nitekim içtenlikli arayıcı ruhlar, bu sözlerde,**

irfanın en yüce kademelerini açıkça görerek, sevgi ağacının meyvelerinden yararlanmak suretiyle çabalarının sonucunu görmektedirler. Din ve yasaları ile ilgilenenler, tüm geçmiş kutsal kitaplardaki eğitici sözlerin özünü bu sözlerde bulabilirler. İman ve iman sahibi kişiler bu ayetlerle hakkal-yakîn (Tanrı’da yok olma halinde elde edilen bilgi) katına ulaşabilirler. Ahd ve Misak’da sabit olanlar, bu eserin başından sonuna kadar Allah’ın insanlarla olan Ebedi Ahdini görebilmektedir. Yine Allah ulaşma çabasındaki arayıcı ruhlar, amaçlarına varmak için geçmeleri gereken yedi vadiyi bu ayetlerde görebilmektedirler.

Batının büyük Bahai bilgini George Thousand, bu eksiksiz ve olağanüstü eseri şöyle tanımlamaktadır: *"Bu nefis eser, geçmiş tüm Nur'ları tek bir Nur'a dönüştürmüş ve insanoğlunun geçmiş tarihini gelecekle ilişkilendirmiştir."*(15)

‘Saklı Sözler’in özellikleri ile ilgili bu tanımlayıcı açıklamalardan sonra, Farsça olarak vahyolunmuş sözleri (82 adet), içermiş oldukları konuların, insan yaşamının değişik alanlarına yönelik olarak ifade ettikleri anlamlara göre 5 ana bölüme ayırabiliriz:

- 1.İnsanın ruhani kimliği ve makamı ile ilgili sözler
- 2.İnsanoğlunun ruhani kaderi, başlangıcı ve sonu ile ilgili içerik taşıyan sözler
- 3.Ruhani yönden yükselme ve yücelmenin niteliğini ve özendirilmesini içeren sözler
- 4.Ruhani yolcunun nitelikleri ve amaca ulaşabilmesi için gerekli koşulları tanımlayan sözler
- 5.Gelecekle ilgili bilgi ve anlamlara ulaşmayı sağlayan işaret ve belirtileri içeren sözler.

‘SAKLI SÖZLER’DE KULLANILAN SÖZCÜK VE TERİMLER

‘Saklı Sözler’e odaklanıldığında, bu sözlerle ifade edilmek istenen gerçek anlamlara ulaşabilmek ve içindeki sırların kapılarını aralamayı başarabilmek için, her şeyden önce, o söz içinde kullanılmış olan özel anlam yüklü ruhani sözcük ve terimlerin gerçek anlamlarının bilinmesi gerekmektedir. Bu sözlerin yarattığı etki ve ruhani

açılım, bireyin kendi içsel anlayış ve algısına göre değişebilir. Ancak, yine de bu sözlerin bütünlüğünde yer alan özel sözcük ve terimlerin, bu alanda yayınlanmış eserlerdeki genel kullanılış şeklini bilmek, gerçek anlamlara ulaşılmasında, çok önemli bir kılavuz niteliğini taşımaktadır. Çünkü bu kullanış şekilleri, bize odaklanma esnasındaki tefekkürde de, anlam derinliğine varılmasında yardımcı olabilmektedir.

Bu amaçla, başta Emri eserler olmak üzere, kutsal eser niteliğinde bulunan kaynaklardan da yararlanarak ilgili sözcük ve terimler aşağıda kısaca açıklanmıştır:

Bülbül, Manevi Bülbül, Kuş ve Kuşlar

Emri eserlerde ve ilahi konularda yazılmış değişik kaynaklarda, insan gerçeğini belirten nefis-i natika, insan ruhu ve kalp kimliği ve niteliği “kuş” isimleri ile ifade edilmiştir. Fakat kuş isimleri çok değişik anlamlarda kullanıldığı için, içerisinde kullanıldığı sözdeki gerçek anlam yakalanılmalıdır. Örneğin, “Manevi Bülbül” veya “Kutsal Güvercin” bazen İlahi Zuhur Mazharı olan peygamberleri ifade eder. Bazen de insanların gönül kuşlarının, ilahi kaynağın sevgi havasında uçma isteğini belirtir.

İçerisinde kuş ve kuşlar sözcüklerinin kullanıldığı Farsça ‘Saklı Sözler’, aşağıda örnek olarak verilmiştir:

EY MANEVİ BÜLBÜL!

Yuvan ancak gül ağacında olsun. Ey aşk Süleymanı'nın hüdhüdü! Yurdun ancak Sevgilinin Sebasında olsun. Ey Beka Ankası! Yerin ancak vefa kafi olsun. Can kanadıyla mekânsıza uçmak ve mukadder mertebene yücelmek istiyorsan işte mekânın budur.

EY RUH OĞLU!

Her kuşun gözü yuvada ve her bülbülün hevesi gülün cemâlinde. Fâni toprağa kanaat edip baki yuvadan uzak kalan ve ıraklık çamurlarına saplanıp yakınlık çiçeklerinden mahrum kalan bir kuş var ise o da insanların gönül kuşu. Yazık ne yazık ki gönül kuşu bir yudum su yüzünden Yüce Yoldaş'ın dalgalı ulu denizinden vazgeçmiş ve güzeller güzeli Ufuk'tan uzak düşmüştür.

EY DOST!

Gönül bahçesine aşk çiçeğinden başka bir çiçek ekme; sevgi ve istiyak bülbülünün eteğinden el çekme. İyilerin arkadaşlığını ganimet bil ve kötülerin yoldaşlığından elini çek, gönlünü kaldır

Her üç sözdeki “bülbül”, insan kalbinin manevi makamlara ve arınmışlığa olan içten isteği ve yüceleşme arzusunu ifade etmektedir.

Bazı sözlerde ise, kuş sözcüğü İlahi Zuhuru ifade etmektedir. Aşağıdaki Farsça ‘Saklı Söz’, bu anlama tipik örnek oluşturmaktadır.

EY OĞULLARIM!

Korkarım Güvercinin nağmesini dinlemeden yokluk iline ve Gülün güzelliğini görmeden toprak ve suya dönersiniz.

Yukarıda belirtilen 'Saklı Söz'ün içeriği, insanın kalp gözünü Ahmet Levhî'nin başlangıç sözlerine dikkat çekmektedir. Çünkü söz konusu o levhin başında şöyle buyruluyor:

"İşte Firdevs Bülbülü ölümsüzlük ağacının dalları üzerinde tatlı ve kutlu ötüşleriyle ötüyor".

Ayrıca, aşağıdaki Farsça 'Saklı Söz'de, aynı konuda şöyle buyrulmaktadır:

EY RUH OĞLU!

Zaman gelecek manevî Kudsiyet Bülbülü manâ sırlarını beyandan memnu olacak; o zaman hepimiz Rahmanın nağmesini ve Süphanın nidasını artık işitemeyeceksiniz

Son üç örnekteki açıklamanın içeriği dikkatli incelendiğinde, "Firdevs Bülbülü" ve "Kudsiyet Güvercini" terimlerinin İlahi Mazhar'a işaret ettiği görülmektedir.

Aşağıdaki 'Saklı Söz'de geçen "aşk hüması" ise, aşk bülbülü yani insanın ruhani makamı anlamında kullanılmıştır.

EY RUH OĞLU!

Kafesi kır ve aşk hüması gibi kudsiyet havasında uç. Nefsinden vazgeçip Rabb'in mukaddes fezasında Rahmanın nefsi ile müsterih ol.

Kuşlar, gaflete düşen ve yüz çevirenler anlamında da kullanılmıştır. Buna aşağıdaki Farsça 'Saklı Söz'ü örnek verebiliriz:

EY GAFLET ÇOCUKLARI!

Geçici padişahlığa gönül verip sevinmeyiniz. Siz, bir bahçede bir dal üzerine konup emniyet içerisinde tatlı tatlı öterken ansızın ecel avcısının yere serdiği gafil bir kuşa benzersiniz. Onun ötüşü, vücudu, rengi ne oldu? Ey dünyevî kötü arzular peşinden koşanlar! İbret alınız

Gül ağacının Saklı Sözler'de Kullanılışı

Farsça 'Saklı Sözler'in birincisinde şöyle buyruluyor:

"Ey Manevi Bülbül! Yuva ancak gül ağacında olsun".

Hız. Şevki Efendi, burada konu edilen manevi bülbülün, yani insanoğlunun makamı veya yeri olan gül ağacını, "ruh" olarak belirtmiştir. Yine, yukarıdaki "Ey Gaflet Çocukları!" ile başlayan ve aşağıdaki 'Saklı Söz'de de buna benzer anlamlar bulunmaktadır.

EY ARŞIMIN ARKADAŞI!

Kötü işitme, kötü görme, kendini zelil etme, ağlayıp sızlanma. Yâni kötü söyleme ki kötü işitmeyesin; âlemin ayıbını büyük görme ki ayıbın büyük görülmeye; kimsenin zilletini isteme ki zillate düşmeyesin. İmdi temiz bir yürek, pak bir kalp, mukaddes bir fikir ve nezih bir hatır ile ömrünün şu bir andan daha kısa sayılan günlerini asude geçir, ta ki bu fani cesetten manâ firdevsine feragât içerisinde dönesin ve beka melekûtünde yerleşip kalasın.

Fidan-Sevqi Fidanı

Bilindiği gibi; ağaç, fidanın gelişip olgunlaşmış ileri formudur. Bu itibarla, ilahi dinlerde fidan, dinlerin yeni zuhurlarını ifade etmektedir. Hz. Şevki Efendi, Hz. Adem'den Hz. Bahau'llah'a kadar olan zuhurları bir ilahi ağaca benzetmiştir.

Fidan sözcüğü, bu yeni ilahi zuhurda ise, Babi dönemini ve Bahai Dini'nde Hz. Bahau'llah'ın Tahran zindanında Emrini gizli olarak açıkladığı o başlangıç dönemi için kullanılmaktadır. Bu nedenle, Emir kaynaklarında karşılaşılan "fidan" sözcüğünün özel bir anlamı bulunmaktadır. 'Saklı Sözler'de de bu sözcüğün kullanımına rastlamaktayız. Örneğin, aşağıdaki Farsça 'Saklı Söz'de, bu konuda şöyle buyrulmaktadır:

EY RIZVANIMIN SAKİNLERİ!

Sevqi ve dostluk fidanınızı kutlu cennetimde lûtuflarıyla dikip onu merhamet sağanaklarıyla suladım. Şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet ateşine yanmasın.

Ağaç ve Ağaçlar

Ağaç ve güneş sözcükleri, Emri eserlerdeki ruhani yorum ve irfanî anlamlardaki benzetmelerde, en çok kullanılan sözcüklerdir. Ayrıca ağaç sözcüğü, birçok sıfatla ilişkili olarak, değişik anlamlarda kullanılmıştır. Örneğin: "Enisa Ağacı", "Rızvan Ağacı", "Fazıl ağacı", "Ahd ve Misak ağacı", "Tuğba ağacı", "Zuhur ağacı", "vefa ağacı", "vücut ağacı", "ispat ve iman ağacı", "hayat ağacı", "red ve küfür ağacı", "ne batılı ve ne de doğulu olan ağaç" v.s.

Hz. Bahau'llah, aşağıdaki levihte, insan ağacı ve onun meyveleri konusunda şöyle buyuruyor:

"...İnsan ağaç gibidir. Eğer meyvelerle süslenirse övgüye değer olur. Aksi halde meyvesiz ve yararsız bir ağaç gibi yakılmayı gerektirir. İnsan ağacının meyveleri ise, Allah rızası yolunda gösterilen doğru ameller, iyi ahlâk ve huylar ile Tanrı buyrukları doğrultusundaki hareketlerdir.

Her yılda baharın gelmesi, ağaçların tekrar canlanmaları için çok önemlidir. Fakat insanların ruh ve iman ağacının baharı ise, Tanrı sözünün yeni bir peygamber vasıtasıyla tekrar gelmesi şeklinde gerçekleşmektedir. Eğer bu yeni ilahi baharda, insanoğlu ruh ağacını meyvelerle donattığı takdirde, adalet güneşinin ışıkları arz âlemini kuşatarak Tanrı gölgesi altında kendini rahat ve kaygılardan uzak görecektir. Bu ağaçların suyu, İmkân âlemi sahibinin Beyan Kevseri'dir. Ama kuru ağacın lafı bile

olmaz. Ne mutlu o kişilere ki, hizmet için çaba gösterip ayaklanırlar. Böyle bir kişi amacına ulaşır ve kendisi için yaratılmış olanın farkındadır. Bunun farkında olmayan gafil kişilere ise binlerce defa yazıklar olsun. Bu gibi kişiler, kurumuş ağacın atılmış yaprakları gibidirler. Ecel rüzgârları, her birini yakında dünyadan lââyık oldukları yerlerine döndüreceklerdir. Onlar gafil gelmişler, gafil yaşamışlar ve gafil olarak kendi yerlerine döneceklerdir. (16)”

Hz. Bahauallah, **insan ruh ağacının meyveleri** konusunda ise şöyle buyurmaktadır:

“...İnsan ruh ağacının meyveleri, tevekkül (=her şeyi Allah’a bırakma), sabır, güçlülere dayanıklılık ve her şeyi bilici Allah’ın Emrine tutunmaktır.(17)”

Hz. Abdalbaha da, insanoğlu ruh ağacının en büyük meyvesi ile ilgili olarak şöyle buyuruyor:

“...Sizin ağacınızın meyveleri, daima insanoğluna sevgi olmalıdır. Çünkü hiçbir meyve sevgiden daha büyük değildir. Sakın sakın bir kimsenin kalbini incitmeyiniz ve kimseye sıkıntı çektirmeyiniz. İnsanlara, sevgisiz bir tavırla davranışta bulunmaktan kaçınınız. Bir insanın üzüntüsüne neden olan bir kişinin, yeraltında yaşaması daha iyidir.(18)”

‘Saklı Sözler’de ise, bu konu ile ilgili olarak şöyle buyruluyor:

EY KULLARIM!

Sizler Benim bahçemin ağaçlarısınız. Göz görmedik güzel ve nefis meyveler veriniz ki hem siz kendiniz istifade edesiniz hem başkaları. Bunun için herkesin bir iş gücüyle meşgul olması gerektir. Ey anlayış erleri! Zengin olmanın yolu budur. Her şey bir sebebe bağlıdır. Tanrı’nın bağışsı sizi onunla zengin eder. Meyvesiz ağaç ateşe atılmağa lââyıktır.

Verimli ağaçlardan insanlar yararlanabilmektedir. Aynı şekilde, insanlar ruh ağaçlarını peygamberlerin eğitimleri ve sözleri ile eğitip yetiştirdikleri takdirde, diğer insanlar da, bu durumdaki kişilerden yararlanabilmektedir. Çünkü bu konumu yakalamış kişiler, herkese sevgi ve doğru amel ile davranmakta ve bir işle uğraşarak çevresine faydalı olabilmektedirler.

Meyve-Semere

Hz. Bahauallah’ın çeşitli eser ve levihlerinde; insanın ahlâk ve olgunlukları, “insan ağacının meyveleri” ve “İlahi Mazharlar”, din ağacının meyveleri olarak nitelendirilmiştir. Hz. Bab’da bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Her bir zuhur (peygamber), önceki zuhurların meyvesidir.(19)”

Buna göre; **Hz. Bab'ın zuhuru ilahi dinlerin altı bin yıllık meyvesidir. Hz. Bahau'llah'ın zuhuru ise, Hz. Bab'ın dininin meyvesidir.**

Meyve sözcüğüne, 'Saklı Sözler'de de rastlamaktayız. Nitekim aşağıdaki Farsça 'Saklı Sözler'in içeriğinde şöyle buyruluyor:

EY CÖMERTLİK OĞLU!

...Sırf cömertliğimle seni rahmetimin gölgesinde besledim. Fazıl ve merhametimle seni esirgedim. Bütün bunlardan gaye baki ceberutumuza girip görünmez bağışlarımıza kabiliyet kazanmandı. Sen gafil ise meyve çağına erince bütün bu nimetlerimi hiçe sayarak boş sanılarına sarıldın. Gafletin o dereceye vardı ki, her şeyi bütün bütüne unuttun ve Dostun kapısını bırakıp düşmanın konağına gittin, orada yerleştin kaldın.

EY RIZVANIMIN SAKİNLERİ!

Sevgi ve dostluk fidanız, şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet ateşine yanmasın.

Hz. Bab'ın buyurduğu ayetlerde, din ağacı veya gerçeklik ağacı ile ilgili şöyle buyrulmaktadır:

"Kıyametten amaç, gerçeklik ağacının zuhur günüdür. Yani gerçeklik ağacının, zuhur gününün başlama ve bitme zamanı kıyamettir.(20)"

Genel olarak, dinlerin semeresi veya meyve vermesi, o dinin sonlarında yeni bir dinin gelişi ve aynı zamanda kültür, irfan ve bilim olarak dönemin en üst düzeyine ulaşılması şeklinde özetleyebiliriz.

Kulak Sözcüğünün Saklı Sözler'de Kullanışı

Farsça Saklı Sözler "**Ey Düşünür ve İşitir Olanlar! Dostun İlk Nağmesi Şudur:** ifadesiyle başlamak suretiyle, işitme aracı kulağın önemine dikkat çekilmekte ve daha sonra da, içeriğinde "kulak" sözcüğünün kullanıldığı aşağıdaki sözlere yer verildiği görülmektedir:

EY TOPRAK OĞLU!

Hakîm ona derler ki, kulak bulmadıkça ağız açmaz; nasıl ki saki istek görmedikçe bade sunmaz ve âşık maşukun cemaline ermedikçe candan coşmaz. İmdi ilim ve hikmet tohumlarını kalbin münbit toprağına saçıp üstünü örtünüz ki ilâhi hikmet sümbülleri topraktan değil gönüllerden bitsin.

EY GAFLET ÖZÜ!

Yüz bin semavî dil tek bir dilde konuşuyor ve yüz bin görünmez mana tek bir ezgide görünüyor. Yazık ki ne bir işitir kulak var ne bir anlar yürek.

EY TOPRAK OĞLU!

Kör ol ki Güzelliğimi göresin; sağır ol ki tatlı ezgimi ve sesimi işitesin; bilmez ol ki bilgimden pay alsın; yoksul ol ki tükenmez zenginlik denizimden içe durasın. Kör ol: Güzelliğimden başkasını görmeğe; sağır ol: Benden başkasının sözünü işitmeğe; bilmez ol: Bilgimden başka bir bilgiye; ta ki temiz bir yürek, aydın bir göz ve iyi bir kulakla Benim mukaddes katıma gelesin.

Bu sözlerde ifade edilen sağır kulaktan amaç, zahiri ve cismani kulak değildir. Çünkü asıl amaç, kalp kulağıdır. Yani İlahi Sesi, Tanrı Sesini işitebilmektir. Bu ses ise, ancak temiz kalp ile işitilebilir. Zira ruhani sesi ancak manevi kulak duyabilmektedir. Bu konuda Hz. Bahauallah şöyle buyurmaktadır:

"Ruhani kulakla sesimi duyarsan, ancak o zaman rahmani gözle cemalimi görebilirsin. Nefsin istek ve tutkuları ile hasta olan göz, yüce manzaramı nasıl görebilir (21)."

Seni Korumaya Gözler Tayin Ettim

Göz sözcüğü de 'Saklı Sözler'de sıkça kullanılmıştır. Nitekim aşağıdaki Farsça 'Saklı Sözler'de, göz ile ilgili değişik içerikli anlamlar bulunmaktadır:

EY FÂNİ GÖLGE!

Gölgeye benzeyen vehim derekelerini bırakıp nurlu yakın derecelerine çık. Hak gözünü aç ki apaçık Cemalî görüp: "Yaradanların en üstünü olan Tanrı kutlu olsun!" diyesin.

EY ARZU OĞLU!

Beni dinle: Fâni göz bâki Güzelliği tanıyamaz ve ölmüş gönül ancak solmuş çiçekle uğraşır; çünkü eş eşi arar ve cins cinse meyleder

EY İKİ GÖZLÜ!

Bir gözü kapa, bir gözünü aç. Kapa: Cihana ve cihanda olanlara; aç: Cananın kutsî Cemaline.

EY ARZU OĞLU!

Biliş ve görüş erleri yıllarca çalıştılar, Zülcelâlin vuslatına eremediler; ömürlerce koştular, Zülcemalin mülâkatına nail olamadılar. Sen ise koşmadan konağa vardın ve aramadan Aranılanı buldun. Bütün bu makam ve mertebelere erdikten sonra nefsin perdesiyle öyle perdelendin ki gözün Dostun Güzelliğine ilişmedi ve elin Sevgilinin eteğine yapışmadı. Ey keskin gözlüler! Şaşınız bu işe!

EY CÖMERTLİK OĞLU!

... Seni korumağa gözler tayin ettim. Sevgini kalplere koydum. Sırf cömertliğimle seni rahmetimin gölgesinde besledim...

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Hız. Bahauallah, 'Ahdimin Kitabı'nda insanın makamını tanımlarken şöyle buyurmaktadır:

"Gerçek insan Rahmanın katında gök gibidir. Güneş ile ay onun kulağı ve gözü, yıldızlar ise onun ışık saçan güzel huylarıdır. Onun makamı makamların en yükseği, eserleri imkân âleminin eğiticisidir."

Hız. Bahauallah, başka bir yerdeki açıklamasında ise, ruhani olgunluğa ulaşmış kişileri ve gerçek bilim adamlarını göze benzetmiştir. 'İbni Zî'b Levhinde'de, göz ile ilgili şöyle buyurmaktadır:

"Gerçekten ilim ve ahlâk ile bezenmiş ulema dünya vücuduna baş ve ümmetlere göz gibidirler. İnsanlara doğru yolu göstermek, bu kutsal kişilere emanet bırakılmış bir görev olagelmıştır".

'Maksut Levhi'nde ise, konu ile ilgili şöyle buyruluyor:

"Uzman hekim ve gerçek bilim adamları, iki göz gibidirler. İnşallah insan âleminin vücudu bu iki büyük armağandan mahrum kalmaz.(22)"

Bu açıklamalardan ortaya çıkan sonuç şöyle özetlenebilir:

Allah, bir çocuk dünyaya gelmeden önce, annesinin sütünü ve diğer ihtiyaçlarını hazırlamakta, sevgisini anne, baba ve diğer yakınlarının kalplerine koymakta ve böylece, bu âlemde yaşaması için gereken su, hava gibi her şeyi düzenlemekte ve ruhani yönden makamını yükseltmek amacıyla önceden takdir buyurduğu peygamberler dizisini göndermektedir. Korumaya gözlerin tayin edildiği ifadesiyle de, bu dönemdeki iki esasa dayalı ilahi kaynaklı yasaların korunması amaçlanmaktadır. Bu anlamda da, **dini korumakla görevli Emrin Elleri, Müşavirler ve Muavenet Heyeti Üyeleri Bahai Dini'nin gözleridirler.**

Süt ve Ruhani Anlamı

Kutsal eser ve levihlerde, "süt" ve "iki nurlu süt pınarı" gibi sözcük ve deyimlere sıkça rastlanmaktadır. "Süt" sözcüğü, yumuşak veya kelimeyi ve ifadeyi yumuşatan ve eğiten anlamdadır. Hız. Bahauallah, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Gökten buyruluyor ki; yumuşak olmayan sözlerle konuşmak hançer gibidir. Yumuşak sözcüklerle konuşmak ise süt gibidir. Dünyada çocuklara böyle süt gibi sözcüklerle konuşabilme yeteneği kazandırılmalı ki, üstünlük kazanabilsinler.(23)"

Hız. Bahauallah, sütün eğitimi çağrıştıran özelliği konusunda, 'Maksut Levhi'nde şöyle buyuruyor.

"Bir kelime ateş, diğeri ışık gibidir. Her ikisinin etkisi de bu âlemde görülebilmektedir. Fakat biri yakar diğeri ise, aydınlatıp yol göstermek-

tedir. Bu nedenle, ilim sahibi gerçek eğitimciler; dünya çocuklarına, ilk önce süt özelliğinde yumuşak sözlerle eğitim vermelidirler ki, insan-oğulları bu sözlerle beslenip öğrenebilsin ve böylece gerçek anlayış ve asalet makamı olan insan varlığının en son amacına ulaşabilsin.(24)“

Aziz Nesefi, 'Keşful Hakayık' adlı eserinde; su, süt, bal ve şarap sözcüklerini, Kur'an ayetlerine dayanarak şöyle açıklamaktadır:

"Bilmelisin ki, su hayat nedeni olup herkes ondan yararlanmaktadır. Süt, eğitim nedenidir. Bal, şifaya sebep olur. Şarap ise hüznün ve korkunun atılmasını sağlamaktadır".

Çeşitli kutsal eser ve levihlerde, süt ruhani bir gıda olarak tanımlanmaktadır. Zira Allah'ın tanınmasında eğitim aracıdır. Bilindiği gibi, çocuk büyümesi için gerekli olan enerjisini süttan almaktadır. Aynı şekilde, Tanrı'nın tanınması için de, insanların ruhani eğitimlerinde gereken enerjilerini aldıkları ruhani gıdadır.

Hz. Bahauallah'ın Emrini açıkça duyurmadan 5 yıl önce, Bağdat'ta vahyolunan 'Saklı Sözler'e dikkat ettiğimizde, aşağıdaki Farsça 'Saklı Söz'ün, yukarıdaki açıklamalara örnek oluşturduğunu görmekteyiz.

EY CÖMERTLİK OĞLU!

Yokluk çöllerinde idin. Emir toprağının yardımıyla seni bu madde dünyasına çıkardım. Kâinattaki bütün zerrelere ve hakikatleri seni yetirip büyütmeğe memur ettim. Nasıl ki ana karnından çıkmadan önce senin için iki nurlu süt pınarı hazırladım. Seni korumağa gözler tayin ettim. Sevgini kalplere koydum. Sırf cömertliğimle seni rahmetimin gölgesinde besledim. Fazıl ve merhametimle seni esirgedim. Bütün bunlardan gaye baki ceberutumuza girip görünmez bağışlarımıza kabiliyet kazanmandı. Sen gafil ise meyve çağına erince bütün bu nimetlerimi hiçe sayarak boş sanılarına sarıldın. Gafletin o dereceye vardı ki, her şeyi bütün bütüne unuttun ve Dostun kapısını bırakıp düşmanın konağına gittin, orada yerleştin kaldın.

Bu sözün içeriği ile; Allah'ın merhameti sonucu, insanları ilahi erdemli kılmak ve terbiye etmek için, iki nurlu süt pınarının hazırlandığı ve korunması için gözlerin tayin edildiği halde, gaflete düşüp O'nu inkar edenler ve O'ndan yüz çevirenlerin düşmanın evini dostun evine tercih ettikleri uyarısında bulunmaktadır.

Bu Farsça Saklı Söz'de vurgulanması gereken çok önemli diğer bir nokta ise, **"iki nurlu süt pınarı"** ifadesiyle işaret edilen anlamlardır. Bu anlamları 3 ayrı konu altında inceleyebiliriz:

1. Emir (Peygamberler) Âleminde, İlahi Emrin iki zuhuruna işaret etmektedir. Yani Tanrı'nın birbirine yakın zamanlarda zuhuruna karar kıldığı Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ın zuhurlarına işaret etmektedir.

2. Melekût Âleminde ise, biri Tanrı'nın Rahman (yani her canlıya merhamet eden, bütün yaratıkları için hayır isteyen, onlara sayısız rızık ve nimetler veren olarak) ismine, diğeri ise ilahi rahmetinin yansıması (tecellisi) ile ortaya çıkan Rahîm (koruyan, merhamet eden, itaatli kullarına özel ödüller veren olarak) ismine işaret etmektedir. Rahman makamı ile âlemdekilerin Tanrı'yı tanımalarına yardımcı

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

olacak kanıtların açıkça görülmesi; Rahîm makamında ise, İmkân Âleminde bulunanların, eğitimi ve gelişmesi için gerekli olan hüküm ve emirlerin indirilmesi ifade edilmektedir.

3. Diyanet ve şeriat yönünden, İlahi Düzenin iki önemli kurumuna işaret etmektedir. Zira diyanet boyutunda Emri kurumların oluşturulması ve inananların ilahi sırlara ulaşabilmelerine yardımcı olmak amacıyla kutsal eserlerdeki gizli noktaların açıklamasına yetkili Velilik Makamı (Hz. Şevki Efendi), diğeri ise, Emir ile ilgili yasa ve hükümleri oluşturma kutsal yetkileri ile görevli Yüce Adalet Evi kastedilmektedir.

Toprak

Toprak, bütün yer küresini oluşturan madde olup, çeşitli kimyasal karışımdan meydana gelmiştir. Yeryuvarlığının esas maddesi olmasından ötürü, bazı dillerde ana yer anlamına gelen karşılıkları bulunmaktadır (Almanca da kullanılan Mutter Erde gibi).

Bilindiği gibi, ana rahmi cenin gelişmesinin ilk yeri sayılmaktadır. Toprak ise, tüm yaratıkların ve insan yaşamının esas kaynağıdır. Nitekim bununla ilgili olarak, aşağıdaki Farsça 'Saklı Söz'de şöyle buyrulmaktadır:

EY KARDEŞLER!

Birbirinizle müdara ile geçiniz. Dünyadan gönül kaldırınız. İzzet ile övmeyiniz, zilletten utanmayınız. Cemalime yemin olsun ki hepinizi topraktan yarattım ve yine toprağa döndüreceğim.

Sözün içeriğinde de görüldüğü gibi, hepimizin topraktan yaratıldığı ve toprağa döndürüleceği ifade edilmektedir. Hz. Abdülbaha da, konu ile ilgili olarak, 'Mufavezat'ta şöyle buyurmaktadır:

"İnsan, varlığın başlangıcında arz küresinin rahminde, ana rahmindeki nutfe gibi yavaş yavaş gelişmiş, şekilden şekle girmiş, muhtelif aşamalardan geçmiş ve nihayet şimdiki cemal ve kemal ile, şimdiki kuvvet ve üyeleriyle varlık sahasında görünmüştür".

Aynı eserin başka bir yerinde ise şu ifadeler yer verilmektedir:

"İnsan vücudu terkiptir (=birkaç maddenin bir araya getirilmesi). Terkip ile meydana gelen bir şeyin tahlile (=çözülmeye) uğramaması mümkün değildir".

Devamında da şöyle buyruluyor:

"...ve her şeyin hayatı, terkip ve mematı(=ölümü) sonrası tahlili anlamındadır. Meselâ, insan yok olunca toprak olacak ve toprak çeşitli değişimler sonucu yine terkip ve sonra yine tahlil olacaktır".

“Su” Sözcüğünün Ruhani Anlamı

“Su” sözcüğü, daha çok ruhani nitelik ve gerçekleri ifade etmede kullanılmaktadır. Kutsal eserler ve levihlerde, “su” ve “ateş” sözcüklerinin çoğunlukla yan yana kullanılmasına rastlamaktayız. Hz. Abdalbaha, ‘Mufavezat’ta “su” ve “ateş” için şöyle buyuruyor:

“Mesih’in vaftiz olması, vaftize ihtiyacından değildir; vaftiz o zamanda iyi bir amel ve melekûtun müjdesi sayıldığından onu kendi nefsinde de tatbik ettirdi. Bununla beraber, sonraları vaftizin maddî su ile değil de “Ruh” ve “Su” ile yapılmasına gerek olduğunu söylemiştir. Bu sözdeki sudan maksat maddî su değildir, çünkü başka bir münasebetle de “Ruh” ve “Ateş” olarak açıklamıştır. Bu ateşten ve sudan maksat, maddî ateş ve maddî su olamaz; çünkü ateş ile vaftiz imkânsızdır. Şu halde, ruh demek Tanrı bağışı demektir, su demek ilim ve hayat suyu demektir, ateş demek Tanrı sevgisi ateşi demektir. Maddî su insanın kalbini temizlemez, ancak insanın vücudunu temizler; semavî su, ilim ve hayattan ibaret olan ruh, kalbi tertemiz yapar; ilahi söz yardımıyla Ruhulkudüs’ün bağışlarından pay alıp mukaddesleşen bir yürek tertemiz olur”.

‘Saklı Sözler’de de “su” ve “ateş” sözcüklerinin yan yana kullanılmasına sıkça rastlamaktayız. Örneğin aşağıdaki Farsça ‘Saklı Söz’de şöyle buyruluyor:

EY ARZ ÇOCUKLARI!

Beni istiyorsan Benden başkasını isteme. Güzelliğimi seviyorsan gözlerini dünyada olanlardan çevir. Çünkü Benim sevgim ile bir başkasının sevgisi su ile ateş gibi tek bir gönül ve kalbe sığmaz.

Diğer taraftan “su” sözcüğü; ruhsal arınma, nefsanî arzu ve isteklere egemen olmak veya yenilmemek gibi manevi içerikli durumlarda da kullanılmaktadır. Örneğin aşağıdaki Farsça ‘Saklı Sözler’de, söz konusu bu anlamlara rastlamaktayız

EY DIŞI MAMURE VE İÇİ VİRANE!

Siz, son derece temiz ve güzel görüldüğü halde gerçek bilirkisi eline düşünce bir damlası bile kabul olunmayan acı ve tuzlu bir suya benzersiniz. Evet, güneş hem toprağa hem aynaya vurur, fakat ikisinin arasında dağlar kadar ve belki de dünyalar kadar fark var

EY RIZVANIMIN SAKİNLERİ!

Sevgi ve dostluk fidanınızı kutlu cennetimde lütuf elleriyle dikip onu merhamet sağanaklarıyla suladım. Şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet ateşine yanmasın.

EY İNSAN OĞLU!

Rahmet denizimin enginlerinden bir damla aldım, âleme serptim. Kimsede rağbet görmedim; çünkü herkes Tanrı birliğinin ebedî lâtif şarabını

bırakarak kirli hurma şerbetine sarılmış ve baki Cemalin kâsesini bir yana atarak fâni kadehe kanaat etmiş. Ne süflüdür kanaat ettikleri!

EY TOPRAK OĞLU!

İlelebet diri olan Sevgilinin eşsiz şarabına göz kapama; fâni ve bulanık şaraba göz dikme. Birlik Sakisinin elinden bakilik kadehlerini al; al ki tamamiyle ayıp, Görünmeyen Muganninin manevi nağmelerini işitesin. Söyle: Ey alçak Yaradılışlılar! Niçin Benim ölümsüz kudsiyet şarabımı bıraktınız da fâni suya döndünüz?

Ateş-Şehvet ve Emel Ateşi

“Ateş” kelimesi, Emri eserlerde en çok kullanılan sözcüklerden biridir. Çok değişik anlamlarda kullanılan bu sözcüğün, bireysel davranışlardan kaynaklanan aşağıdaki örneklerini verebiliriz: “şehvet ve emel ateşi”, “düşmanlık ateşi”, “kin ve husumet ateşi”, “itiraz ve yüz çevirme ateşi” v.s. Ayrıca, tanrısal ilişkiler boyutunda ise; “Allah’ın sevgi ateşi”, “Sina ağacının ateşi”, “ilahi ateş”, “Allah’ın irfan ateşi” gibi örneklere rastlanılmaktadır.

Yakmak ve yanmak gibi filler, her zaman ateşi gündeme getirmektedir. Özellikle ruhani derinlikli sözlerde ve yorumlarda bu benzetmelere sıkça rastlanılmaktadır. Örneğin, “**Canı Allah sevgisi ile ve kalbi Rahman’ın sevgisi ile yakmak**”. Yine “**Gaflet ve heva (=nefsin tutkuları) perdesini, zikir ve sena ateşi ile yakmak**” gibi.

Her gün, Büyük Namaz’ın başlangıcında, ateşin doğasını şu sözlerle ifade etmekteyiz:

"Ey İsimlerin İlahı ve göğün Yaradanı! Namazımı Cemalini görmekten beni alıkoyan perdeleri yakacak bir ateş ve beni Senin Vuslat denizine yönlendirecek bir ışık yapmanı, Yüceler Yücesi ve Nurlular Nurlusu görünmeyen Özünün Doğuş Yerleri olanların hatırı için Sen'den dilerim".

Demek ki, **nefis ve onun tutkularının perdeleri ve gönül gözü ile görmeyi engelleyen perdeler, Allah’ın sözleri vasıtasıyla yakılabilmekte ve gönül gözü ile sevgilinin (Allah’ın) yüzünü görmek olanaklı hale gelebilmektedir.**

‘Ahmet Levhi’nde ise “ateş” konusunda şöyle buyruluyor:

"Düşmanlarım için bir ateş parçası ve dostlarım için bir beka kevseri ol."

Ayrıca, ‘İkan Kitabı’nda, konu ile ilgili yapılan yorum ve benzetmelerden aşağıda birkaç örnek verilmiştir: “ilahi hikmet ateşi”, “husumet ve uzak durma ateşi”, “sevgilinin cemali ateşi”, “Rabbani Sidre ateşi”, “lisan ateşi” gibi. Yine aynı kaynakta;

"Maddi ateş bedeni yakar, dil ateşi ise hem ruhu hem de gönülü yakıp eritir. Birincisinin etkisi bir saatte geçer, ikincisinin etkisi ise asırlarca

sürer” ifadesiyle, ateşin değişik ortamlardaki etkileri ve sonuçları ile ilgili nitelikler belirtilmektedir.

Rızvan

Rızvan, Emri eserlerde, levihlerde ve şiirlerde sıkça kullanılan bir sözcük olup, Emir açısından çok özel bir anlamı ve yeri bulunmaktadır. Zira Hz. Bahau'llah'ın, Bağdat'tan İstanbul'a hareket etmeden önce, ailesi ile birlikte 12 gün kaldığı ve Emrini aleni açıkladığı bahçeye verilen isimdir. Bu özelliğinden ötürü, Bağdat dışındaki bu bahçeye “Cennet Bahçesi” adı da verilmektedir. Bu sözcüğün anlam derinliğine varmak, ilahi sırların hazinesine ulaşmak gibi bir etki sağlayacaktır.

Rızvan sözcüğü, Hz. Bahau'llah'ın eserlerinde çok değişik şekillerde kullanılmıştır. Örneğin, 'İkan Kitabı'nda; “marifet rızvanı”, “visal (=kavuşma) ve yakınlık rızvanı”, “ilahi rızvan”, “mubin (=açık, belli) rızvan”, ve “baki rızvan'dan söz edilmektedir. Yine Hz. Bahau'llah'ın 'Mesnevi'sinde de Rızvan sözcüğü çok kullanılmaktadır. Meselâ şiirin bir dizesinde şöyle geçmektedir:

"Bu zamanda sen toprak çamuruna bağlanmışsın, nasıl olur da benim gönül rızvanımdan bir koku alabilirsin".

Görüldüğü gibi; rızvan sözcüğü Emri kaynaklarda, “gönül rızvanı”, “bakilik rızvanı” ve Hz. Bahau'llah'ın makamını ifade etmek üzere, “Varlık Rızvanı” gibi değişik anlamlarda da kullanılabilir.

'Saklı Sözler'de "Firdevs" ve "Rızvan" Sözcüklerinin Kullanılışı

'Saklı Sözler' eserinin bütününde; “Firdevs”, “rızvan” ve “bahçe” sözcükleri sıkça kullanılmıştır. Örneğin, aşağıdaki Farsça 'Saklı Sözler'in içeriğinde, bu sözcüklerin değişik anlamlardaki kullanımını görebiliriz:

EY EN YÜCE FİRDEVSİN SAKİNLERİ!

Rızvanın yakınındaki kudsiyet fezasında yeni bir Bahçe görüldüğünü ve Yüceler İli sakinleri ile en yüce cennette oturanların o Bahçeyi tavaf etmekte bulduklarını yakın ehline bildiriniz. Oraya girip aşkın sırlarını onun şakayıkından aramağa, bütün İlâhi olgun hikmetleri onun ölmez yemişlerinden tatmağa çalışınız. Oraya girip güvenlik içerisinde oturanların gözleri aydın!

EY KÜL OĞLU!

Bir günlük rahata kanaat edip ebedî rahattan vazgeçme; sonu gelmez safa yurdunu bu geçici toprak yığınına değişme. Zindandan çıkıp canın hoş sahralarına yüksel; dünya kafesini bırakıp Yersizin gönül çekici bahçesine uç.

EY ARŞIMIN ARKADAŞI!

Kötü işitme, kötü görme, kendini zelil etme, ağlayıp sızlanma. Yani kötü söyleme ki kötü işitmeyesin; âlemin ayıbını büyük görme ki ayıbın büyük görülmeye; kimsenin zilletini isteme ki zillete düşmeyesin. İmdi temiz bir yürek, pak bir kalp, mukaddes bir fikir ve nezih bir hatır ile ömrünün şu bir andan daha kısa sayılan günlerini asude geçir, ta ki bu fani cesetten manâ firdevsine feragât içerisinde dönesin ve beka melekûtünde yerleşip kalasın.

EY KULLARIM!

Sizler Benim bahçemin ağaçlarısınız. Göz görmedik güzel ve nefis meyveler veriniz ki hem siz kendiniz istifade edesiniz hem başkaları. Bunun için herkesin bir iş güçle meşgul olması gerektir. Ey anlayış erleri! Zengin olmanın yolu budur. Her şey bir sebebe bağlıdır. Tanrı'nın bağışi sizi onunla zengin eder. Meyvesiz ağaç ateşe atılmağa lâyıktır.

EY RIZVANIMIN SAKİNLERİ!

Sevgi ve dostluk fidanınızı kutlu cennetimde lûtuflarıyla dikip onu merhamet sağanaklarıyla suladım. Şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet ateşine yanmasın.

Mülk Âleminden Görünme-İnsanın Yedi Aşaması

İnsan vücudunun, Emir toprağı yardımıyla yokluk çöllerinden Mülk âlemine gelmesinde yedi aşama söz konusudur.

Ancak, bu aşamalardan önce, iki önemli noktayı vurgulamak gerekir. Bunlardan birincisi; Allah'ın Halk Âlemi'ndeki tecellisi yani görünmesi sudurî (=olma, meydana gelme) bir görünme ve yansımadır. Zuhurî değildir. Yani O'ndan ortaya çıkmaz. Bütün her şey, Hak'dan sâdir olmuştur (=ortaya çıkmıştır), zahir olmamıştır. Kısacası, her şey Hak'dan sâdir ve bu âlemde zahir olmaktadır. Hz. Abdulbaha, 'Mufavezat'ta bu konu ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

"...İnsan ruhu Hak'dan sâdir oluyor, zahir olmuyor. Yani, Hakikat Uluhiyetinden ayrılıp insan cesedine girmemiştir".

İkinci nokta; "fenomen" (olay, olgu) ve "nomen" (zatlar) konusudur. Kant felsefesine göre, bizim âlemimiz fenomenler âlemi olup, idrak ve hissettiklerimiz fenomenlerdir. Nomen değildir. Yani, zati anlamayız, sadece gördüğümüz ve idrak ettiğimiz kadarıyla anlarız.

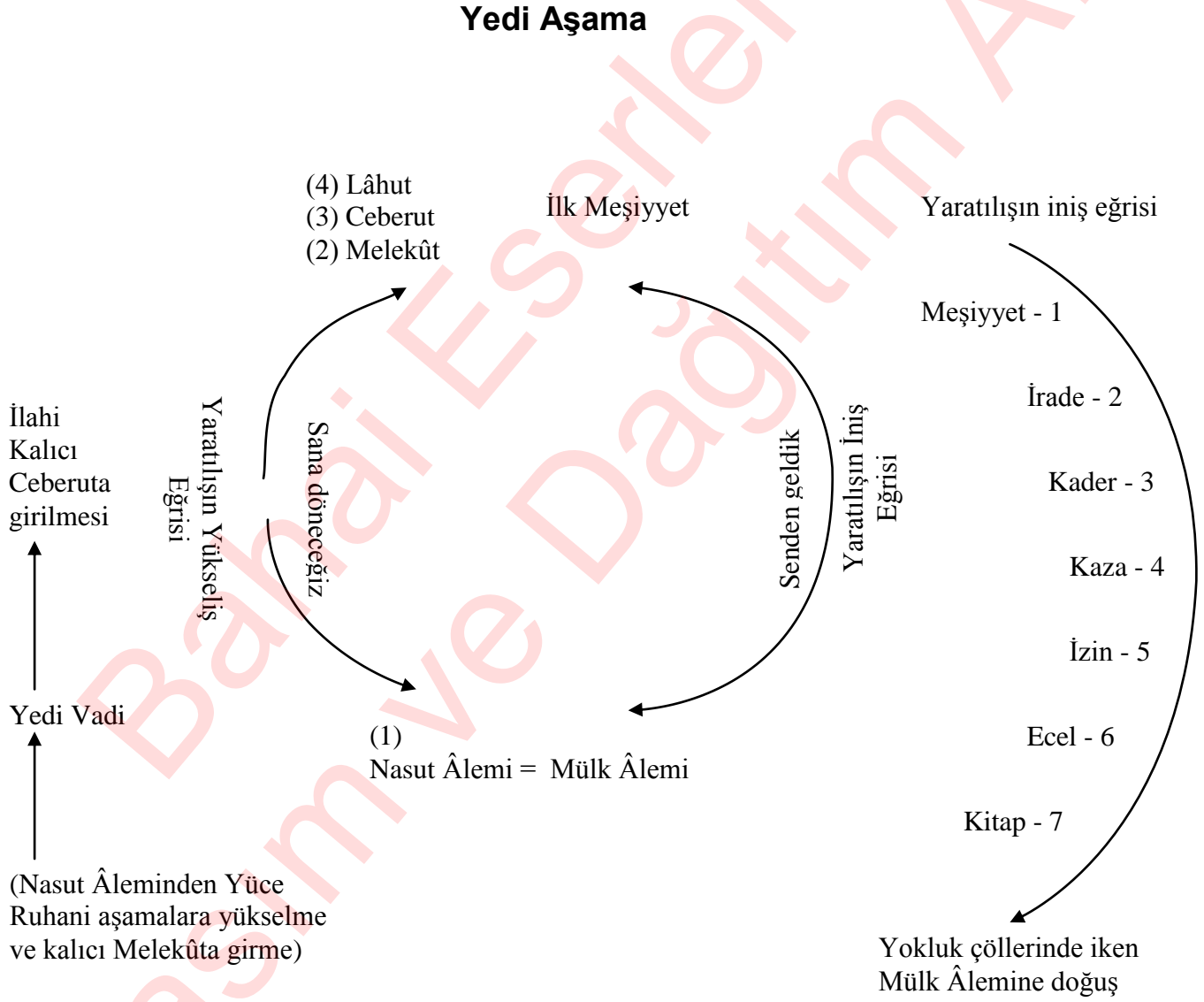
Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ın çeşitli eserlerinde, yaradılışın yedi aşaması, aşağıda belirtilen şekilde ifade edilmiştir.

1. Meşiyet (Allah'ın isteğı)
2. İrade
3. Kader
4. Kaza
5. İzin

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

6. Ecel
7. Kitap

Bu aşamaları şema üzerinde göstererek daha iyi anlaşılmasını sağlayabiliriz.

Şekil 1. İnsanın Mülk Âlemine doğuşunun aşamaları ve yaratılışın iniş-çıkış eğrileri

İnsan yaradılışının bu aşamaları konusunda, Hz. Bab şöyle buyurmaktadır:

"...Her şeyden önce Meşiyetin (=Allah'ın isteği) hiçbir şeye bağımlı olmadığını vurgulamak gerekir. Sonra irade ve onun sonrasında da kader gelmektedir. Ancak imkân âlemi'nde olanların, yani dünyadakilerin hepsinin, her şeyden önce bu aşamalarda Allah'ın tek olduğunu kabul etmeleri gerekir. Daha sonra; kaza, izin, ecel ve kitap aşamaları gelmektedir. Bu yedi aşamanın hepsi, görünen ve görünmeyen (gayb) âlemde de vardır.(25)"

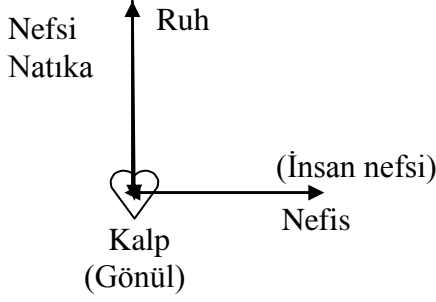
Ruh-Nefis-Kalp ve Birbirleri ile İlişkileri

'Saklı Sözler'de en çok ruh, nefis ve kalp sözcükleri kullanıldığı için, bu sözcüklerin değişik kullanış yeri, amacı, birbirleri ile olan ilişkileri ve etkileşimlerinin bilinmesinde yarar vardır. Tasavvuf ve irfan ile ilgilenenlerin ruh, nefis ve kalp ile ilgili olarak yaptıkları genel değerlendirmeler şu şekilde özetlenebilir:

Ruh: Tanrıdan gelen ve insan yaşamının gücü olan bir özdür. Allah'ın emri ile görünen ruhu dikey ve organizmadaki öz varlığın ifadesi olan nefsi ise yatay ışına benzetirsek, ikisinin çakıştığı nokta kalp (gönül) olarak adlandırılır. Kalp, insanın gerçeği olup, ilahi ilim ve sevgi hazinesi olarak Allah'ı tanıma olanağının verildiği duygu kaynağıdır.

İnsanın ruhani hayatı, nefis ve ruhun kalbe sahip olma savaşı ile belirlenir. Eğer nefis kalbe hâkim olursa, o durumda kalp; dünya şehveti, gaflet, nefsin aşırı tutkuları gibi olumsuzlukların ve karanlığın merkezi olur. Fakat ruh kalbe egemen olursa, o durumda nefsi rahmani nefse çevirerek kalbi öyle bir ışığa dönüştürür ki, onda ilahi aşk ve irfan ile aydınlanma sonucu, Allah'ın sırlarının açıkça görünmesi olanaklı hale gelir.

Bu açıklamalardan sonra; ruh, nefis ve kalbi, bir şekil üzerinde aşağıda görülen tarzda gösterebiliriz.

Şekil 2. Ruh, nefis ve kalp ilişkisi

Ruh, nefis ve kalbin ilişkisi ile ilgili olarak, Farsça 'Saklı Sözler'in ilkinde şöyle buyrulmaktadır:

EY MANEVİ BÜLBÜL!

Yuvan ancak gül ağacında olsun. Ey aşk Süleymanı'nın hüdhüdü! Yurdun ancak Sevgilinin Sebasında olsun. Ey Beka Ankası! Yerin ancak vefa kafi olsun. Can kanadıyla mekânsıza uçmak ve mukadder mertebene yücelmek istiyorsan işte mekânın budur.

Bu 'Saklı Söz'de 'Manevi Bülbül'ün yeri olarak belirtilen gül ağacına karşılık, insan gerçeğinin yeri ruhsal âlemlerdir. İnsan nefisini temsil eden 'aşk Süleymanı'nın hüdhüdü'nün yeri olarak ifade edilen 'Sevgilinin Sebası', insan ruhunun makam ve yeridir. Yine, 'Beka Ankası'nın Can kanadıyla uçarak yeri yurdu olan 'vefa kafi'na yerleşmesi ise, insan nefsinin yolculuğu ve seyri sonucunda kendi yerine, yani yüce Ruhani Âlemlere girmesini, diğer bir ifade ile yolunu şaşırılmış kuşun gerçek vatanına dönüşünü anlatmaktadır.

İnsanın hayatı ruhtandır: Hz. Bahau'llah, 'Reis Levhi'nde nefsin aşamalarını açıkladıktan sonra, ruhun eserleri hakkında şöyle buyurmuştur:

"Bilmelisin ki, insanın yaşamı ruhtan oluşmuş ve ruhun yönü, nefsin yönlerinden başka bir yödedir. O (ruh), sana Allah'ı tanımayı aşlamaktadır. Böylece sende ne bıraktığımızı düşünmelisin. Açıkçası, bu Allah'ın fazlıdır.(26)"

İnsan ruhu iman ruhundan teyit görmedikçe ilahi sırlara ulaşamaz:

‘Mufavezat’ta, Hz. Abdulbaha bu konuda şöyle buyurmaktadır:

***“...Nefs-i natıka olarak adlandırılan ruh, tüm evreni kuşatmış durumdadır. Zira ruh insanın yeteneğine göre, her şeyin gerçeğini keşfetmekte, özelliklerini öğrenmekte ve yeni icatlar yapabilmektedir. Ancak ruh, iman ruhundan teyit görmedikçe, ilahi sırları bilemez ve lahutî gerçekleri anlayamaz. Yani bir ayna gibi, her ne kadar saydam ve temiz olsa da, ışığa ihtiyacı vardır. Eğer güneş ışığı ona yansımazsa, hiçbir şeyi göstermez. Aynı şekilde, iman ruhundan teyit görmeyen bir ruh da ilahi sırları keşfedemez*”**

Nefs-i Natıka’nın İnsan Ruhunu ve İman Ruhunu İle Arasındaki İlişki

Birçok kutsal eserlerde, özellikle de ‘Saklı Sözler’ ve ‘Yedi Vadi’de “nefis”`den söz edildiğinde, daha çok dünya ile ilgili anlam kastedilmektedir. Diğer taraftan, “ruh” kelimesinin her yerdeki karşılığı ise, tanrısal aşamalar, ruhani makamlar ve ilahi âlemlerdir.

Gerçek anlamda, “nefs-i natıka” insan ruhudur. Hz. Abdulbaha Mufavezat’ta, nefis-i natıka’dan amaç insan ruhunun olduğu konusunda şöyle buyurmaktadır:

“Bu iki isim, yani insan ruhu ve nefis-i natıka aynı şeydir”.

İnsan ruhu; madde ile ilgili tüm sırları keşfedebilen ve insanı hayvandan farklı hale getiren bir idrak gücüne sahiptir. Ancak, insan ruhu, iman ruhundan yararlanmadıkça sonsuz hayata ulaşamaz ve kalıcı melekûta yol bulamaz. Dolayısıyla, ilahi yoldaki kişinin gösterdiği her türlü davranışlara göre değişen seyir ve yolculuğunun, ruhani üst aşamalara ulaşabilmesi, ancak ve ancak nefis-i natıka olarak adlandırılan insan ruhunun, iman ruhu ile canlanması sonucunda mümkündür. Bunu yaşamda gerçekleştirebilmenin koşulu ise, ilahi sevgi hazinesi ve Allah’ın emaneti olarak nitelendirilen insan kalbinin, her türlü dünya bağlılıklarından arındırılarak temizlenmesidir.

Akıl insan ruhunun gücüdür: Çünkü akıl ruhun olgunluğunu göstermektedir. Yani akıl, ruh için gerekli bir sıfattır. Aynen güneşin ışını gibi, ruhun ayrılmaz sıfatı durumundadır.

Nefis: Hz. Bahauallah "nefis" ilgili şöyle buyurmaktadır:

"Nefsin gerçeği nedir diye soruyorsunuz? Bilmelisiniz ki, nefsin gerçeği ilahi ayet, melekûti cevherdir. Her ilim sahibi onu tanımaktan acizdir. O (nefis), Allah'ı kabul ve O'na secde eden ilk şeydir.(27)"

Nefsin kalıcılığı ve Allah'ın sevgi ateşi ile alevlenmesi: Hz. Bahaulah, 'Reis Levhi'nde bu konuda şöyle buyuruyor:

"Allah'ın sözü ile gönderilip emanet bırakılan bu nefis, eğer Allah'ın sevgi ateşi ile alevlenmeyi öğrenirse, tüm âlemi oluşturan denizlerin suyu onu söndüremez ve bu tutuşmuş ateş, insanı Sidre (=yedinci kat gökte bulunan bir makam)'ye yükseltir. Orada, 'O'dur Tanrı ve Ondan başka bir Tanrı yoktur' çağrısını duyan ermişlerden olacaktır. Cesetten çıkınca, Allah onu en güzel ve en yüce cennete gönderecektir. Allah her şeye gücü yetendir. (28)"

Hz. Bahauallah, başka bir levihte ise nefis ile ilgili şöyle buyurmaktadır:

"... Her şey onda yazılı olarak vardır. Bireylerin şimdiki âlemde onu anlama ve zikretme yeteneği yoktur. O, giriş ve çıkıştan kutsal ve arınmış bir ayettir.(29)"

Nefsin oluşumu. Hz. Bahauallah, 'Reis Levhi'nde bu konuda şöyle buyuruyor:

"Bilmelisin ki bu nefiste tüm insanlar ortaktır. Zigot, görünmesi için takdir olunan aşamaya ulaştığında, Allah onda gizli tuttuğu nefsin (Ruhun) ortaya çıkmasını sağlar. Yapılan Allah'ın yazısı ve hüküm onun iradesidir.(30)"

Nefsin iki yönü : Bir yönü Tanrı'ya doğru diğer yönü şeytana doğru.

Yine 'Reis Levhin'de, Hz. Bahauallah bu konu ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

"Bilmelisin ki, nefsin iki kanadı vardır. Eğer, nefis Allah'ın sevgi ve rızası havasında hareket ediyorsa, Allah'ın sevgi ateşi ile alevlenerek, Rahman'a ait emin ve razı bir nefis olur. Buna, rahmanî nefis (nefs-i mutmaine) adı verilir. Fakat nefsin aşırı tutkuları, nefsin ateşi ile alevlenmiş ise, yani insanı günaha, kötülüğe ve şehvete zorlayan duygu durumu egemen ise, o takdirde ruhani nitelikli olmayan nefis (nefs-i emare) oluşmaktadır.(31)"

Nefis ve Heva (=Nefsin Tutkuları)

Hz. Şevki Efendi, nefis ile ilgili olarak şöyle buyuruyor:

"Nefis iki anlamda kullanılır. Biri, 'nefsini tanıyan Allah'ı tanır' sözünde olduğu gibi, bireysel kimliğinin ifadesini içermektedir. Diğeri ise, nefs-i emmare olarak tanımlanan ve insanı günaha, kötülüğe ve olumsuzluklara yönlendiren duygu durumunu ifade etmektedir. Bu şekildeki nefis peşinde giden kişi, hayvandan daha kötü duruma düşmektedir. Çünkü bu kişiler, bencil davranışlı ve ölümlere neden olan kaba, sert ve düşmanlık gibi karakterler göstermektedirler. Bu nefis-i emmaredir. Ona karşı mücadele vermeliyiz.(32) "

Her zaman kötülüğe yönlendiren bu nefise karşı savaş için, Hz. Abdulbaha da şöyle buyurmaktadır:

"Nefs-i emmareye üstün gelmek, manevi anlamda doğru yolu bulup Hakk'a doğru yürüyenlerin işidir. İman olayında ikana ve yiğitlik gerekir. Zira, olanaklar dâhilinde belki insan doğuya ve batıya galip gelebilir. Fakat, nefis ve hevasına yani kendi nefsinin olumsuz istek ve arzularına hâkim olmayabilir.(33) "

Nefis ve Onun Tutkularına Karşı Mücadele Yolları

Nefs-i emmare ile en etkili mücadele yolu, iman gücünün takviye edilmesidir. Bunun için, Tanrı'nın gölgesine girerek ruhani âlemler hakkında tefekkür etmek, devamlı Allah'ı düşünerek O'nu sevmek, istediği şekilde yaşamak ve kalp zeminini ilahi sözlerle sulamaktır.

Ancak böyle yapıldığı takdirde, ruh güçlenir ve iman alanında ikana ulaşılır. Bu şekildeki davranışlarımızda ne kadar ileri gidersek, Allah'ın istemediği şeylerden uzakta kalır, nefis ve onun tutkularının zincirlerinden kurtulup kötü sıfatlı şehvet devinden ve dünyevi arzu egosundan kurtuluşa ermiş oluruz.

Nefsi İyileştirmenin Yolları

- 1. İnkita (kesilme)**
- 2. İncizap (cazibeye tutulma, ilgi duyma; çekme, çekilme)**
- 3. Tanrısal ahlâk**
- 4. Tanrısal ilim edinme**
- 5. Davranışları düzeltmek (Tanrı'nın istediği şekilde olmak)**
- 6. Kalbi Allah'ın sırları ile süslemek (Onun hoş kokularını anlayarak içine sindirmek).**

Allah, bu çağda nimetlerden yararlanmayı yasaklamamıştır. Fakat onlara kalben bağlanmamak gerektiğini unutmamak gerekir.

Kalp: Ruhsal yolculukta esas olan, kalp ve onun bulunduğu durumdur. Zira bu yolda asıl amaç, yapılan davranışlar sonucu, kalbin arındırılıp temizlenmesini sağlamaktır. 'Bahai Dini'nde, kalp konusunda yazılmış birçok kutsal eser, levih ve ilahi öğütler bulunmaktadır.

Ruhani Kalp: Tanrı'yı tanıma yolunda yolculuk yapan ve Tanrı'nın sevgisi ile dolu kalbe ruhani kalp denir. 'Yedi Vadi'de ruhani kalp ile ilgili şu ifadelere yer verilmektedir:

"Kalp ve akıl gözü ile hareket eden sağgörülü kişiler, dünya ve canlılarda, gözle görülür şekilde ahret sırlarını görebilmektedirler. Böyle bir kişi, ruhani kalbi ile hiçbir şeye ihtiyacının olmadığı ilahi aşamaya ulaşarak, Tanrının hikmeti ile sınırsız ruhani yolculuğuna devam etmiş olacaktır".

Kalp İle İlgili Tanımlamalar:

- Kalp bir cama benzer. Çünkü, onda ilahi ilim ve Allah'ı tanıma işaret ve izi vardır.
- Bir kovaya benzer ki, onda Allah'ın sırrının ateşi alevlenmektedir.
- Bir aynaya benzer, onda tüm ilahi isimler ve sıfatlar yansır.
- Tanrı güzelliğinin ve ululuğunun görünme yeridir.
- Bir hazineye benzer ki, onda ilklik ve sonluğun sırları emanet bırakılmıştır.
- Allah tüm yaratıkları içerisinde, en üstün yaratık olarak tacını giydirdiği insanoğlundan gerçeğine, kendi tüm isim ve sıfatlarını yansıtmıştır. Fakat bütün bu ilahi nimetlerin insanoğlundan görünmesi için, kalp aynasının dünya arzularının oluşturduğu aşırı istek ve tutkulardan arındırılması gerekmektedir. Ancak o taktirde, ondan (insanoğlundan) gerçeklik güneşi ışınlarının yansımaları görülecektir. Hz.Bahau'llah, 'Yedi Vadi' ve 'İkan Kitabı' adlı eserlerinde, bu konuyu aşağıda buyurduğu sözleriyle aydınlatmıştır.

"Bütün insanların kalplerinde, ilahi ışığın yansımaları mevcuttur. Ancak, bu ışık bir fanus altındaki mum gibi saklı durumdadır. Mumun ışığının görülebilmesi için, bu demir fanusu kaldırmak gerekir".

Allah'a doğru giden yolda yürüyüp O'nun sırlarına ermenin ve O'na varabilmenin ancak kalp temizliği ile mümkün olabileceği konusu, İslam hadislerinde de sıkça dile getirilmiştir. Bu hadislerden birisinde, Yüce Allah'ın şöyle buyurduğu yazılmaktadır:

"Yere göğe sığmam. Ama mümin kulunun kalbine sığarım".

Ayrıca, aşağıdaki Arapça 'Saklı Söz'ün içeriği de bu konuyu vurgulamaktadır.

EY VARLIK OĞLU!

Yüreğin yurdumdur; onu gelip yerleşmem için arıt. Ruhun nazar-gâhımdır; onu görünmem için temizle.

Allah'ı tanıma işaret ve izi bütün yaratıklarda mevcuttur. İnsan kalplerinde ise bu işaret ve izler gizli olarak bulunmaktadır. Hz.Bahau'llah, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Tanrı kendi işaret ve izini her şeyde bırakmıştır. İnsan en üstün yaratık olduğuna göre, bu işaret ve iz onda daha mükemmel bir şekilde bulunmaktadır. Her kendini bilen bu emaneti kendisinde görebilir.(34)"

Kalp ilahi azamet ve güzelliğin yansıma yeridir: İnsanoğlunun bu yaratılışı, onu yaratan Allah'ın yüzünün ve güzelliğinin aynasıdır. Bu aynada, O'nu ve güzelliğini görebilmek, herkesin kendi çabasına kalmıştır. Bu çaba ne kadar fazla olursa, o kişinin kalp aynasında, O'nun isim ve sıfatlarının görünmesi de aynı oranda fazlaşmaktadır. Farsça 'Saklı Sözler'de bu konuda şöyle buyruluyor:

EY TOPRAK OĞLU!

Kendi Cemal ve İclâlımın tecellisine özgülediğim insanoğlu kalbinden başka, yerde gökte ne var ise hepsini sana verdim. Sen ise Benim yurdumu, yuvamı Benden başkasına bıraktın. Her ne zaman kutsiyetimin zuhuru kendi yerine gitti ise orada bir yabancı buldu. Yersiz, yurtsuz tekrar Cananın civarına döndü. Bununla beraber bu halî sakladım, bu sırrı açığa vuramadım, senin hacaletini istemedim.

Arapça Saklı Sözler'de ise, bu konuda şöyle buyrulmaktadır:

EY VARLIK OĞLU!

Yüreğin yurdumdur; onu gelip yerleşmem için arıt. Ruhun nazargâhımdır; onu görünmem için temizle.

Yine 'İkan Kitabı'nda, bu konu ile ilgili olarak şöyle buyruluyor:

"Lâkin ey kardeşim, kendisini kıdem sultanına götüreceğ yola araştırma ayağını basmağa niyetlenen bir mücahid, ilk önce, görünmez Tanrı'nın sırlarına tecelligâh olan kalbini bütün edinilmiş ilimlerin karartıcı tozlarından ve şeytanî mazharların düşüncelerinden iyice temizlemeli ve Sevgilinin ebedî sevgisine mesken teşkil eyliyen sinesini her türlü kirlerden arıtmalı ve gönlünü toprak ve su alakasından - bir hayal veya gölgeden başka bir şey olmayan dünya ile ilgili- tamamiyle temizlenmelidir.

İnsan kalbinde ilahi irfan ve sevgi ışığının yanması: Farsça 'Saklı Sözler'de, bu konu şu şekilde dile getirilmektedir:

EY YEGÂNEYE BİGÂNE!

Gönlünün sem'asını yandıran Benim kudret elim: Onu kötü heves ve arzuların muhalif rüzgârlarıyla söndürme. Senin bütün hastalıklarının tabibi Benim zikrim: Onu unutma. Sevgimi kendine sermaye yap, onu gözbebeğin gibi aziz tut

'Yedi Vadi'de ise, aynı konu aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir:

"...Allah'a yakınlığın koşulu, ilahi hazine kaynağı olan kalbi her türlü hile ve şekilden uzak tutup sadece, Allah'ın sevgi yeri yapmaktır. Zira temiz bir kalp ayna gibidir. Onu aşk aydınlığı ile temizle ve Tanrı'dan başka her şeyden arıt ki, gerçek güneş onda parlasın ve ebedî şafak onda söksün"

Aynı kaynakta konuya şu şekilde devam edilmektedir:

"Evet, bu zikirler hep irfan aşamalarıdır. Gerçeklik güneşinin tanınması ve ışığının yansması kalplerde olmaktadır. Fakat kalp aynaları, nefsanî olayların etkisiyle perdelenerek ışığı yansıtılmamaktadırlar. Zira demir fanus altındaki mum, ancak fanusun kaldırılmasıyla yanarak ışık vermektedir. Aynı şekilde, aşırı istek ve tutkuların oluştuğu dünya bağılıklarına ait demir fanus kaldırıldığı takdirde, ruhani mum yanıp ışık vererek teklük nurunun ışığını yansıtacaktır".

Belirtilen bu ruhani yola girmenin ve yürümenin ilk koşulu, kalbin temizlenip arındırılmasıdır. Nitekim Arapça Saklı Sözler'in ilkinde, bu konuda şöyle buyrulmaktadır:

EY RUH OĞLU!

İlk öğüdüm şudur: İyi, güzel ve aydın bir yüreğin olsun ki dâimî, bakî, ezeli ve kadîm bir padişahlığa eresin.

Aynı konuda, İkan Kitabı'nda ise şu ifadeler yer verilmektedir:

"İman yolunda yürüyüp İkan kadehinden içmek isteyenler, bütün dünya bağlarından arınmalıdırlar; Yani, kulaklarını şunun bunun sözlerinden, gönüllerini gerçeğe perde geren boş kuruntulardan, ruhlarını aldatıcı maddi yıldızlardan ve gözlerini fâni kelimelere bakmaktan uzak tutmalıdır."

İlahi Sevgi Kalp Yaşamına Neden Olmaktadır

İnsanoğlunun ruhani gelişmesi ve olgunlaşması ilahi sevgisiz gerçekleşemez. Kutsal eser ve levihlerde; kalbin yaşamının esas kaynağı olarak Tanrı sevgisi olduğu belirtilmektedir. Eğer Tanrı sevgisi olmasaydı, insan kalbi ölü ve vicdani duygulardan yoksun olma sonucuyla karşı karşıya kalabilmektedir. Çünkü sevgi insanoğluna hayat verir. Bu konuda Hz. Abdulbaha şöyle buyurmaktadır:

"Allah'ı tanımaya başlayınca, onun sevgisinin nuru kalplerde yanmaya başlar. Bu Nurun ışınları tüm ufukları aydınlatır ve insan vücuduna melekûti hayat bağışlar.(35)"

Allah sevgisinin insanoğlundaki etkileri ve olmaması halinde görülebilecek olumsuzluklar (Emir ve Halk Kitabı'ndan alınmıştır):

- Allah sevgisi, hayatın ruhu ve ebedi feyizdir.
- Tanrı sevgisi, İmkân Âlemine yansıyan ışığı eğik ve sönük olmaktan kurtararak, onun (İmkân Âleminin) aydınlanmasını sağlamıştır.
- Eğer Tanrı sevgisi olmasaydı, insan kalpleri ölü gibi olurdu ve vicdani duygulardan yoksun kalırlardı.
- Tanrı sevgisi, insani olgunluklar yaşanmasının kaynağıdır.
- Allah sevgisi, insanın özünde ruhani diyalog ve ilişkinin gelişmesini sağlamıştır.
- Doğu ve batının birbirlerini gerçek dost gibi kucaklamaları, Tanrı sevgisi yardımıyla olmaktadır.
- Uyuşmazlıklar ve ayrılıklar Tanrı sevgisi yoluyla uyum ve anlaşmalara dönüşmüştür.

'Saklı Sözler'in, insanın kimliğinin tayini ve ruhani yaratılışını en iyi tanımlayan aşağıdaki sözde şöyle buyrulmaktadır:

EY CÖMERTLİK OĞLU!

Yokluk çöllerinde idin. Emir toprağının yardımıyla seni bu madde dünyasına çıkardım. Kâinattaki bütün zerrelere ve hakikatleri seni yetirip büyütmeğe memur ettim. Nasıl ki ana karnından çıkmadan önce senin için iki nurlu süt pınarı hazırladım. Seni korumağa gözler tayin ettim. Sevgini kalplere koydum. Sırf cömerdliğimle seni rahmetimin gölgesinde besledim. Fazıl ve merhametimle seni esirgedim. Bütün bunlardan gaye bâki ceberrutumuza girip görünmez başışlarımızı kabiliyet kazanmandı. Sen gafil ise meyve çağına erince bütün bu nimetlerimi hiçe sayarak boş sanılarına sarıldın. Gafletin o dereceye vardı ki, her şeyi bütün bütüne unuttun ve Dostun kapısını bırakıp düşmanın konağına gittin, orada yerleştin kaldın.

Derin düşünüldüğünde, ilahi yasanın her şeyde geçerli olan aşağıdaki üç önemli ögesinin bulunduğu görülür:

1. Tanrı, sırf kendi isteği üzere "emir" kelimesi vasıtasıyla yaratmaktadır. Buna "yaratılış" (hilkat) denir.
2. Sonra "rububiyet" kelimesi ile yaratıklarını terbiye eder. Buna "terbiye" denir.
3. Sırf rahmeti için "rahmaniyet" (=acıma, esirgeme, koruma) kelimesi ile onları korur. Buna da "korumak" denir.

Hz. Bahau'llah, 'Maksut Levhin'de, bu üç öge konusunda şöyle buyurmaktadır:

"İnsan en üstün tılsımdır; yazık ki uygun olmayan bir terbiye, özünde olanın gelişmesine engel oluyor. İnsan, Tanrı'nın ağzından çıkan bir kelime ile varlık alanına çıkmış, başka bir kelime ile terbiyesinin Kaynağını tanımak yolunu bulmuş ve diğer bir kelimeyle de makam ve mukadderatına sahip olmuştur."(36)

Bu üç öge, insana kadar her yaratık grubunda geçerlidir. Tüm bu esaslardan amaç, insanın Allah'ın ölümsüz ceberutuna ulaşabilmesidir. Ama ne yazık ki **bir insan, ağaç gibi meyve vermeye başladığı zaman, yani anlayışı gelişip, dinler kanalıyla olgunlaşma düzeyine ulaştığında, onu düşüş tehlikeleri sarar. Allah'ın verdiği erdemleri ve inayetlerini unuttur ve dost kapısından kaçarak, düşmanın evine gidip yerleşir. O halde de, Allah, tekrar Ahdini yenilemek suretiyle yeni bir zuhurla insanları tanıştır.**

İnsan Kalbi İlahi Sırların Hazinesidir

Hz. Bahauallah, çeşitli ilahi kaynaklardaki açıklamalarında; **"Kalp, insan vücuduna ilahi sırların emanet bırakıldığı ve ilahi irfan ve ilmin hazinesi olduğu yerdır"** şeklinde tanımlamıştır.

Aşağıdaki Arapça Saklı Söz'ün içeriği de bu konu ile ilgilidir.

EY RUH OĞULLARI!

Sizler Benim hazinelerimsiniz; çünkü sırlarımın incilerini ve bilgimin cevherlerini içinizde sakladım. Onlara kullarım arasındaki yabancıların ve yaratıklarım sırasındaki şerirlerin muttali olmaması için iyi saklayınız.

Bu 'Saklı Söz'den aşağıdaki saptamalara ulaşabiliriz:

- Tanrı'nın incileri, O'nun sırlarıdır.
- Tanrı'nın cevherleri, O'nun bilgisidir.
- Tüm bu değerli armağanlar ve yetenekler içimizde saklıdır.

Yine, aşağıdaki 'Arapça Saklı Söz'ün içeriği de bu konudur.

EY VARLIK OĞLU!

Mışkâtım sensin ve kandilim sende. Onunla aydınlan ve Benden başkasını araştırma; çünkü Ben seni zengin yarattım ve sana verdiğim nimeti eksiksiz verdim.

Aşağıdaki Arapça 'Saklı Sözler'de ise, Allah'ın insanda ışığını emanet bıraktığı ve onu bilgisinin özünden ve sevgi toprağından yarattığı ifade edilmektedir.

EY VARLIK OĞLU!

Seni kuvvet elleriyle yaptım, kudret parmaklarıyla yarattım, nurumun özünü sende emanet bıraktım. İmdi onunla her şeyden müstağni ol: Çünkü yaptığım kâmil, hükmüm nafiz'dir. Bunda şekketme, bunda şüpheye düşme.

EY RUH OĞLU!

Seni zengin yarattım: Nasıl fakirleniyorsun? Seni aziz yarattım: Neden kendini alçaltıyorsun? Seni bilgi cevherinden ortaya çıkardım: Niçin özgemden bilgi arıyorsun? Seni sevgi çamuruyla yoğurdum: Nasıl oluyor ki Benden başkasıyla meşgulsün? İmdi gözünü kendine çevir ki Beni içinde kaim, kadir, muktedir ve kayyum bulasın.

Tüm bu açıklamalardan, şu anlaşılmaktadır ki; insan kalbi, insan ruhunun gerçeğidir. Zira o tüm ilahi isim ve sıfatların yansıma aynasıdır. Bu ayna, O'nun ilim, irfan, sevgi ve gücünün görüldüğü yerdir. Yani, kalp insanın ruhani kimliğidir.

Ruh ve nefis ilişkisi: Daha önce de ifade edildiği gibi; insan hayatının ve tüm her şeyin yaşama gücüne ruh denilmektedir. Allah'ın emri ve kelimesi ile meydana gelen ruh, her varlık aşamasında değişik ad ve şekilde görünmüş ve yansımıştır. Her bir aynada o aynanın yeteneğine göre görünmüştür. Buna göre; bitki ruhu, hayvan ruhu, insan ruhu, iman ruhu ve Ruhul Kuds (=Kutsal Ruh) olarak isimler almıştır.

İlahi Ruh, insan vücudunun aynasına yansıyınca, insan vücuduna özgü ruh oluşur ki, buna nefis-i nâtika veya insan ruhu adı verilir. Bu nefsin iki kanadı olup, hem rahmani yöne, hem de şeytani yöne hareket edebilmektedir. 'Saklı Sözler'de, ***"İnsanın bu ruhani seyir ve yolculuğundaki asıl amacının, nefsinin ruhanileşerek ve rahmani tarafa doğru yönelerek rahmanileşmesini sağlamaktır"*** şeklinde ifade edilmiştir. Yani, insan ruhunun melekûti ruh ile dirilerek ebedi hayat bulmasıdır. Zira bu durumda, ruh sultanı kalbin mülküne egemen olarak, nefis ve onun olumsuz isteklerinin karanlığını bir kenara itmek suretiyle, o kalp yerinin Tanrısal ilham yeri haline gelmesini ve kalp ışığına ait sevgi mumunun sürekli yanmasını sağlamaktadır.

Hız. Abdubaha, 19 Kasım 1911 yılında, insan ve ruh ile ilgili olarak Paris'te yaptığı konuşmada şöyle buyurmaktadır:

"Huvallah, insan âleminde üç makam vardır. İnsanın hayvan tarafı olan cisim makamı, bütün hayvanlarla ortak tarafıdır. Fakat hayvanın nefis-i natıkası yoktur. Nefis-i natıka, insan ruhu ile cisim arasında vasıtaadır.

Nefis-i natıka, evrenin sırlarını keşfeder. Ancak, ruhtan nefse yardım gelmezse, o da diğer hayvanlardaki gibi olur. Zira bu halde, şehvet ve ben-

zeri olumsuzlukların etkisinde kalmıştır. Fakat bu nefis, ruh âleminden feyz ve yardım alırsa, o takdirde insani yönü belirgin bir şekilde görünebilmektedir. Bu açıklamalar nefsin iki yönünün olduğunu göstermektedir. Çünkü nefsin bir yönü cismanî, bir yönü de ruhanidir. Eğer, nefse cismanî yön egemen olursa, o durumdaki kişi, hayvandan daha alçak olur. Bu nedenle, insan âleminde öyle kişiler vardır ki, bunlar hayvanlardan daha yırtıcı, daha zalim ve daha rezildirler. Eğer, nefse ruhani yön egemen olursa, o durumdaki kişi; kutsal, melekûtî, göksel ve tanrısal olur. Bu şekildeki nefse sahip kişilerde ise, yüce meleklerin faziletleri görünür. Onlar, Allah'ın rahmeti olurlar. İnsan âleminin refahına neden olurlar. İşte nefs-i ammare ile nefsi mutmaine arasındaki fark budur.

Sonsuz ilahi lütuflardan, ruhunuzun nefsinize egemen olmasını ümit etmekteyiz. Böylece tüm insanlar kutsallaşarak, onlarda göksel erdemlilik ve olgunluklar ortaya çıkabilsin. Sizlerden gerçeklik güneşinin parıltıları görülmelidir. Sonuç olarak, öyle bir ahlâka sahip olmalısınız ki, tüm âlemi aydınlatabilmelisiniz”.

Başka kutsal eserlerde de, bu konuya açıklık getirebilecek örneklerle karşılaşmaktayız. Özellikle 'Saklı Sözler' dikkatli incelendiğinde, nefis sözcüğünün her kullanıldığı durumda, nefsin olumsuz yönüne dikkat çekildiği görülmektedir. Örneğin aşağıdaki Farsça 'Saklı Sözler'de, bu konu ile ilgili olarak, şu ifadelere yer verilmektedir:

EY ADEM OĞULLARI!

Güzel sözler ve temiz ameller Tanrı'nın izzet semasına yükselir; çalışınız ki amelleriniz riya tozlarından, nefis ve arzu bulanıklığından temizlenip Tanrı'nın kabul katına girsin; çünkü yakında insan sarrafları Mabudun önünde halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir. Rabb'in irade ağzından parlayan hikmet ve manâ güneşi budur. Ne mutlu ona yönelenlere!

EY KULUM!

Dünya başını kopar, nefis zindanından çık. Fırsatı ganimet bil. Bu vakti bir daha göremezsin; bu fırsatı asla bulamazsın.

'Yedi Vadi'de ise, aynı konu ile ilgili olarak şöyle buyrulmaktadır:

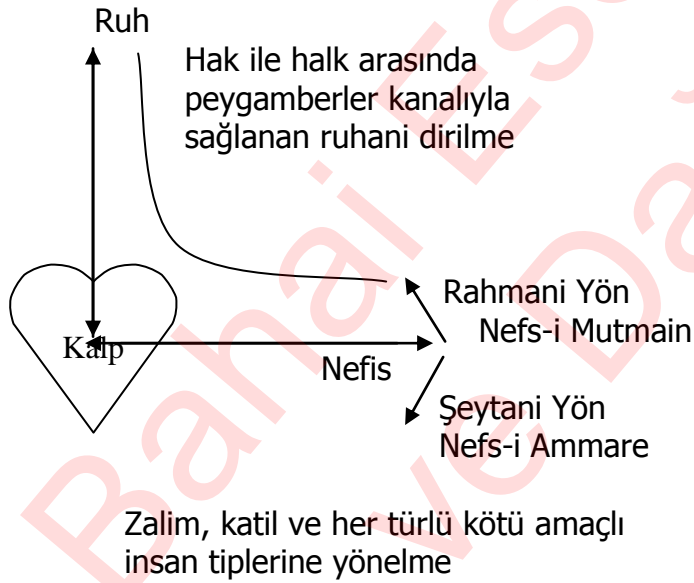
"Ey dost: Gerçek dostu buluncaya kadar, nefsine yabancı ol ve fani topraktan vazgeç ki, ilahi yuvada yer bulabilesin”.

Yine aynı risalenin devamında ise, şöyle buyruluyor:

"Kişi şeytani nefis perdelerini ilahi aşk ateşi ile yakıp, ruhun rahmani aşamalarının idrakî yolunda arınıp hazırlanmalıdır".

Hz. Abdulbaha, iman ruhunun önemi konusunda yaptığı bir konuşmada şöyle buyurmaktadır:

"Allah'a imanları olmayan ve inançları bulunmayan kişiler, her ne kadar insan ruhuna sahip olsalar da, gerçek iman ruhundan mahrumdurlar. Onlar için ölü hükmü geçerlidir. Yani ölü gibidirler. Çünkü onlar melekûti yaşamdan yoksundurlar. Peygamberlerin geliş nedeni, insan ruhunu melekûti bir ruhla diriltmelerini sağlamaktır.(37) "

Şekil 3. Nefsin yönleri

Hz. Bahauallah, 'İkan Kitabı'nda, ilahi irfan yolunda sonuca ulaşmak için kalp, nefis ve ruhun içinde bulunması gereken durum ve ruhani müjdecinin onlara yapacağı etki konusunda şöyle buyurmaktadır:

"Vakta ki, ciddi araştırma, devamlı çaba, zevk, şevk, aşk, coşkunculuk, incizap ve muhabbetin lâmbası gönülde yanar ve sevgi nesimi Ahadiyet yönünden eser, işte o zaman şek ve şüphe karanlığı dağılır, ilim ve yakîn

ışığı bütün varlığı sarar. O anda Manevî Müjdecî, ruhanî müjdeyi yüklenmiş olarak, Tanrı şehriden nuranî gerçek sabah gibi çıkagelip görünür, kalbi, nefsi ve ruhu marifet sûr'u ile gaflet uykusundan uyandırır, Ruh-ülkudüs'ün yardımları yeni bir hayat bağışlar; öyle ki, o artık kendini yeni bir göz, yeni bir kulak ve taze bir yürek ve ruh sahibi görür”.

İnsanın Özel Makamı

Tüm diğer yaratıklar arasında, insanın özel yeri ile ilgili olarak, Hz.Bahau'llah 'İkan Kitabı'nda şöyle buyuruyor:

"Özellikle insan, tüm yaratıklar arasında, özel bir elbise ile en üstün yaratık niteliklerine sahip olarak yaratılmıştır. İlahî isim ve sıfatlar onda mükemmel bir şekilde vardır. Bunların hepsi yine Ona dönmektedir"

Bundan dolayı da ,***"İnsan Benim sırrımdır, ben de onun sırrıyım"*** diye buyrulmuştur. Yani, insan, Tanrı'nın bütün isim ve sıfatlarının yansıdığı ve görüldüğü tek varlıktır. Nitekim Hz.Bahau'llah bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Her şeyin gerçeğini, isimlerinden bir ismiyle ve sıfatlarından bir sıfatla donatarak yarattığı halde, insanı tüm isim ve sıfatlarıyla donatılmış şekilde, varlığının aynası olarak yaratmıştır.(38)"

Var Olmak, Yok Olmak

Daha önceki zuhurlara ait kutsal kaynaklarda da ifade edildiği gibi, insan-oğlunun yoklukta sayılması, varlık âlemine göre bağıntılı bir konudur. Çünkü bu yokluk, Tanrı'ya göre yapılan karşılaştırmadaki sonuçtur. Yani, imkân âlemi olarak da anılan varlık âlemi her ne kadar var ise de, Allah ile karşılaştırmada yok sayılır.

İlk ve son olan Allah'ın kelimesi(=kelimetullah)dır. Peygamberlerin,"ilk ve son benim" söylemlerinin hepsi, Allah'ın kelimesini temsil ettiklerinin açıklamasıdır. Zira peygamberler hep değişmektedir. İlk ve son olup değişmeyen sadece Allah'ın kelimesidir. Bilindiği üzere, peygamberlerin normal insanlardan farkı, Kutsal Ruh'dan yardım almak suretiyle, zuhur ettikleri dönemdeki insanlara, bu değişmeyen Kutsal Söz'ü anlatmak için görevlendirilmiş kişiler olmalarıdır.

Emir Toprağı

Akıl yoluyla algılanan konular, hissedilebilir bir nesne yardımıyla anlatıldığında daha kolay anlaşılabilir. Örneğin; gerçeklik kavramı güneşe benzetilerek tanımlanabilir. "Emir"de toprağa benzetilebilir. Toprak ve Emir'in birbirine benzetilmesinin nedeni; toprağın bütün cansız, bitki, hayvan ve insanlar için başlangıç veya kaynak olabilmesidir. Diğer yandan, yaratıkların ruhani yaşamlarının kaynak ve temeli de, İlahî Kelime yani Emir'dir.

Böylece ruh ve metafizik kökenli “Emir” yani İlâhi Kelime, cisim ve fizik kökenli “toprak” yardımıyla daha kolay anlaşılabilir düzeye getirilmektedir. İnsanoğlunun varlığı için, her ikisi de gereklidir. Zira ruhun görünmesi için bir kalıp yani cisme ihtiyaç bulunmaktadır. Dolayısıyla, “Emir Toprağı” terimi bu açıklamalardan sonra daha kolay anlaşılabilir.

Emir Âlemi

Varlık Âlemi, Bahai felsefesine göre üç âleme ayrılmaktadır:

1. **Hak Âlemi:** Tanrı’ya özgü, algılamamızın üstünde ve ulaşılabilir kapasitemiz olmayan bir âlemdir.

2. **Emir Âlemi:** Peygamberler Âlemi’dir. Tanrı ile kullar arasında bir köprüdür.

3. **Halk Âlemi:** Kulluk âlemdir. Hâdistir, yani sonradan oluşmuş âlemdir. Oysa Hak Âlemi ise kadimdir. Yani, başlangıcı olmayan, ezelden beri var olan bir âlemdir.

Düşünen birinin düşüncesi bizim için sırdır. Fakat düşünen kişi konuşursa, bizim için gayb olan bu düşüncesi, söz şekline dönüşerek sır olmaktan çıkar. Aynı şekilde, Hak katında sır ve gayb halinde olan, Emir Âlemi kanalıyla Tanrı Sözü şeklinde görünür hale gelir. Diğer bir deyişle, mana artık maddeleşir. Bu örnek de bize, gayb veya Hak Âlemi’ndeki Tanrı iradesinin, İlâhi Mazharlar veya Emir Âlemi vasıtasıyla Halk’a iletiliğini göstermektedir. Zira Tanrı’ya giden yollar kapalı olduğu için, O’nun zatını tanımaya, ancak O’nun peygamberlerini tanımakla ulaşılabilir.

Melekût, Ceberut ve Nasut Âlemi

Tanrı’nın ruhani âlemlerinin sayısı ve sınıflandırılmaları değişik kaynaklarda farklı farklıdır. Bunlar içerisinde de en fazla sözü edilenler; melekût, ceberut ve nasut âlemleridir. Melekût, melek sözcüğünden; ceberut, cebir sözcüğünden ve nasut, insan sözcüğünden türetilmiş âlem isimleridir.

Hz. Bahauallah, şehit ‘Varga Levhi’nde, bu âlemler ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

“Melekûtta amaç, Onun her şeyden önce ilk büyük nazargâh (=bakış yeri) oluşudur. Son makam ise Misal Âlemi’dir. Ceberut ve Nasut arasında, yerde ve gökte ne varsa, Beyan gücünde gizli olup ceberut olarak adlandırılır. İlk âlemden alınan kuvvet ve kudret, alttaki âlemlere verilir. Bu âlemler; istek ve irade, kader, kaza, öncesizlik, süreklilik, sonsuzluk ve zaman âlemleridir. Bunlarla ilgili bilgiler, Kalemî Âlâ ile indirilen bazı levihlerde tekrar tekrar vahyolunmuştur. Ne mutlu bu bilgilere ulaşanlara.”

Hz. Abdulbaha’da, ‘Mufavezat’ta bu konu ile ilgili olarak şöyle buyuruyor:

“Melekût’a zahiri deyim olarak ‘gök’ denilir. Fakat bu bir benzetme olup gerçek değildir. Zira Melekût’un cisim ile ilgisi yoktur. Zaman ve mekândan arınmıştır. Ruhani Evren ve Tanrısal Âlem’dir. Allah’ın saltanatının merkezidir. Cisim ve cismanî niteliklerden temizlenmiş olup, insan kuruntularından arınmış ve kutsaldır”.

Hız. Abdulbaha, bir levhinde ise Nasut ve Melekût Âlemleri ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

"...Bu ilim her devirde, Allah'ın isimlerinden bir isimle görünmektedir. O, tüm isimlerin toplamının sultanıdır. Her bir isminin iki yönü vardır. Biri, 'Nasut' makamı olup cisme aittir. Diğeri ise, 'Melekût' makamı olup ruha aittir. Nasut, ateşin zuhurudur. Melekût ise nurun zuhurudur. Bu günkü zuhurda, hem ateş hem de nurun sultanı görünmektedir. Onun için, bu iki mertebede ne görünmekte ise, zuhur sultanının iradesi ile onlar ortaya çıkmaktadır ki, o da bu kutsal ilimdir.(39)"

İnsanın makamı, Melekût makamıdır. Bununla ilgili olarak Hız. Bahauallah şöyle buyuruyor:

"... eğer, insan Melekût makamındadır denilirse, bu doğrudur. Çünkü Allah'ın örneği onda mevcuttur. Her ne kadar, bazıları onu Küçük Âlem olarak nitelendirse de; o Âlemi Kebir yani Büyük Âlem'dir. Zira geçmişte bunun işareti olarak, Hız. Ali insana şöyle sesleniyor; 'sen küçük bir şey olduğunu düşünüyorsun, oysaki sende büyük bir âlem vardır'. (40)"

Bu açıklamalardan sonra, Ceberut, Melekût ve Nasut Âlemlerini, kısaca aşağıdaki şekilde özetleyebiliriz:

Ceberut Âlemi: Ceberut, kelime olarak tanrısal büyüklük, ululuk ve kudreti ifade etmektedir. Tanrısal evren durumunda olan Lahut'u izleyen ve bütün varlıkların Tanrı bilgisinde toplandığı ikinci varlık alanıdır. Bu alanda, yalın ve soyut ruhlar ile yakın melekler yer almaktadır. Bu âlemde yaşayanların makamı; Tanrı'nın bütün sıfatlarını gösterdikleri, O'nun sesiyle konuştukları ve O'nunla birleştikleri sürece Tanrı ile bir tutulur.

Melekût Âlemi: Ceberut'tan sonra gelen üçüncü varlık alanıdır. Ruhlar ve Meleklerin bulunduğu evren olarak tanımlanmaktadır. Hız. Bahauallah, 'Kullut-Taam Levhi'nde bu âlemi "Adaletin Seması" olarak adlandırmıştır. Çünkü bu âlem, Tanrı bilgisinde toplanan gerçeklerin açılıp ortaya çıktığı âlemdir.

Nasut Âlemi: Tanrı bilgisinde toplanan varlıkların, madde biçimine girerek görünüş alanına çıktığı evrendir. Yani, cisim ve bireylerin oluşturduğu insanlık dünyasıdır. Hız. Bahauallah, yine 'Kullut-Taam Levhin'de bu âlem için, "İnayet Seması" tanımlamasını kullanmıştır.

Eğitimin Önemi

Eğitim ve terbiye konusunda, Hız. Bahauallah 'Saklı Sözler'de şöyle buyuruyor:

"...Kâinattaki bütün zerrelere ve hakikatleri seni yetirip büyötmeye memur ettim".

Bu cümlelerin, yerde ve gökte bulunan her şeyin insanoğlu bireylerinin eğitimine katkıda bulunduğunu ifade etmesinden ötürü çok özel bir anlamı

bulunmaktadır. Özel olmasının nedeni, eğitici anlamına gelen “mürebbi” kelimesinin “Rab” kelimesinin kökünden gelmesinden dolayı, ilahi bir görev içermesidir

İnsan eğitiminin amacı, yüce Rahman’a (merhametli Tanrı) yükselmektir. Bunun için çeşitli zamanlarda dinler gelmiştir. Bu konuda ne kadar çok tefekkür (=derin düşünme) edersek, Tanrı’ya açılan o kadar yeni anlam kapılarına ulaşırız.

Allah, zaman zaman insanoğlunun terbiye ve eğitiminin yenilenmesi ve mevcut olanın geliştirilmesi için, İmkân Âlemi’ne Kutsal Mazharlar’ını (peygamberlerini) göndermektedir. **Bu gönderiliş, zevk ve şevk dolu olgunluğa gittikçe yaklaşmak suretiyle, bu alt âlemin yüce meleklerin görünür yeri haline geldiği Ebha Firdevsi’ne (=daha nurlu cennet’e) dönünceye kadar devam edecektir.**

Bahai Dininde Eğitimin Esasları

Bu aydınlık zaman diliminde eğitimin çok büyük önemi bulunmaktadır. Vücut âleminin esas felsefesinde “şer” yoktur. Yani insan yaratılışında, tüm güç ve yetenekleri bakımından, maddi ve manevi gelişmelere ve olgunluklara ulaşabilmek olanaklıdır. Hz. Bahauallah, bu konu ile ilgili olarak, ‘Maksut Levhin’de şöyle buyurmaktadır:

“İnsan doğadaki en büyük varlıktır. Fakat eğitimsizlikten ötürü, kendisinde bulunandan mahrum kalmıştır. Çünkü insan büyük bir madene benzer. Bu maden terbiye edilmemiş olduğundan kaba taşlarla doludur. Oysaki terbiye edilmesi (=tırışlanması) halinde, kıymetli taşlara dönüştürülerek mücevher olarak görünür hale getirilebilir ve insanoğlu bundan yararlanabilir.(41)”

Her şeyin var oluşu, isimlerinden bir isimle veya sıfatlarından bir sıfatla gerçekleştiği halde; insan, Allah’ın bütün isim ve sıfatlarının yansıma aynası olarak var edilmiştir. **Bütün bu isim ve sıfatlar insanda gizlidir. İnsandaki bu niteliklerin durumu, bir mumda bulunan ışık verme ve yanma gücünün saklı olması gibidir. Mumun ışığını vermesi için yakan birisine veya ışığın aynada yansması için, aynayı parlatan birisine ihtiyaç vardır. Bunun içindir ki, Allah gerekli olan zamanlarda, kendi feyzi ile donattığı peygamberleri göndermektedir. Gönderilen peygamberler, gizli ilhamları sonsuz feyz ve saf gerçeklerin kutsal rüzgârlarını içten istekli kalplere ulaştırarak mülk âlemindeki keder ve paslardan arındırırlar. Böylece, insandaki o gizli emanetlerin güneş ışığı gibi parlayıp ortaya çıkmasını sağlamaktadırlar.**

Bu açıklamaları şu şekilde özetleyebiliriz:

1. İnsan, bütün ilahi isim ve sıfatların görüldüğü varlık olarak yaratılmıştır.
2. Bu nitelikler, insanda gizli durumdadır.
3. Bu güç ve niteliklerin görünmesini ve yansımalarının gözükebilmesini sağlayacak bir etmene, yani bir kişiye ihtiyaç bulunmaktadır.
4. Onun için, Allah kendisinin istediği her belli zaman diliminde seçip gönderdiği Kutsal Mazharlar (peygamberler) kanalıyla, alıcı kişilerin kalplerine yansıttığı ışığı ile her tarafı aydınlatmaktadır.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

5. Bunun sonucunda, ilahi emanet temiz ve kutsal kalplerde, Tanrı Mazharlarını tanıma ve onların buyruklarını yerine getirmeyi gerçekleştirerek, insan hakikatini ortaya çıkarmaktadır.

6. Bu ilahi eğitim aşamaları, insan türüne özgüdür. Bu aşamalara dikkat edip, işleyiş ve görünme koşullarını anladığımızda, yaşanacak olan gerçek ve sarsılmaz makamın onuruna ulaşılabilen hale gelir.

İlahi eğitim esnasında, kalplerin alevlenmesiyle oluşan aşk ateşi, Allah’a varabilmeyi engelleyen perdeleri yakarak ortadan kaldırmakta ve kalp aynasını temizlemektedir. Bunun sonucunda temiz kalplerin aynasında, ilahi güneşin yansıması görülmekte ve bu kalpler üst âlemin sırlarının görüldüğü yer haline gelmektedir. Onun için, her gün Büyük Namaz’da Allah’a şöyle dilekte bulunmaktayız:

"Ey İsimlerin İlahı ve göğün Yaradanı! Namazımı Cemalini görmekten beni alıkoyan perdeleri yakacak bir ateş ve beni Senin Vuslat denizine yönlendirecek bir ışık yapmanı, Yüceler Yücesi ve Nurlular Nurlusu görünmeyen Özünün Doğuş Yerleri olanların hatırı için Sen'den dilerim".

İlahi Sınavlar İnsanların Eğitilmesi İçindir

Bu konu, kutsal eser ve levihlerde tekrar tekrar vurgulanmıştır. Belâlara rıza gösterme gibi çeşitli sınavlar ve sınavlar, insanların gerçek eğitimini amaçlamaktadır.

Hız. Bahauallah, 'İbni Ebhar Levhi'nde, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Sınavlardan hiçbir zaman hüzünlenmeyiniz. Zira sınav ve fitneye uğramak, kötü insanları ortaya çıkarma ve dostların belirlenmesini sağlamaktadır. O halde, sınavlardan mutlu olacağız. Çünkü iyi ve kötünün ayırt edilmesi, ancak ilahi sınavlarla mümkündür. Eğer ilahi sınavlar olmasaydı, insanlar eğitimsiz kalarak, hepsi nefislerinin olumsuz istek ve arzularının denizlerinde boğulurlardı. Sınavlar, insanların arınmasına neden olarak; Allah'a yönelmesine, göksel bağışlara ve yardımlara ulaşmasını sağlamaktadır.(42)"

Her okulda yapıldığı gibi, sınıfı geçmek için sınavlardan başarılı olmak gerekir. Bu konu ile ilgili olarak, yine aynı Levhin devamında, Hız. Bahauallah şöyle buyuruyor:

"İnsanların dilekleri, sınavlarda gösterdikleri davranışların sonuçlarına göre gerçekleşmektedir. Sınavlarda sabırlı, dirençli, teslim olabilen ve yazgıya boyun eğip kötülüklerden uzak duranlar, Tanrı'ya yaklaşıma hak kazanırlar. Allah'ın insanları sınama hakkı vardır.(43)"

İlahi Koruma ve Aşamaları

Değişik dönemlerde yaşamış, kutsal niteliklere sahip kişilerin, isyan ve yaşanan çeşitli hatalar sonucu gerçekleşen ölümleri, bu âlemin korunmasına yönelik

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

nedenler olarak sayılmalıdır. Nitekim Hz. İbrahim zamanında Hz. İsmail'in Tanrı yolunda kurban edilmek istenmesi, o dönemdeki Emirde, arınmışlık ve dayanıklılığa neden olmuştur. Hz. İsa döneminde de, bizzat kendisi istediği için bu yüce makama ermiştir. Hz. Muhammed zamanında ise, Hz. Hüseyin feda olunmuştur.

Hiç bir kimse, Allah'ın kuşatan inayet ve rahmetini tam olarak bilemez. Yukarıda da belirtildiği gibi, değişik zamanlarda evliya ve kutsal nitelikli kişilere karşı bu âlemde yapılmış çeşitli hatalar ve isyanlar sonucu yaşanan olumsuzluklar ve ölümlerin hepsi bu âlemin korunmasına ve gelişmesine yönelik amaçlar taşımaktadır. Yani insanlık âlemi, her şeye rağmen gizli ilahi lütuflarla herhangi bir şekilde korunmaktadır..

Kalp Mumunun Yakılması

İnsan âlemin kalbidir. İnsanın kalbi ise Tanrı sevgisinin merkezidir. Allah, İmkân Âleminde yarattıkları içerisinde, insanın kalbini kendi sevgisinin görüldüğü yer olarak seçerek, sırlarının hazinesini onda emanet bırakmış ve sevgisinin mumunu güçlü elleriyle yine onda yakmıştır.

Eğer, insan bu aşk ve sevginin cevabını verirse ve yanmakta olan mumu, nefsin olumsuz isteklerinin karşıt rüzgârlarından korursa, hayatın gerçek ruhani anlamına ulaşabilmekte ve hedefine varmasını sağlayacak çabayı gösterebilmektedir. Bu amaca ulaşabilmenin ilk koşulu, kalp aynasının her türlü kir ve tozlardan arındırmaktır. Zira böyle durumda gerçeklik güneşinin ışıkları kalp aynasında yansıyor ve bu yansıma sonucunda da ilahi sevgi mumu kalpte yanıp ışık vermeye başlayacaktır. İnsanın ruhani yolda göstereceği çabaya bağlı olarak, yanan bu ışık gitgide alevlenebilmektedir.

İlahi kelime, gerçeklik güneşi olup kalp aynasında yansımaktadır. Bu yansıma, kalp yaşamının özü ve gönül aydınlatmasının nedenidir. **Dua, ayetlerin tilâveti ve ilahi zikrin sürekliliği** gibi çabalarla ruhani hayatın ve kalp yaşamının devamlılığı sağlanabilir. Onun için Büyük Namaz'da şöyle buyrulmaktadır:

"...Ey Rabbim! Namazımı senin hakimiyetin sürdükçe yaşamamı ve Seni âlemlerinin her birinde anmamı sağlayacak yaşam kevseri kıl".

Hz. Bahau'llah, bu konu ile ilgili olarak bir levhinde şöyle buyuruyor:

"...İnsandaki bu gönül mumunu yakacak ve gönül aynasını temizleyip cilâlandırmasını sağlayacak biri gerekir. Onun için her devirde, mülk ve melekût âleminde bir kolaylaştırıcı (peygamber) görünmektedir. Böylece istekli kalpleri, görünmez ilham ve ihsanların kutsal yelleri ile mülk âleminin tozlarından arındırarak aydınlatmakta ve yakın gelenlerin kalplerini dünya sınırlarının oluşturduğu paslardan temizlemektedir. Böylelikle, ilahi emanet gizlilik örtülerini atmakta ve tan yerinden gerçeklik güneşi doğarak zuhurunun bayrağını kalplerin duvar temeline dikmektedir.(44)"

Zikir ve 4 Aşaması

Anma, hatırlama gibi anlamlar ifade eden zikir, ilahi boyutta Tanrı'nın adını art arda söyleme işi olarak tanımlanmaktadır.

İnanan kişilerin karşılaştığı sınavları aşabilmenin en büyük yardımcısı ilahi zikirdir. Zira Allah'ın içten sevgi ile anılması, zikirlerin sultanı olarak bilinmektedir. Çünkü bu durumda Tanrı'nın sıfatları, görünme yeri olan kalpte kendini gösterebilmektedir.

Aziz Nesefi, 'Keşfülhakayık' adlı eserinde, zikrin 4 aşamasını şöyle belirtmiştir:

1. Diller zikir ile meşgul olduğu halde, kalplerin dünyevi işlerle ilgilenmesi.
2. Diller zikir yapmakta; fakat dua, namaz vs. gibi ibadetleri, kişi ancak kendini zorlayarak yerine getirebilmektedir.
3. Dil ile ifade edilen zikir, kalplerin içtenliği ile yapılmaktadır. Yani dil ve gönlün her ikisi aynı anda zikir ile uğraşmaktadır. Bu durumda, kişi zikir dışındaki diğer işleri, ancak kendini zorlayarak yapabilmektedir.
4. Zikir yapana ait kalbin, O'ndan başka bir şey düşünmeyecek şekilde Tanrı sevgisi ile dolmasıdır. Böyle durumda, zikrin artık Arapça, Farsça veya hangi dilde yapıldığı bile düşünülemez.

Hz. Bahauallah, birçok levih ve eserlerinde ilahi zikrin tüm hastalıkların doktoru olduğunu belirtmiştir. Nitekim 'Saklı Sözler'de bu konuda şöyle buyruluyor:

EY YEGÂNEYE BİGÂNE!

Gönlünün şem'asını yandıran Benim kudret elim: Onu kötü heves ve arzuların muhalif rüzgârlarıyla söndürme. Senin bütün hastalıklarının tabibi Benim zikrim: Onu unutma. Sevgimi kendine sermaye yap, onu gözbebeğin gibi azîz tut.

Hz. Bahauallah, bir levhinde de, "***Bütün hastalıklarının tabibi, benim sevgimdir***" şeklinde buyurmaktadır.

Emrin Velisi Hz. Şevki Efendi, her gün namazda yapılan zikrin, diğer dua ve münacatlardan daha etkili olduğunu belirtmiştir. Bunun en önemli nedeni, her gün Allah'ın zikredilmesi, inananları her türlü gaflet ve ilahi yolda yapmaları gereken görevlerindeki unutkanlıklardan alıkoymasıdır.

Bahai Dini'nde ilahi zikrin sokakta veya herkesin önünde yapılması yasaklanmıştır. Büyük bir şifre veya alâmet olarak nitelendirilebilecek olan '**Allah-u Ebha**'nın zikri, her gün abdest aldıktan sonra, günlük namaza ilâveten 95 defa söylenmek suretiyle gerçekleştirilen bir dini hükümdür.

İlahi Kelimenin Etkisinden Sevgi Ateşi Oluşur

Bahai Dini'ndeki kutsal eserlerde, bu konu şu şekilde açıklanmıştır:

Tanrı, sevgi hazinesini insanların kalplerinde emanet bırakmıştır. Yani kalplerde değerli hazine gizlidir. Güneşte gizli olan sıcaklık, ancak ışınlarının saçılmasıyla ortaya çıkmaktadır. İnsanların kalplerinde gizli olan sevgi gücü de, ancak gerçeklik güneşi olan 'İlahi Kelime'nin temiz kalp aynasında yansısıyla ortaya çıkan sevgi ateşi yoluyla görünmektedir.

Hz. Bahauallah, bununla ilgili olarak bir levhinde şöyle buyurmaktadır:

"İlahi Kelime Gerçeklik Güneşi olup, Onun etkisiyle kalplerde sevgi meydana gelir. O'dur ilahi ateş. Bu sevgi ateşi kalplerde yanınca, Allah'tan başka her şeyi yakar. Bu aşk ve sevgi ateşiyle tanışan kişi, Tanrı sevgisinden başka hiçbir şey istemez ve ona ulaşmaya uğraşır. İçten inanmışların ve âşıkların kalbi işte bu aşk ile yanmaktadır. Bu Gerçeklik Ateşi aslında ilahi rahmet olan göksuyudur. Yani görünürde (zahirde) Tanrı sevgisi yoluyla ortaya çıkan ateş, içte (batında) ise Tanrı'ya varma yolunu aydınlatan ışıktır.(45) "

İman Fidanını Korumak

Çeşitli eser ve levihlerde; iman cevherinin kalbimizde devamlı yer etmesini sağlamak ve imandan yoksun kişilerin kötülüklerinden korunmamız için Allah'a dua etmemiz gerektiği ifade edilmektedir. 'Saklı Sözler'de bu konu ile ilgili olarak şöyle buyruluyor:

EY RUH OĞULLARI!

Sizler Benim hazinelerimsiniz; çünkü sırlarımın incilerini ve bilgimin cevherlerini içinizde sakladım. Onlara kullarım arasındaki yabancıların ve yaratıklarım sırasındaki şerirlerin muttali olmaması için iyi saklayınız.

EY YEGÂNEYE BİGÂNE!

Gönlünün şem'asını yandıran Benim kudret elim: Onu kötü heves ve arzuların muhalif rüzgârlarıyla söndürme. Senin bütün hastalıklarının tabibi Benim zikrim: Onu unutma. Sevgimi kendine sermaye yap, onu gözbebeğin gibi azîz tut.

İmanı koruyabilmek için, aşağıda belirtilen eylem ve davranışları yerine getirmek gerekir:

1.Devamlı ilahi zikirde bulunmak. Bunun önemi, aşağıdaki Farsça 'Saklı Söz'de şöyle vurgulanmaktadır:

EY KARDEŞİM!

Şeker dilimden nazenin sözlerimi işit. Bal dudağımdan tatlı akışlı manevi suları iç. Demek isterim ki, ledünnî hikmetimin tohumlarını kalbin temiz toprağına saç ve onu yakîn suyu ile sula; ta ki ilim ve hikmetimin sümbülleri nazarımda yeşerip bitsin.

2. Devamlı İsmi Azam (Allah-u Ebha) zikri.

3. Çekiştirme eyleminden uzak durmak.

4. Kötü düşünce ve eylemlere neden olabilecek insanlardan uzak durmak. Bu konunun önemi ile ilgili olarak Farsça 'Saklı Sözler'de şöyle buyruluyor:

EY TOPRAK ÇOCUĞU!

Sakın kötülerle ülfet etme, onlarla düşüp kalkma. Kötülerin muâşeretini canın ışığını cehennemine ateşine çevirir.

5. **Nefsin istek ve tutkularından arınmak.** Yine 'Saklı Sözler'de, bu konunun önemi şu şekilde vurgulanmaktadır:

EY RIZVANIMIN SAKİNLERİ!

Sevgi ve dostluk fidanınızı kutlu cennetimde lütuf elleriyle dikip onu merhamet sağanaklarıyla suladım. Şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet ateşine yanmasın.

6. Dürüst olmak ve emanete karşı doğru davranmak gibi yararlı amellerde bulunmak.

7. Allah yolunda güçlü olmak ve bu davranışta kararlı olabilmek. Ayrıca Tanrı'yı tanımayan ve dinî değerleri bulunmayan kişilerden uzak durmak.

8. "Allah'ın ne isterse yapabileceğini ve hikmetinden soru sorulamayacağı" hükmüne inanmak.

9. Tanrısal sırlara ulaşmak için, Allah'ı tanıma deryalarına dalmak, Allah'ın rahmetine sığınmak, bencillik ve egodan uzak durmak gerekir.

İnsanın Cevherli Kılıca Benzetilmesi

'Saklı Sözler'de bu konuda şöyle buyrulmaktadır:

EY KULUM!

Sen, karanlık bir kın içerisinde bulunduğu için değeri cevhercilere meçhûl kalmış bir cevherli kılıca benzersin. Nefis ve arzu kınından dışarı çık ki cevherin âleme malûm ola.

Bu sözde, insanoğlu nefis ve arzu kınında gizli olan cevherli bir kılıca benzetilmiştir. Bu kından çıktığı takdirde, değeri âlem ve içindekilere görünmüş olacaktır. Yine, 'Saklı Sözler'de İlahi lisan, insanı "kutsiyet semanın güneşi" olarak adlandırarak, aşağıda içeriği belirtilen çağrıda bulunmuştur:

EY DOSTUM!

Sen Benim kutsiyet semanın güneşisin. Kendini dünya küsufiyle karartma. Gaflet perdesini yırt ki örtüsüz, perdesiz bulutların arkasından çıkıp bütün varlıkları varlık donu ile donatasın.

Her iki sözde vurgulanan temel konu, insanoğlunun yaratılış katında yüce bir makamının bulunduğu belirtilmek istenmesidir. "Ey Kulum" ve "Ey Dostum" gibi çağrılar, insan varlığının "olumlu veya pozitif bir varlık" olarak nitelendirmenin sonucudur. **Zira insanın sırtında günah miras bırakılmamış ve ağır yük yüklenmemiştir. Ancak, değeri cevhercilerce meçhul kalmış kılıcın nefis ve arzu kınından çıkıp âlemi ve içindekileri aydınlatabilmesi için çaba gerekir.**

Daha önce de belirtildiği gibi, Hz. Bahau'llah 'Maksut Levhi'nde, insanoğlunu paha biçilmez değerli mücevherlerle dolu zengin bir madene benzetmiş ve madendeki bu değerli taşların ancak ilahi eğiticiler (peygamberler) kanalıyla madenden ayıklanabildiğini buyurmuştur.

Yine Arapça Saklı Sözler'in birkaç bölümünün içeriğinde, Tanrı'nın insan gerçeğine ilim, irfan ve sevgiyi emanet bıraktığı vurgulanmaktadır. Eğer insanoğlu kendine sağgörü ile bakarsa ve kendi varlık aynasında bu gerçekleri aramaya başlarsa, kendisinden başka hiçbir şeye ihtiyacının olmadığını görecektir. Gücü, büyüklüğü, bilimi ve ilahi irfanı kendi nefsinde görebilir. Bütün bu ruhani aşamalar ve tanrısal derecelerin görünebilmesinin tek koşulu ise, nefsin olumsuz isteklerinin ve gaflet perdelerinin bir kenara atılarak gönlün dünyadan kaldırılması ve Allah'a doğru yönelmektir. Çünkü insanoğlu dünyadan gönlünü uzaklaştırmadıkça, gaflet uykusundan uyanmadıkça ve kalbini arındırmadıkça, ayrıca dua, münacat ve zikir yardımıyla tüm engel perdelerini yakmadıkça bu derecelere ulaşamaz. Fakat ilk adımını kaldırıp diğer adımını kıdem âlemine basarsa, nefsinden vazgeçip tanrısal nefisle kutsal Tanrı uzayına yerleşirse, kafesi kırıp kutsal cennet kuşu gibi yüce gökte uçarsa ve eğer Tanrı'nın anlam kadehinden içerse, tam anlayış ve akılla Tanrı haberini ulaştırmanı duyabilecektir.

Bahai Dini'nde ve Diğer Dinlerde İnsan Tanımı

Sadece 'Bahai Dini'nde değil, tüm dinlerde insanın makamı "yüce" olarak nitelendirilmiş ve ona "en üstün yaratık" unvanı verilmiştir. İnsan için ayrıca, "dünyaya egemen" ve "Allah'ın halifesi" gibi tanımlamalar da kullanılmıştır.

Musevi inancında; insan, Tanrı'nın sureti ve kopyası şeklinde ifade edilerek, Tanrı ile konuşup sohbet edebilen, dünyaya egemen olan, çoğalan ve hayatını devam ettiren bir varlık olarak nitelendirilmiştir.

Hristiyan Dini'nde, bu konu daha da derinleşerek, Hz. İsa Allah'ın oğlu olarak adlandırılmıştır. Bu durumda baba ile oğlun, yani Allah ile insanoğlunun varlığı arasında diyalog söz konusu olmaktadır. İnsanoğlunun günah ve hatalarının af edilmesi için, Hz. İsa kendini feda etti. O (Hz. İsa), insanın kendi nefsinin çarmıha çekilip ve bu dünyanın alçaltıcı arzularından vazgeçerek ruh âleminin yüceliklerine varabilmesi için çarmıha gerildiğinin inancı egemen olmuştur. Ayrıca, sevgi bu inancın en önemli unsuru olarak görülmüştür.

İslam Dini'nde ise; insan, önceki dinlere ek olarak şu şekilde tanımlanmıştır: "mümin kişi, Hak yolunda çaba göstererek kendi iradesinden vazgeçip Allah'ın iradesine teslim olandır".

Bahai Dini'nde, bütün bunlara ilâveten; "İnsan, kendisini dünyanın tüm insanlarına hizmet etmeye adanmış kişidir" şeklinde tarif edilmiştir. Bu nitelikteki birisi, insani görevlerini yapması sonucu, hem kendisi kurtuluşa ulaşır, hem de tüm dünya insanları ile olan sosyal ilişkilerinde adaletli, merhametli ve vicdanlı davranışlar göstermek suretiyle bulunduğu toplumun düzelmesine ve gelişmesine katkıda bulunur. Çünkü böyle bir insan, renk, dil, din, ırk ve sınıf ayrımı yapmadan tüm insanları sevebilmekte ve dünyayı gerçek değerleriyle görebilmektedir. Geçmişteki tüm devirlerde, arifler ve şairler böyle bir insan olma arayışı içinde olmuşlardır.

Hz. Bahau'llah, insanın bu yüce makamını, tüm ululuk ve büyüklüğü ile dünyaya tanıtmış ve onun kalbinin, Allah'ın ilahi sevgi, irfan ve sırlarının yeri olduğunu belirterek; insan özünün ilahi sırların hazinesi olduğu ve içinin değerli taşlarla yani ruhani erdem ve niteliklerle dolu bir

madene benzediğini açıklamıştır. Bu konu ile ilgili olarak, 'Ahdimin Kitabı'nda şöyle buyurmaktadır:

"Bu Gün, büyük ve kutlu bir gündür. İnsanoğlunda saklı olan şey bu Gün'de açığa çıkmış ve çıkmaktadır. Gerçek ve dürüstlüğe yapışan, Emir'de sabit ve sağlam kalan kişinin makamı yücedir. Rahman'ın katında gerçek insan gök kubbe gibidir, güneş ve ay onun gözü ve kulağıdır, yıldızları ise göz kamaştırıcı karakteri... Böyle bir insanın makamı en yüce makamdır, onun eserleri ise varlık âleminin eğiticisidir."

Hz. Abdalbaha ise, insanı âlemin ruhu olarak nitelendirerek şöyle buyurmuştur:

"Ne mutlu o insana ki, bu zamanda kalp aynasını Allah'ın nurlarının yansıyabileceği şekilde temizleyebilmiştir.(46)“

Yukarıda da ifade edildiği gibi, cevher dolu kılıca benzetilen insanın; yeteneklerini, isimlerini ve sıfatlarını levih ve ayetlerden de yararlanarak aşağıdaki şekilde özetleyebiliriz:

1.İnsan Değerli Taşlarla Dolu Bir Madendir

Arapça 'Saklı Sözler', 'Maksut Levhi' ve diğer bazı levihlerde insandaki gizli güçler, madendeki değerli taşlara benzetilmiştir.

2.İnsanda İlahi Nurun Özünü Mevcuttur

Arapça Saklı Sözler'de bu konuda şöyle buyruluyor:

EY VARLIK OĞLU!

Seni kuvvet elleriyle yaptım, kudret parmaklarıyla yarattım, nurumun özünü sende emanet bıraktım. İmdi onunla her şeyden müstağni ol: Çünkü yaptığım kâmil, hükmüm nafiz'dir. Bunda şekketme, bunda şüpheye düşme.

Bu sözde ifade edilen 'nurumun özünden' amaç, insana emanet bırakılmış güçlü gerçeklerdir. Çünkü insan yaratıcının en mükemmel yarattığı olarak nitelendirilmiştir. Bundan ötürü de, içindeki nurlu öze ulaştığı takdirde, hiçbir şeye ihtiyacı kalmaz.

3.İnsan Bilgi Cevherinden Ortaya Çıkarılmıştır

Arapça 'Saklı Sözler'de, insanoğlunun bilgi cevherinden yaratıldığı belirtilerek şöyle buyrulmaktadır:

EY RUH OĞLU!

Seni zengin yarattım: Nasıl fakirleniyorsun? Seni aziz yarattım: Neden kendini alçaltıyorsun? Seni bilgi cevherinden ortaya çıkardım: Niçin özgemden bilgi arıyorsun? Seni sevgi çamuruyla yoğurdum: Nasıl oluyor

ki Benden başkasıyla meşgulsün? İmdi gözünü kendine çevir ki Beni içinde kaim, kadir, muktedir ve kayyum bulasın.

Emrin Ellerinden Ebul Kasım Feyzi, konu ile ilgili olarak yaptığı araştırmalarda; ünlü İranlı şair Hekim Sanai'nin kendi el yazısı ile yazdığı şiirde, insanın yüce makamı ve ondaki gizli cevherlerden bahsederek, şu açıklamalara yer verdiğini belirtmektedir:

"İnsandaki gizli güçler, mühürlü bir mektuba benzer. İçteki mektubu görebilmek için, mühürlü zarfı açmak gerekir".

Ayrıca, insanoğlu yukarıda belirtilen 'Saklı Sözler'de, "değeri cevhercilere meçhul kalmış bir cevherli kılıca" veya "bulutların arkasındaki güneşe" ve 'Maksut Levhin'de, "değerli taşlarla dolu madene" benzetilmiştir.

4.İnsanoğlu Tüm İlahi İsimlerin Görüldüğü Varlıktır

Hz. Bahauallah, bu konuda şöyle buyuruyor:

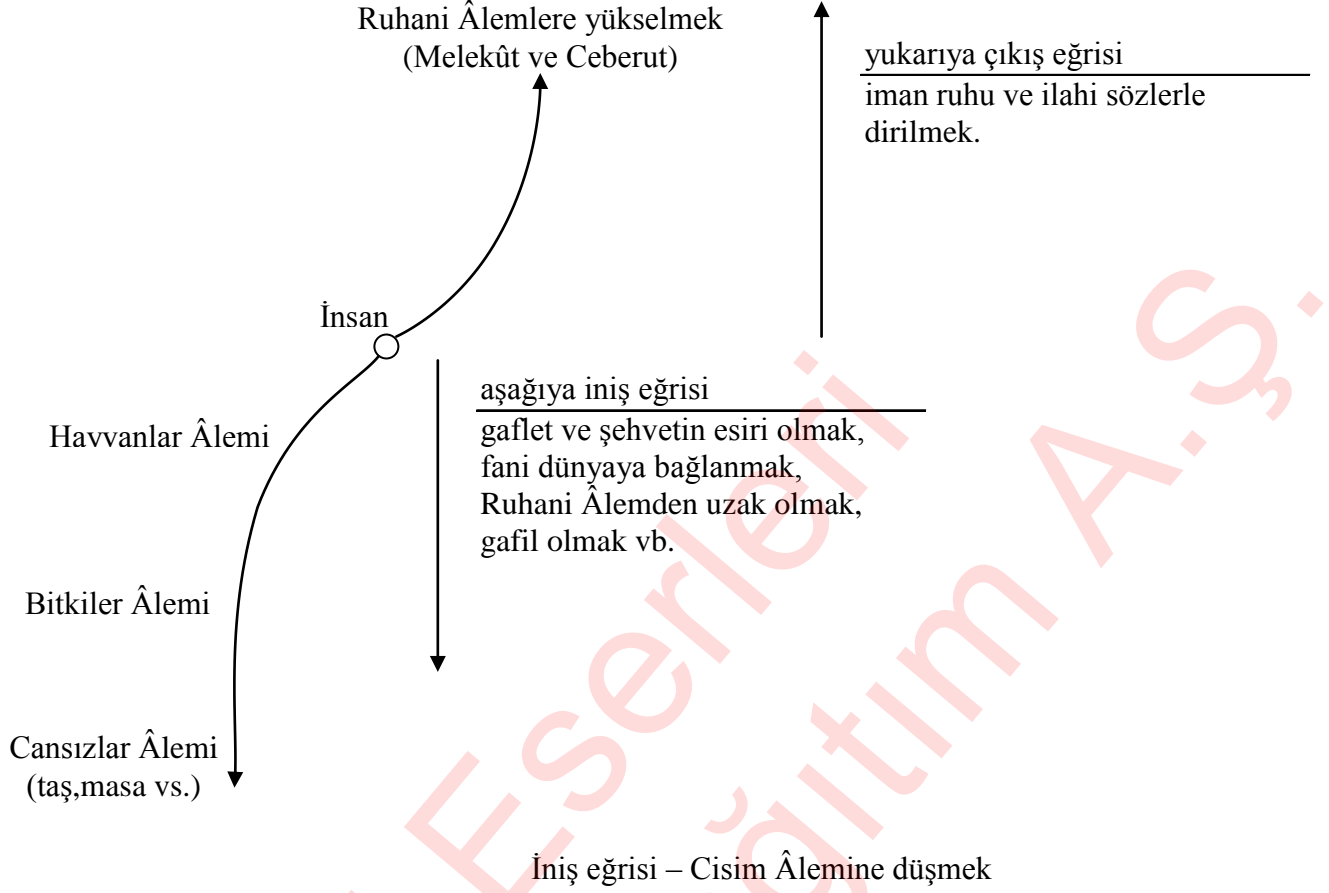
"...İnsanoğludur ki, bütün yaratıklar arasında bu gibi Tanrı vergilerinin giysileriyle bezenmiş, bütün yaratıklar arasında böyle bir ayrıcalıkla ödüllendirilmiştir. Çünkü Tanrı'nın bütün isim ve sıfatları, gizli olarak her şeyden çok onda görülür. Bütün isim ve sıfatlar ona uygundur, ona yaraşır. Nasıl ki, "İnsan Benim ve Ben onun sırrıyım" denmiştir.(47)"

5.İnsan Ayrı Tutulan Bir Türdür

Hz.Abdulbaha, bu konu ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

"İnsanoğlu ayrı tutulan bir türdür. Zira, tüm yetkinliklere sahiptir. Rütbe ve makamı, cisim olarak en sonda ve ruh olarak (gelişmesinin) en başlangıcındadır. Yani, noksanlığın sonunda ve mükemmelliğin başındadır. Hayvanlık yönü olmakla beraber, meleklik yönü de vardır. Mürebbi yani eğitici den amaç, insanoğluna eğitim vererek bu meleklik yönünün, hayvani yönüne egemen olmasını sağlamaktır.(48)"

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Şekil 4. İnsanın ruhani iniş ve çıkışlarının etkenleri

Şekilde de görüldüğü gibi, **ruhani âlemlere doğru hareketlendiren ilahi güç ve Tanrı'dan gelen öğretmen olmadan, insanın hareketi inişe doğru olmaktadır. Çünkü, yüce yakınlık alanına ulaşmak, ancak eğitimciler yani peygamberler kanalıyla mümkün olabilmektedir.**

6.İnsanın Makamı Melekûtur

Hz.Bahauallah, bu konuda şöyle buyuruyor:

"...Eğer insanın makamı melekûtur denilse, bunda hiç şüphe etmemek gerekir. Zira tüm iyi ve güzel sıfatlar onda mevcuttur. Her ne kadar bazıları ona küçük âlem demişlerse de, o büyük âlemdir.(49)"

İnsan için, Hz. Ali de şöyle buyurmaktadır:

"Sen küçük âlem olduğunu sanıyorsun, oysaki sen büyük âlemsin".

Şehvet ve Emel

Ruh ve nefis ilişkisinde de belirtildiği gibi; insan varlığının, doğa güçlerinin etkisi altında bulunan bir cismanî (=bedensel) yapısı bulunmaktadır. Diğer taraftan, ruhani yüce aşamalara ulaşmak yaşamın esas amacını oluşturmakta ve bunun için insanoğlunun çaba göstermesi gerekmektedir. Bu çaba nasıl olmalıdır sorusunun yanıtı; ***"İnsanın kendini doğa âleminin esiri olmaktan kurtarmasıdır"*** şeklinde ifade edebiliriz. Çünkü kişi ancak gayretinin sonucunda gerçeklik âlemine varabilmektedir. İnsanın ruhani yaşam ve gelişmesinin sırrı olarak nitelendirilen bu duruma ulaşabilmek her istekli arayıcının amacı olmalıdır.

Aşağıdaki Farsça 'Saklı Sözler', bu konuya örnek açıklamaları içermektedir:

EY TOPRAK BİTKİLERİ!

Şeker bulaşığı elle elbisenize dokunmak istemezken şehvet ve arzu bulaşığı gönülle nasıl olur da muşeretimi arar ve mukaddes ülkelerime girmek istersiniz? Heyhat, heyhat! Ne olmayacak şey!

EY ADEM OĞULLARI!

Güzel sözler ve temiz ameller Tanrı'nın izzet semasına yükselir; çalışınız ki amelleriniz riya tozlarından, nefis ve arzu bulanıklığından temizlenip Tanrı'nın kabul katına girsin; çünkü yakında insan sarrafları Mabudun önünde halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir. Rabb'in irade ağzından parlayan hikmet ve manâ güneşi budur. Ne mutlu ona yönelenlere!

EY KULUM!

Behimî arzuların tatmini yolunda ebedî saltanatı elden bırakma; cennet şehinşahlığını şehvet yüzünden kaçırma. Rahmanî Kalemın kaynağından akan hayat suyu budur. Ne mutlu içenlere!

Hız. Abdulbaha, şehvet ve emel konusunda 'Mufavezat'ta şöyle buyurmaktadır: ***"Şehvet ve emelden amaç şunlardır: Çirkin hareket ve sıfatlar, kızgınlık, dünyaya bağlanmak, kibir, yalan, ara bozmak, düşmanlık, iki yüzlülük v.s."***

İnsan çabası sonucunda, kendi gerçeğini doğa âleminin her türlü olumsuzluk ve kirlilerinden arındırarak vaat edilen makama varabilir. Aşağıdaki 'Saklı Söz'ün içeriği de bu konu ile ilgilidir.

EY DOSTUM!

Sen Benim kutsiyet semamın güneşisin. Kendini dünya küsufiyle karartma. Gaflet perdesini yırt ki örtüsüz, perdesiz bulutların arkasından çıkıp bütün varlıkları varlık donu ile donatasın.

İnsanın arzu ve emelleri ile ilgili ifadeler, dualar ve çeşitli Emri eserlerde sıkça yer almaktadır. Çünkü bu konu, insanın ilahi melekûta yöneldiği zaman, gönlünü emel tozlarından arındırmış olmasını gerektirdiğinden ötürü çok önemlidir. Nitekim 'Saklı Sözler'de bu hususta şöyle buyrulmaktadır:

"...Emel ve arzu ile bulaşık ölü kalplerle yanıma gelmeyiniz..."

Büyük Namaz'da ise, konu ile ilgili olarak şöyle buyruluyor:

"...İlahi!, İlahi! Emel ve amellerime değil, gökleri ve yeri kaplayan iradene bak".

H. Şevki Efendi, Hurvaş'a hitaben yazdığı levihte, istek ve emellerle ilgili şöyle buyurmaktadır:

"İnsanın istek ve emelleri, acı ve üzüntü nedenidir. Her şeyi Allah'ın güçlü eline ve iradesine bırakmalıyız. Bu insan kalbini ferahlandırır".

Devamında da şöyle buyruluyor:

"O halde, insan çabalamalı ki, sözleri ve amelleri Tanrı'nın güçlü yasaları ile uyumlu olabilsin. Gerçekleri gören kişi, hareket ve isteklerinin mutlak gücün sahibi Allah'ın istedikleri ile uyumlu olup olmadığını kontrol etmelidir. Yani tam tersini yapmamalıdır. Böylece fikir ve davranışları en azından orta bir şekilde olmakta ve acı ile kedere neden olmamaktadır. (50)"

'Saklı Sözler'de ise bu konu ile ilgili olarak şöyle buyruluyor:

"...Çalışınız ki amelleriniz riya tozlarından, nefis ve arzu bulanıklığından temizlenip Tanrı'nın kabul katına girsin..."

Tüm bu sözlerden anlaşılmaktadır ki; insanoğlunun çabası, emel ve amelleri ile hizmetlerinin hepsi, sadece Allah'ın sevgisine layık olmak amacına yönelik olmalıdır. Yani, hiçbir zaman kendi özel istek ve arzuları için olmamalıdır

Kın-Nefis ve Arzu Kını

Nefis ve arzu kınından amaç, insanın gerçek cevherinin görünmemesine neden olan perde ve engellerdir. Zira bir kılıç kınından çıkmadıkça keskinliği görülmez. Kılıcın kınından çıkarılabilmesi için çaba gerekir. İnsanın da, nefsin aşırı isteklerine bulaşmaması için çaba göstermesi gerekir. Hz. Bahauallah, bu konuda 'Saklı Sözler'de şöyle buyuruyor:

"...Nefis ve arzu kınından dışarı çık ki cevherin âleme malûm ola".

Bu çaba, kişinin ruhani âlemlere ulaşabilmesi için yapılmaktadır. Yine aşağıdaki Farsça 'Saklı Sözler, bu konu ile ilgili açıklamaları içermektedir:

EY RUH OĞLU!

Kafesi kır ve aşk hüması gibi kudsiyet havasında uç. Nefsinden vazgecip Rabb'in mukaddes fezasında Rahmanın nefsi ile müsterih ol.

EY EN YÜCE FİRDEVSİN SAKİNLERİ!

Rızvanın yakınındaki kutsiyet fezasında yeni bir Bahçe görüldüğünü ve Yüceler İli sakinleri ile en yüce cennette oturanların o Bahçeyi tavaf etmekte bulduklarını yakîn ehline bildiriniz. Oraya girip aşkın sırlarını onun şakayıkından aramağa, bütün İlâhi olgun hikmetleri onun ölmez yemişlerinden tatmağa çalışınız. Oraya girip güvenlik içerisinde oturanların gözleri aydın!

EY RIZVANIMIN SAKİNLERİ!

Sevgi ve dostluk fidanınızı kutlu cennetimde lütuf elleriyle dikip onu merhamet sağanaklarıyla suladım. Şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet atesine yanmasın.

Yukarıda da belirtildiği gibi, nefis ve arzu kınından amaç; bu dünyaya bağlılıklar, aşırı istekler, ego, makam, hırs, kişisel çıkarlar ve benzerleridir. Onun için, Bahailer bunlardan uzak kalabilmek için, gece-gündüz dualar, levihler, (tefekkür yaparak)Tanrı ile sohbet ve O'nun yolunda olabilmenin çabası içinde bulunmalıdırlar.

İnsanoğlunun Kutsal Göğün Güneşine Benzetilmesi

Farsça 'Saklı Sözler'de, insanoğluna "**Sen Benim kudsiyet semamın güneşisin**" şeklinde çağrıda bulunmaktadır. Bu hitapla, Allah'ın insana, "parlak gökteki güneşim gibisin" şeklinde bir üstün nitelikli makam uygun gördüğü ifade edilmektedir. Başka yerde ise, gökteki amacın, "yücelik ve yükseklik" olduğu belirtilmiştir. Bu konu ile ilgili olarak iki hususun incelenmesi gerekmektedir:

1. **Yaratılıştaki ruhani güç:** Güneşin güç bakımından önemli bir yeri olduğu gibi, insan ruhunun yaratılışında da, aynı şekilde güçlülük vardır.
2. **İnsan kutsal göğün güneşidir:** Bu tanımlamayı anlayabilmek için, insan makamının bir taraftan Hak Âlemi, diğer taraftan doğa âlemiyle olan ilişkisini gözden geçirmek gerekir. Bu konuyu derin ruhani aşamalara ulaşmış kişilerin sözlerinde araştırdığımızda, aşağıdaki sonuçlara ulaşmaktayız:

a) İnsan âlemin ruhu gibidir.

Hz. Abdulbaha, 'Mufavezat'ta bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"...Âlem, vücut ve insan o vücudun ruhu gibidir. İnsan olmasaydı ve ruhun yetkinlikleri görünmeseydi, aklın nurları bu âlemde görünmez ve bu âlem ruhsuz bir vücuda (cesede) benzerdi. (51)"

Hz. Bahauallah da bu konuda şöyle buyurmuştur:

"İnsanın makamı, melekût makamıdır. Zira, her şeyin karşılığı onda mevcuttur".

b) Âlemdaki her şey insan ile ayakta durmaktadır.

Bu konuda, Hz. Bahauallah şöyle buyuruyor:

"...Âlem içinde bulunan ve görünen her şey insan ile vardır ve ondan görünmektedir .(52)"

c) İnsan imkân âleminin eğiticisidir.

Hz. Bahauallah, vasiyetnamesi olan 'Ahdimim Kitabı'nda şöyle buyurmaktadır:

"Onun makamı makamların en yükseği, eserleri imkânın mürebbisidir (eğiticisidir)".

d) Gerçek insan gök gibidir.

Yine 'Ahdimin Kitabı'nda, Hz. Bahauallah bu konuda şöyle buyuruyor:

"...Gerçek insan Rahmanın katında gök gibidir".

e) İnsan Allah'ın sırrı ve Allah da insanın sırrıdır.

Hz. Bahauallah, bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"...Tüm ilahi sıfatlar ve isimler en mükemmel şekilde insanoğlunda mevcuttur. Onun için, 'insan Benim sırrım ve Ben onun sırrıyım' denilmiştir. (53)"

Şeyh Şebüsteri de 'Gülşeni Raz' adlı şiir kitabında;

" İnsanoğlu iki âlem arasındadır, yani noksanlık derecesinin sonunda ve ruhani derecesinin başındadır" tanımlamasında bulunmuştur.

f) İnsan, sürekli ilahi mülktür.

Hz. Bahauallah, 'Saklı Sözler'de bu konuda şöyle buyurmaktadır:

EY İNSAN OĞLU!

Sen Benim padişahlığımsın; padişahlığım batmaz: Niçin batarım diye korkuyorsun? Sen Benim ışığımsın; ışığım sönmez: Neden sönerim diye üzülyyorsun? Sen Benim güzelliğimsin: Güzelliğim solmaz. Sen Benim gömleğimsin: Gömleğim eskimez. İmdi Bana olan sevginde müsterih ol ki Beni Yüceler Yücesi Ufukta bulasın.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

Şeyh Şebüsteri de şiirlerinde; insanın kalıcılığının, ancak Allah'ı tanımak ve O'nunla ilişkisiyle olanaklı olduğunu belirtmiştir.

g) İnsan nefsini tanırsa Allah'ı tanımış olur.

Hız. Bahauallah, bu konuda şöyle buyuruyor:

"...Nefsinizde emanet bıraktığım tüm güzelliklerden haberiniz bulunmuş olsaydı, ve her şeyden kesilerek, benim nefsim olan kendi nefsinizi tanımış olsaydınız, mutlaka benden başka her şeyden kesilirdiniz ve kendinizi çok zengin bilirdiniz.(54)"

h) İnsan tanrısal güzelliğin görüntüsüdür.

Bu konuda Saklı Sözler'de şöyle buyruluyor:

EY İNSAN OĞLU!

Zatımın kadimliğinde ve varlığımın ezeliyetinde idim. Sendeki sevgimi bildim; seni yarattım. Suretimi sana suret yaptım; Cemalimi sana gösterdim.

ı) İnsan Allah'ın sevgilisidir.

Yine, Saklı Sözler'de bu konuda şöyle buyrulmaktadır:

EY EN YÜCE MANZARANIN OĞLU!

Bana dost olasın diye sana Kendimden bir ruh emanet ettim. Niçin Beni bırakıp Benden başka bir sevgili aradın?

Allah, kendi rahmet ve sevgisinden dolayı, insana bir ruh emanet bırakarak ona "dostum" ve "sevgilim" olarak hitap etmiş ve kendisine en uygun sevimli dost olarak seçerek, her zaman onunla diyalog içerisinde bulunmak istemiştir. Çünkü tüm varlıklar içerisinde, insanın kalbini isim ve sıfatlarının yansıma yeri olarak seçmiştir. Sadece, insandan ezelden (=başlangıcı belli olmayan zamandan) beri verdiği sözü yerine getirerek, Ahdine vefalı davranmasını istemiştir. Tüm meleklerin de ona secde ve ibadet etmesini emretmiştir. Eğer insanoğlu bu yüce makamı anlamayıp, gaflet ve bilinmezlik kuyusuna düşerse, tabiat âleminin esiri olabileceği konusunda da uyarmıştır.

j) İnsan, Meleklerin Secde Ettiği Bir Varlıktır

Şeyh Şebüsterî, 'Gülşen-i Râz' isimli şiir kitabında, bu konuyu şu şekilde dile getirmektedir:

Aynanın bir yüzü paslı olunca
Öteki yüzünde görünür insan.

Güneşin aydınlığı,

dördüncü kat gökten
sadece yeryüzüne, toprağa iner.

**Meleklerin de kulluk ettiği ilahi yankı sensin.
Bu yüzden sana secde ettiler.**

Her bedeninin canı sendedir,
her şeyin bakışları sende.

Bu yüzden her şey sana tâbi,
çünkü her varlığın canı sende gizlidir.

Varlığın özüsün sen,
ruhusun.
Âlemin merkezisin,
canın canısın;
kendini bilersen,
her şeyi bilirsin(55).

Hz. Bahauallah, meleklerin anlamı konusunda 'İkan Kitabı'nda şöyle buyurmaktadır:

"...Meleklerden amaç, ruhani güçleri vasıtasıyla beşerî (=insanî) sıfatlarını ilahi sevgi ateşiyle yakarak yücelmişlere ve onlara yakın olan kişilere denir. (56)"

Hz. Abdulbaha da, "melekler" kelimesinin halk âlemindeki anlamı konusunda şöyle buyurmaktadır:

"Halk âleminde melek, kendi eteğini tüm şehvet ve dünya bağılıklarından arındırarak, her şeye sahip Allah'ın izinde olan ve buyruklarına uyacak şekilde amel etmiş kişilere denir. (57)"

Sema-Gök

Fazıl Mazenderani, 'Esrarul Asar' isimli eserinde; "sema" kelimesinin anlamını, yükseklik ve yücelik olarak ifade ederek, Hz. Bahauallah'ın, bu konuda şöyle buyurduğunu belirtmiştir:

"Biz gök kelimesiyle her şeyin yücelik ve yükseklik derecesini anlatmak istedik. Ümit ederim ki, siz bilenlerden olursunuz.(58)"

'Saklı Sözler'de ise, "sema" konusunda şöyle buyrulmaktadır:

EY DOSTUM!

Sen Benim kutsiyet semamın güneşisin. Kendini dünya küsufiyle karartma. Gaflet perdesini yırt ki örtüsüz, perdesiz bulutların arkasından çıkıp bütün varlıkları varlık donu ile donatasın

EY ADEM OĞULLARI!

Güzel sözler ve temiz ameller Tanrı'nın izzet semasına yükselir; çalışınız ki amelleriniz riya tozlarından, nefis ve arzu bulanıklığından temizlenip Tanrı'nın kabul katına girsin; çünkü yakında insan sarrafları Mabudun önünde halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir. Rabb'in irade ağzından parlayan hikmet ve manâ güneşi budur. Ne mutlu ona yönelenlere!

“Gök” kelimesi de, değişik Emri eserlerde kullanılmıştır. Örneğin, Büyük Namaz'ın başında aşağıda ifade edilen şekilde, bir hitap olarak bulunmaktadır:

"Ey isimlerin İlahı ve göğün Yaradanı ! "

Dünya

Hz. Bahauallah, dünyanın anlamı konusunda şöyle buyurmaktadır:

1. Dünyadan amaç:

"...Dünya yanılmazdır. Çünkü, bazen vardır, bazen yoktur. Böyle bir şeye akıllı insan gönül bağlamaz. Bu dünya ve içindekilerini Tanrı yarattığı halde, gafil insanlar esas yaratana bırakıp, yaratılmış şeylere bağlanarak Tanrıyı inkâr etmektedirler. Esas bu gibi insanlardan uzak durmalı ve yaratılmış şeylere asla gönül bağlanılmamalıdır.(59)"

Hz. Bahauallah, 'Saklı Sözler' ve 'Reis Levhin'de de dünya ile ilgili uyarılarda bulunmaktadır.

2. Mecazi âlem ve zahiri âlemin (=dünya) her ikisi de fânidir (=gelip geçici, ölümlü).

Bu konu ile ilgili olarak; Hz. Bahauallah şöyle buyuruyor:

"Mecazi âlem ve zahiri âlemin her ikisi de fanidirler. Fakat var gibi görünmektedirler. Mecazi âlem, yolunda olmak isteyenleri hırsız gibi kendine almak ister. Zahiri âlem de, kendisine varmak isteyenleri fitnesi ile kendine çekmektedir. O halde, çalışınız ki tanrısal ruh ile bu iki nefsanî güzergâhdan (nefs-i emarenin dürtülerinden), bütün kusur ve noksanlıklardan uzak ve her türlü güzellik ve mükemmelliğin sahibi Allah'ın gücü ile geçebilirsiniz.(60)"

3. Dünya âlemin kitabı, sırların merkezidir.

Hz. Bahauallah, 'Hikmet Levhi'nde bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Bu dünya, Tanrı'nın isminin ve zuhurunun görüldüğü yer olarak, insan ruhunu gaflete düşüren dünyadan çok farklıdır.(61)"

Levihte de belirtildiği gibi, Tanrı'nın dünyada gerçekleşen zuhurları kanalıyla, hem âlem ile bilgilere hem de Tanrı sırlarına ulaşılabilir.

4. İlahi alanda ilerlemiş kişilerin eserlerinde, dünya için yapılan tanımlamalar.

'Nurbahş Tasavvuf Kitabı'nda dünya şu şekilde tarif edilmiştir:

"Sana nasip olan ve seni Allah'tan uzak tutan her şey, senin dünyandır. (62)"

Baba Tahir Hemedani ise, yazdığı 'Kısa Sözler'de dünyayı şu şekilde tanımlamaktadır:

"Seni nefis-i emmarenin isteklerine yönlendiren her şey dünyadır".

Mısırlı Zülfünün ise, dünya konusunda şu açıklamada bulunmaktadır:

"Ey Allah'ım, eğer dünyadan bana bir nasip varsa, onu benden başkalarına verdim. Eğer ahrette bana bir nasip varsa, onu müminlere verdim. Bana ise, dünyada seni anmak, ahrette seni görmek yeterlidir".

Perde

İnsanların ruhani anlamda ilerlemesini engelleyen gaflet perdesi, basiret (=sağgörü, doğru ve uzağı görüş) gözünün kapalı olması gibi her türlü kısıtlayıcı etmenler "perde" olarak nitelendirilmektedir.

Hz. Bahau'llah, 'Hikmet Levhi'nde perde konusunda şöyle buyuruyor:

"...Biz yetmiş bin perde arkasında nurlu idik..."

Aynı konuda, 'Kitab-ı Akdes'de ise şöyle buyrulmaktadır:

"Allah'ın bu Emri gayb perdelerinin arkasında gizli bulunuyordu".

Başka bir yerde ise şöyle buyruluyor:

"...Kendinizi nefis perdesi ile perdelemeyiniz. Zira, her bir nefsi mükemmel yarattım. O halde, her bir nefsin bizzat Allahın Cemalini kavrama yeteneği vardır. (63)"

Gerek ilahi kaynaklı eserlerde, gerekse ruhani alandaki uygulamalarda değişik "perde" şekillerinden söz edilmektedir."Perde" şekillerinin başlıcalarını şöyle özetleyebiliriz:

1. Beyan perdeleri: Ayetler ve levihler şeklinde bu âlemde açıklanmamış ve görülmemiş her türlü ilahi anlam ve gerçekler, perdelerin arkasında gizli kalmış nitelikte olup bunlara beyan perdeleri adı verilir.

2. İlim büyük perdedir: ‘Nurbahş Tasavvuf Kitabı’nda bu konu ile ilgili olarak şu açıklamaya yer verilmektedir:

"Eğer, insan ruhani idrakten yoksun ise; ilim, gurur ve kibre neden olarak Allah ile peygamberlerini görmeme durumuna düşmektedir. Buna 'büyük perde(lenme)' denir.(64) "

Hz. Bahauallah ‘İkan Kitabı’nda, tüm devirlerde kendilerine “ulema” olarak hitap edilenlerin, her yeni Tanrı Zuhurunda halkı yanlış yönlendirmek ve gerçeği görmelerini önleyerek, en büyük perde veya engel olduklarını belirtmiştir.

3. Nefis perdesi: Nesir Levhi’nde, Hz. Bahauallah şöyle buyuruyor:

"... Nefis perdesi ile perdelenmeyiniz..."

Bu konu ile ilgili olarak, İslâm hadislerinde de yapılmış açıklamalara rastlanmaktadır. Aşağıda bunlardan en çarpıcı olanı örnek olarak verilmiştir. Hz. Muhammed en büyük savaşların bitiminde şöyle buyurmuştur:

"En küçük savaşınız bitmiştir. Şimdi, esas en büyük savaşımız olan nefis savaşımıza (yani nefsi engellerin kaldırılmasına) bakalım. Gerçek şudur ki, eğer insanoğlu kendi nefsi ve onunla ilgili şeylere bağlanmazsa, hiçbir engel onu Allah’a yöneltmekten perdelememektedir".

4. Nur perdesi: Güneşin bizzat kendisine bakmadığımız için, ancak ışınlarını görebildiğimiz kadarıyla ondan yararlanmaktayız. Göremediğimiz bu şiddetli ışık, bir nurlu perdedir. Aynı şekilde, insanoğlu gerçeklik güneşinin ışınlarından da olduğu gibi faydalanamaz. Zira insanoğlu gerçeklik güneşinin ışınlarından, ancak kendisinin doğuştan veya sonradan edindiği yetenekleri ölçüsünde yararlanabilmektedir.

5. Sevgi perdesi: İnsanoğlunun her türlü varlık ve nesnelere karşı beslediği derin sevgiler de, perde oluşturabilmektedir. Çünkü sevgi beslenen objeye karşı oluşan zayıflıklarımız, bizleri ilahi yoldaki hedeflerimizden uzaklaştırabilir. Onun için, gerektiğinde bu perdeleri yırtacak duyarlı noktayı bilmek zorundayız. Bu konuda Emrin tarihinden, Enis’in Hz. Bab’a karşı olan arı ve katıksız ilahi sevgisini buna en güzel örnek olarak verebiliriz: Bilindiği gibi, Hz. Bab’ın kurşuna dizilmeden önce, yanındaki inananlarına;

"İçinizden biri, şimdi kalkıp da kendi elleriyle hayatıma son verebilseydi, ne iyi olurdu ! Düşman elinde ölmektense, dostun elleri arasında can vermeyi tercih ederim. Hiçbirisi böylesine değerli bir canı almayı hayal bile edemezdi. Fakat Enis ayağa fırlayarak sevgi perdesini yırttı ve aşk diyarına girdi. Hz Bab’ın verdiği her Emri yerine getirmeye hazır olduğunu söyleyerek aşkını kanıtladı. Bunu üzerine, Hz Bab şöyle buyurdu: Benim arzumu yerine getirmek için ayağa kalkan bu genç, benimle birlikte şehit edilecek. Şehitlik tacını Benimle paylaşsın diye onu seçeceğim. (65) "

6. Gayb perdesi: “Perde” konusunun girişinde de belirtildiği üzere, ‘Kitab-ı Akdes’de şöyle buyruluyor:

"Gayb perdelerinin arkasında gizli bulunan İlahi Emir şimdi görünmüştür"

Alıntının içeriğinden de anlaşılacağı gibi, gayb âlemleri; Emir, sırların ve ilahi iradenin yeri olup bu âlemdekilere perdelidir ve insan eli onlara ulaşamaz. Ne zaman ki İlahi Emir, gayb perdelerini kenara çekerse, o zaman Allah'ın sözü bize ayetler ve kitaplar şeklinde ulaşarak, perdelerin arkasındaki sırların görünür ve anlaşılır hale gelmesi mümkün olabilmektedir.

7. İzzet perdesi: 'Nurbahş Tasavvuf Kitabı'nda, bu konuya örnek olarak şu açıklamaya yer verilmektedir:

"Allah'ın zatını anlamanın mümkün olmamasına, yücelik ve izzet perdesi adı verilmektedir.(66)"

8. Ego perdesi: Bu perde şekline, çok çeşitli eserlerde yer verilmektedir: Yine 'Nurbahş Kitabı'nda, Şeyh Ebusayit Ebulhayır bu konu ile ilgili olarak şu açıklamada bulunmaktadır:

"Senin egon büyük perdedir. Bu perde, seni Allah'ı tanımak ve onun yolunda olmaktan engellemektedir.(67)"

Şair Attar ise, konuyu şöyle ifade etmiştir:

"Bu yolda biz kendimizin perdesi sayılırız, yoksa Senin yüzün karşımızdadır. (68)"

Perdelerden Kurtulma

İnsanoğlu kendisinde bulunan perdelerden, genellikle üç aşamadan sonra kurtularak hürriyete ulaşabilir. Aziz Nesefi, bu üç aşamayı şu şekilde açıklamıştır:

a) Birinci aşama: Makam, mal ve şehvetin oluşturduğu perdelerdir. Bu üç perdeyi ortadan kaldırmayı başarabilenler hürriyete ulaşır.

b) İkinci aşama: İlim ışığının neden olduğu perdedir. İlim sahibiyim veya her şeyi biliyorum diye gururlananlar, Allah'ı tanımakta zorlanmaktadırlar (gafil kalmaktadırlar). Bu perdeyi aşmayı başaranlar da, hürriyete ulaşabilirler.

c) Üçüncü aşama: İnsanoğlu her şeyi kendisinde öldürür ve kendini unuttursa, esas gerçek dirilmeye varabilmektedir. Bu gerçek yaşamdır. Bu yaşam, evliyaların ve din bilginlerinin baş tacı ettikleri bir aşamadır. Onun için tasavvuf ile uğraşanlar, bu konuda aşağıdaki sözü kullanmışlardır:

"Ölmeden önce ölenlere ne mutlu".

Birinci ölüm, insanın kendi nefsanî istek ve şehvetlerine gem vurarak bencillikten kurtulması ve böylece rıza makamına varmasıdır. Yani, insan Allah'ın rızasını tercih etmeli ve onun iradesinden başka hiçbir şeyi arzulamamalıdır. Bunun önemi, Büyük Namaz'ın ikinci bölümünde de ifade edilmiştir. Yani insan, ilahi gücün elinde bir ölü veya o gücün istek ve irade yelleri ile hareket eden bir yaprak gibidir. Ölümünden önce ölmek, sonsuz yaşamı getirir.

Hak ile Halk Arasındaki Basamaklar

Hak ile halk arasında üç basamak vardır. Hz.Bahau'llah, bu konuda şöyle buyurmuştur:

***"Allah ile kulları arasında bir merdiven vardır. Bu merdivenin üç basamağı vardır. Kim bu üç basamaktan geçerse, aniden Allah'ın isim ve sıfatlarına ulaşır. Bu üç basamak şöyle sıralanmıştır:
Birinci basamak: Dünya ve yalancı süsleri
İkinci basamak: Ahiret ve içindekiler
Üçüncü basamak: İsimler âlemi ve melekût. Ey Baha ehli! Sakın bu duraklarda takılıp kalmayınız. Hepsinden bulut gibi çabuk geçiniz. Yakın olanlara yakışan budur.***(69)“

Birinci basamaktaki amaç, insanoğlunun kalbini Ebha (=nurlular nurlusu) melekûtuna çevirerek, dünya bağlılıklarından kendini arındırmak suretiyle, nefsinden hürriyetine ulaşabilme arzusunu gerçekleştirmesidir.

İkinci basamaktan amaç ise, insanın kendini diğer dünyanın olanak ve arzularından arındırarak, sırf Allah'ın sevgisi ve onu görme arzusu içinde amellerde bulunmasıdır. Yani öbür dünyadaki ödüllere değil, sadece Allah'ın sevgisi uğruna ibadet ve ameller yapmasıdır.

Birinci ve ikinci basamaktan geçtikten sonra, üçüncü basamak en zor ve en güçlüsüdür. Eğer, insan tüm isim ve sıfatları aşarsa ve tüm renkleri geçip Allah'ın rengini arzularsa artık hiçbir perde Dostun Cemalini görmeğe engel oluşturmayacaktır.

Gaflet

Hz.Bahau'llah, "gaflet" konusunda bir levhinde şöyle buyurmaktadır:

"Her kitabı, ancak onu anlayabilen okuyabilir. Çünkü konular farklıdır. Fakat Âlem Kitabı'nı herkes okuyabilir. Zira tüm kitaplarda gizli olanlar, bu kitapta açıklanarak, alenî şekilde yazılmıştır. Buna rağmen, herkes gaflet uykusundadır. Eğer bir kimse bu gaflet uykusundan uyanacak şuurda ve fâni (=ölümlü) bağlılıkları aşacak durumda ise, mutlaka mahmud makamından (=şefaat makamı, Allah tarafından peygamberlerin ulaşacağını vaat ettiği makam) yasaklanmayacaktır. (70)“

Varlık-Yaratılışı Varlık Süsü İle Süslemek

Öncelikle, varlık kelimesinin gerçek anlamını belirtmek gerekir. Mahmud-i Şebüsterî, 'Gülşen-i Raz' isimli şiir kitabında, mutlak varlığın görünüşünü ve insan gerçeğini "ben" sözcüğü ile ifade ederek şu şekilde dile getirmiştir:

Kimim ben? Benlik dedikleri nedir?

Bana benden haber ver, beni anlat bana.

Mutlak varlığa işaret eden
hakikat, benlikten geçer.

**Gerçek, bir biçim giyince
Ona 'ben' denir.**

Sen ve ben aslî varlığın resmiyiz,
varlık kandilinin kafesiyiz sadece.

Özle kabuk birdir, bunu böyle bil.
Kimileyin aynadan,
kimileyin kandilden saçılır o Nur.
**Söz arasında, 'ben' dedikçe
Bu söz cana imâdır, dersin.**

Sadece akli kılavuz edinirsen,
bir parça olan ruha kapılır,
gerçek kendini tanıyamazsın

Yoluna devam et aziz hocam
Kendi izini takip et,
benlikten geçerek kendini tanı.

Şişmanlık, hastalığın bedene verdiği
şişkinliğe benzemez.

**Benin ve senin gerçeği tenden de üstündür, candan da.
Her ikisi de hakikî ben'in parçasıdır.**

**Ben sözcüğü sadece insana özgü değildir ki,
ruha işaret olsun.**

Varlığından da kurtulmalısın, varlık âleminden de
Bırak âlemi, kendi kendine bir âlem ol.

Kimliği hayalden doğan 'he'si,
iki göz biçimine girer,
çift görünür.

'He', Lafza-yı Celal'e katılınca
ne yol kalır, ne yolcu.
Cennet olur varlık,
İmkan cehennem kesilir.
Ben ve sen uhrevî bir koridor haline gelir.

Gözündeki perde kalkınca, ne dinin hükmü durur,

ne mezhebin.

Şeriatın hükümleri senle benden doğar.
Ruhuna ve bedenine bağlıdır çünkü.

**Ben ve sen kalkınca aradan,
Kâbe de nedir?
Havra ve kilise de ne?**

**Varlık, 'ayn' sözcüğünün üzerine konan
ve vehimden doğan bir noktadan başka bir şey değildir.
Ayn'ın arınınca gayın, ayn olur.**

Yolcu bunca tehlikeyi
aşmak zorundadır; lâkin toplasan birkaç adım eder.

**Biri görünür âlemden vazgeçmek;
Öteki gerçek varoluşa ermek.**

Toplulukla ayrılık, aynı şeydir burada
**Bir tek sayı tüm sayılara yayılmıştır çünkü
sayıların hepsi Ondan gelir.**

**Sen, Birlik'in kendisi olan
bir topluluksun,
sen çokluk biçiminde ortaya çıkan birsin.**
Parçadan bütüne ulaşan bunu bilir(71).

Konuşma esnasında, tüm beden organlarımızın hepsinden söz etmek istediğimizde, "ben" kelimesini kullanırız. Elimiz, gözümüz, beynimiz, kalbimiz, tenimizin hepsi için "ben" sözcüğünü kullanmaktayız. Yani sahip olduğumuz vücudumuzu anlatmak isteriz. **Bu "ben" insan ruhudur. Ruh ise Allah'tan ortaya çıkmaktadır. Ruh'dan gelen her şey, gerçek varlık olup insanın cenneti olarak görünmektedir. Güçlük ve engel olarak ortaya çıkan her şey ise, cisim ve doğa ile ilgilidir.**

Hız. Bahauallah, 'Sefername'de konu ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

"...Zira cisim kafes gibidir. İnsanı türlü güçlüklerle ve sıkıntılara sokarak, tabiata esir eder ve her sorunun bulaşmasına neden olur. Ancak ilahî güç ile bu zincirden kurtulabiliriz".

"Ben", gerçek ruhtur. Ruh, yukarıda da ifade edildiği gibi, insanın cenneti olup gerçek varlık ve âlemin hayatıdır. İnsanoğlu, gaflet perdelerinden kurtulup varlık ağacını bilgi ve erdemler bakımından olgunlaştırıp donatırsa, insanın gerçek varlığı ve ruhunun eserleri âleme hayat vererek eğitici olmaktadır. Böyle bir insan, Hız. Bahauallah'ın 'Ahdimin Kitabı'nda buyurduğu gibi, **"onun makamı makamların en yükseği ve eserleri imkân âleminin eğiticisidir".** Şüphesiz bu en ulu

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

makamda, en yüce eser ve ayetlerle görünen ilahi Kutsal Mazharlar ve “Kamil İnsan” olarak adlandırılan ilahi olgunluklara sahip kutsal varlıklar yer almaktadır.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BİBLİOGRAFİ

- ABDULBAHA. *Mufavezat-ı Abdülbaha*. Tercüme: Mecdi İnan. 2. Baskı,1996.
- BAHAULLAH. *Kurdun Oğlu Risalesi (İbn-i Zîb)*.(Türkçeye Çeviri: Mecdettin İnan). 1976
- _____ *Hız. Bahauallah'ın Levihleri*. Asıllarından Çeviren: M.İnan. 1994.
- _____ *Bahauallah'ın Sesi*. "Gleanings from the Writings of Bahauallah" başlığı altında Arapça ve Farsça asıllarından İngilizceye tercüme eden: Şevki Rabbanî. İngilizce tercüme ve Türkçeye çeviren: Mecdi İnan. 1974.
- _____ *İkan Kitabı*.Türkçeye Çeviren: Mecdettin İnan. 3. Baskı,1996.
- _____ *Kitab-ı Akdes En Kutsal Kitap*. Türkçe Çeviri ve Baskı: Türkiye Bahaileri Ruhani Mahfili.2003.
- _____ *Saklı Sözler*. Asıllarından çeviren: Mecdi İnan). 2. Baskı,1998.
- _____ *Bahai Münacatları "Dualar"*. Türkçeye Çeviren: Mecdettin İnan.2003.
- _____ *Yedi Vadi ve Dört Vadi*. 1985.
- NEBİL-İ AZAM (Muhammed-i Zerendi). *Nebil Tarihi*. Çeviren: Minu Derahşan, SABİT, 1973.
- ŞEVKİ EFENDİ. *Bahai Dininin Birinci Yüzyılı*. İngilizce'den Türkçe'ye Çeviri: Suna Bozkır 1995.
- _____ *Bahauallah'ın Devri (The Dispensation of Bahauallah) 1934*. Çeviren: Mecdettin İnan.1955.
- TEBYANİ (ATTAR) Misakiye. *Bahai Kitaplarında Geçen Bazı isim ve sözcükler için SÖZLÜK*. 2005.
- TÜRK DİL KURUMU. *Türkçe Sözlük*. 1. Cilt (A-J), 2.Cilt (K-Z). 9. Baskı, 1998

REFERANSLAR

- (1) YAE Araştırma Bölümünün Saklı Sözler'le İlgili Derlemesi.
- (2) Aynı Kaynaktan.
- (3) Shoghi Efendi. *God Passes By*.,Cilt 2, S.71.
- (4) Aynı Kaynaktan. Cilt 2, S.108.
- (5) Aynı Kaynaktan. Cilt 2, S 134.
- (6) Genci Şayegan Kitabı. Bülbülül Fırak Levhi. S.42-45.
- (7) Müşrifzade. Araştırma. Cilt 2.
- (8) YAE Araştırma Bölümünün Saklı Sözler'le İlgili Derlemesi.
- (9) Maidey-i Asemani. Cilt 9,S. 26.
- (10) YAE Araştırma Bölümünün Saklı Sözler'le İlgili Derlemesi.
- (11) Aynı Kaynaktan.
- (12) Aynı Kaynaktan.
- (13) Mekatip Abdülbaha. S.57.
- (14) Maidey-i Asemani. Cilt 4,S.50.
- (15) George Thousand. İngilizce Saklı Sözler Tercümesi. Hindistan 3. Baskısı.
- (16) Bahauallah. Bahauallah'ın Levihleri (Almanya Baskısı). S 164-165.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

- (17) Emr ve Halk. Cilt 3, S 418.
- (18) Maidey-i Asemani. Cilt 5, S 272.
- (19) Bab. Bab'ın Yazılarından Seçmeler.YAE Araştırma Bölümü. S 75-76.
- (20) Aynı Kaynaktan
- (21) Maidey-i Asemani. Cilt 4,S 105.
- (22) Maksut Levhi. Bahauallah'ın Levihleri(Almanya baskısı). S 96-97.
- (23) Emr ve Halk. Cilt 3, S 104.
- (24) Maksut Levhi. Bahauallah'ın Levihleri(Almanya baskısı). S 96-97
- (25) Emr ve Halk. Cilt 1, S 99
- (26) Reis Levhi. Emr ve Halk. Cilt 1, S 222
- (27) Emr ve Halk. Cilt 1, S 185
- (28) Reis Levhi. Emr ve Halk. Cilt 1, S 220
- (29) Emr ve Halk. Cilt 1, S 185
- (30) Reis Levhi. Emr ve Halk. Cilt 1, S 224
- (31) Aynı Kaynaktan
- (32) Peyami Bahai. Sayı 83.
- (33) Aynı Kaynaktan
- (34) Emr ve Halk. Cilt 1, S 180
- (35) Maidey-i Asemani. Cilt 9, S 89.
- (36) Maksut Levhi. Bahauallah'ın Levihleri(Almanya baskısı). S 96-97
- (37) Abdalbaha'nın Tüm Konuşmaları (Almanya Baskısı). S.166-169.
- (38) Peyami Bahai. Sayı 27.
- (39) Maidey-i Asemani. Cilt 9, S 89.
- (40) Peyami Bedi (Amerikan Baskısı). S 86.
- (41) Maksut Levhi. Bahauallah'ın Levihleri(Almanya baskısı). S 96-97
- (42) Maidey-i Asemani. Cilt 5, S 36.
- (43) Aynı Kaynaktan.
- (44) Bahauallah. Kalem-i Âlâ'nın Eserleri. No. 27.
- (45) Adiyye Mahbub. S 346.
- (46) Abdalbaha'nın Tüm Konuşmaları (Almanya Baskısı).
- (47) Bahauallah. Kalem-i Âlâ'nın Eserleri. No. 90.
- (48) Mufavezat-ı Abdalbaha (Farsça). S 165.
- (49) Peyami Bedi (Amerikan Baskısı). Yıl 1986.
- (50) Maidey-i Asemani. Cilt 3,S 7-8.
- (51) Mufavezat-ı Abdalbaha (Farsça). S 143.
- (52) Maidey-i Asemani. Cilt 8, S 19.
- (53) Bahauallah. Kalem-i Âlâ'nın Eserleri. No. 90.
- (54) Aynı Kaynaktan. No. 153.
- (55) Mahmud Şebüsterî. *Gülşen-i Râz*.Timaş Yayınları. 1999. S 75-76.
- (56) Bahauallah.İkan Kitabı (Almanya Baskısı). S 61.
- (57) Maidey-i Asemani. Cilt 2, S 43.
- (58) Fazıl Mazenderani. Esrarul Asar
- (59) Maidey-i Asemani. Cilt 8, S 29.
- (60) Aynı Kaynaktan. Cilt 8, S 29.
- (61) Hikmet Levhi. Bahauallah'ın Levihleri (Almanya Baskısı). S 83.
- (62) Nurbahş Tasavvuf Kitabı.Cilt 3, S 146-148.
- (63) Emr ve Halk. Cilt 1. Nesir Levhi S 20.
- (64) Nurbahş Tasavvuf Kitabı. Cilt 5, S 16.

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

- (65) Bahauallah.İkan Kitabı (Almanya Baskısı). S 149.
(66) Nurbahş Tasavvuf Kitabı. Cilt 4, S 130.
(67) Aynı Kaynaktan. Cilt 5, S 8.
(68) Aynı Kaynaktan. Cilt 5, S 9-10.
(69) Fazıl Mazenderani. Esrarul Asar. İnkita Bölümü.
(70) Maidey-i Asemani. Cilt 8, S 61.
(71) Mahmud Şebüsterî. *Gülşen-i Râz*.Timaş Yayınları. 1999. S 83-86.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

SAKLI SÖZLER

Hız. BAHALLAH

"Kelimat-ı Mekkune"

Bölüm I

"Arapça"

O NURLULAR NURLUSUDUR

Bu, İzzet ceberûtundan evvelce kudret ve kuvvet diliyle nebilere indirilendir. Biz, fazilet yolunda yürümek isteyenlere bir lütuf olmak üzere, onun özünü alarak ihtisar kisvesine büründürdük. Tanrı'nın Misakı'na sadık kalıp emanet buyurduğu bu öğütleri hayatlarında tatbik edeceklerini ve ruh illerinde takva cevherine kavuşacaklarını umarız.

(izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

ceberût: Allah'a varmanın 3. basamağı; Tanrı'nın her şeyin üstünde olan kudreti
fazilet: erdem

lütuf: önem verilen, sayılan birinden gelen iyilik, yardım, ihsan, inayet, atıfet

ihtisar: kısaltma, sözü kısa kesme

kisve: kılık, kıyafet

Misak: sözleşme, antlaşma, bağlaşma

takva: günahattan sakınma, arılık, züht

cevher: bir şeyin özü, maya, gevher, iyi yetenek)

1- EY RUH OĞLU!

İlk öğüdüm şudur: İyi, güzel ve aydın bir yüreğin olsun ki dâimî, bakî, ezeli ve kadîm bir padişahlığa eresin.

(dâimî: sürekli, kalıcı, temelli

bakî: kalıcı, sürekli

ezeli: öncesiz, ilki olmayan, başlangıcı olmayan

kadîm: başlangıcı olmayan, öncesi bilinmeyen, eski, ezeli)

2- EY RUH OĞLU!

En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin varsa ondan yön çevirme; güvenimi kazanmak istiyorsan ondan gafil olma. Bir şeyi başkalarının gözüyle değil kendi gözünle görür ve başkalarının bilgisiyyle değil kendi bilginle bilirsən buna muvaffak olursun. Gereğini artık sen düşün. Bu Benim sana bir ihsanım, senin için bir inayetimdir. Onu gözden irak tutma.

(rağbet: istek, arzu; ilgi; beğenme, itibar

gafil: çevresindeki gerçekleri görmeyen, sezmeyen, bilgisiz, dalgın (kimse); habersiz

muvaffak olma: başarma, başarılı olma; becerme

ihsan: bağışlama, bağışlanan şey, iyilik, inayet

inayet: iyilik (etme), bağış(lama), lütuf, ihsan; merhamet)

3- EY İNSAN OĞLU!

Zatımın kadimliğinde ve varlığımın ezeliyetinde idim. Sendeki sevgimi bildim; seni yarattım. Suretimi sana suret yaptım; Cemalimi sana gösterdim.

(zat: kendi, öz; kimse, kişi

kadim: eski, başlangıcı olmayan, öncesi bilinmeyen, ezeli

ezeliyet: öncesiz, başlangıcı olmayan)

4- EY İNSAN OĞLU!

Yaratılmı sevdim; seni yarattım. İmdi Beni sev ki seni anıp hayat ruhunda berkiştireyim.

(imdi: şu halde, şimdi, artık, buna göre

berk: sağlam, kuvvetli; ilahi görünümle ile yakınlaşma; katı, sert)

5- EY VARLIK OĞLU!

Sev Beni seveyim seni. Sen Beni sevmezsen sevgim seni sarmaz. Bunu bil ey kul.

6- EY VARLIK OĞLU!

Bahçen sevgim, cennetin vuslatımdır. Ona gir, duraklama. Yüce melekûtümüzde ve yüksek ceberrutümüzde senin için takdir olunan budur.

(vuslat: (sevgiliye) kavuşma, bir şeye ulaşma, yetişme

yüce: ulu, büyük, yüksek

melekût : ruhlar ve melekler âlemi

ceberrut: Allah'a varmanın 3. basamağı; Tanrı'nın her şeyin üstünde olan kudreti)

7- EY BEŞER OĞLU!

Kendimi seviyorsan kendinden yön çevir; hoşnudluğumu istiyorsan hoşnudluğuna göz kapa; tâ ki sen Bende ölesin ve Ben sende yaşayayım.

8- EY RUH OĞLU!

Kendine arka çevirip Kendime yön çevirmedikçe senin için rahatlık mukadder değil; çünkü iftiharın isminle değil ismimle, güvenin kendine değil Kendime olmalıdır; çünkü her şeyden önce Ben, yalnız Ben sevim isterim.

(mukadder: tayin olunmuş; kismet, kader; miktarı tayin ve takdir edilmiş olan,

kıymeti biçilmiş, yazılmış olan

iftihar: övünme, kıvanma, kıvanç, övünç)

9- EY VARLIK OĞLU!

Sevgim kalemdir. Her kim ona girerse kurtulur ve güvenlikte bulunur; her kim ona arka çevirirse yolunu şaşırır ve helâk olur.

(helâk: ölme, yok olma; öldürme, yok etme)

10- EY BEYAN OĞLU!

Benim kalem sensin: Ona gir ki selâmet bulasın. Sevgim sende: Onu duy ki Beni yakın bulasın.

11- EY VARLIK OĞLU!

Mişkâtım sensin ve kandilim sende. Onunla aydınlan ve Benden başkasını araştırma; çünkü Ben seni zengin yarattım ve sana verdiğim nimeti eksiksiz verdim.

(mişkât: duvarda içine ışık konulan yer(oyuk), içine lâmba konulan küçük hücre

kandil: içinde sıvı bir yağ ve fitil bulunan kaptan oluşmuş aydınlatma aracı

nimet: iyi yaşamak için gerekli her şey; lütuf, ihsan, iyilik; yararlanılan olanak)

12- EY VARLIK OĞLU!

Seni kuvvet elleriyle yaptım, kudret parmaklarıyla yarattım, nurumun özünü sende emanet bıraktım. İmdi onunla her şeyden müstağni ol: Çünkü yaptığım kâmil, hükmüm nafiz'dir. Bunda şekketme, bunda şüpheyeye düşme.

(imdi: şimdi, artık; şu halde; buna göre
müstağni: elinde olanla yetinen, doygun, gönlü tok; gerekli bulmayan
kâmil: yetkin, erişkin, eksiksiz, mükemmel
nafiz: içe işleyen; içeri giren, delip geçen; sözü geçen, etkili olan
şekketme: şüphe etme, şüphelenme)

13- EY RUH OĞLU!

Seni zengin yarattım: Nasıl fakirleniyorsun? Seni azîz yarattım: Neden kendini alçaltıyorsun? Seni bilgi cevherinden ortaya çıkardım: Niçin özgemden bilgi arıyorsun? Seni sevgi çamuruyla yoğurdum: Nasıl oluyor ki Benden başkasıyla meşgulsün? İmdi gözünü kendine çevir ki Beni içinde kaim, kadir, muktedir ve kayyum bulasın.

(imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık
kaim: ayakta duran; var olan; yerine geçen
kadir: güçlü, gücü yeter; "her şeye gücü yeter" anlamında Tanrı'nın sıfatlarından biri; değer, kıymet
muktedir: bir işi yapmaya(başarmaya) gücü yeten, güçlü erkli
kayyum: başlangıç, son ve yeniden oluş gibi hallerden arınmış ve başlangıçtan sonsuza kadar sürekli var olan Allah ;ayakta durduran (vaat olunan Allah'ın elçisi, Hz. Bahauallah'ın bir niteliği)

14- EY İNSAN OĞLU!

Sen Benim padişahlığımsın; padişahlığım batmaz: Niçin batarım diye korkuyorsun? Sen Benim ışığımsın; ışığım sönmez: Neden sönerim diye üzülyyorsun? Sen Benim güzelliğimsin: Güzelliğim solmaz. Sen Benim gömleğimsin: Gömleğim eskimez. İmdi Bana olan sevginde müsterih ol ki Beni Yüceler Yücesi Ufukta bulasın.

(imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık
müsterih: içi rahat olan, kaygıdan kurtulan)

15- EY BEYAN OĞLU!

Yüzünü Yüzüme döndür, özgame arka çevir; çünkü Benim saltanatım bâkidir, aslâ zeval bulmaz; Benim mülküm daimîdir, aslâ değişmez. Benden başkasını ararsan, kâinatı ebediyen araştırırsan da bulamazsın.

(özge: başka
bâki: sürekli, kalıcı, kalımlı, ölümsüz
zeval: yok olma, sona erme, yok edilme; bozulma
kâinat: evren; dünya
ebediyen: sonsuz olarak, sonsuzluğa kadar)

16- EY NUR OĞLU!

Özgemi unut, Bana özgür ol. Bu Benim Emrimin özüdür, ona sarıl.

(özge: başka

ögür: alışmış; alışkanlık edinme; öğrenmiş; yadırganmaz olmuş)

17- EY İNSAN OĞLU!

Ben sana yeter olayım, Benden başka bir yardımcı arama; çünkü Benden başkası sana asla yetmez.

18-EY RUH OĞLU!

Senin için istemediğimizi Bizden isteme. Senin için yazdığımız yazgıyı hoş gönülle karşıla: Çünkü senin menfaatin onu hoş gönülle karşılamaktadır.

(yazgı: bütün olmakta ve olacak olanları önceden ve değişmeyecek biçimde düzenlediğine inanılan doğaüstü güç, alın yazısı, kader
menfaat: yarar, çıkar, fayda, kâr)

19- EY EN YÜCE MANZARANIN OĞLU!

Bana dost olasın diye sana Kendimden bir ruh emanet ettim. Niçin Beni bırakıp Benden başka bir sevgili aradın?

20- EY RUH OĞLU!

Sende hakkım büyük; unutulmaz. Sana fazlım azîm; örtülmez. Sende sevgim mevcut; saklanmaz. Senin için nurum meşhud; gizlenmez.

(fazl: cömertlik, ihsan, inayet, kerem; üstünlük; âlimlere yakışır olgunluk
azîm: çok büyük, ulu, iri
meşhud: belli, gözle görülmüş, tanık olunan; tanık olunmuş)

21- EY BEŞER OĞLU!

Senin için aydınlık aydını ağaçtan güzeller güzeli yemişler yazgıladım. Niçin o ağaçtan yön çevirdin de bir bayağısına bağlandın? İmdi Yüceler Yücesi Ufukta senin için daha iyi olana dön.

(yazgı: bütün olmakta ve olacak olanları önceden ve değişmeyecek biçimde düzenlediğine inanılan doğaüstü güç, alın yazısı, kader
bayağı: basit adî, sıradan, banal
imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık)

22- EY RUH OĞLU!

Ben seni yüce yarattım, sen kendini alçak yaptın. Yaratıldığına yüksel.

23- EY ÂMÂ OĞLU!

Ben seni bâkiliğe çağırıyorum; sen ise faniliğe meylediyorsun. Niçin sevdiğimizize arka çevirerek sevmediğimize yön çevirdin?

(bâki: sürekli, kalıcı, kalımlı, ölümsüz
fani: ölümlü, gelip geçici, kalımsız
meyli olma: beğenme, isteme, sevme, hoşuna gitme)

24- EY İNSAN OĞLU!

Haddini aşma, kendine yaraşmayanı iddia etme. Kudret ve iktidar sahibi olan Rabb'ine secde et.

(had: (insan için) yetki ve değer; sınır; derece
kudret: güç, Tanrı'nın devamlı var olan gücü; erk
iktidar: bir işi yapabilme gücü, erk
Rab: Tanrı
secde: Allah'ın huzurunda yere kapanış)

25- EY RUH OĞLU!

Bir kendine bir fakire bakıp kurulma; çünkü Ben onun önünce yürüyor ve seni kötü halinde görerek ilelebed tel'in ediyorum.

(ilelebet: sonsuzluğa değin, sürgit
tel'in etme: lânetleme, lânet okuma, kargıma)

26- EY VARLIK OĞLU!

Kendi ayıplarını nasıl unuttun da başkalarının ayıplarıyla meşgul oldun? Her kim böyle yaparsa rahmetimden mahrum olsun.

27- EY İNSAN OĞLU!

Sen kendin suçlu olduğun müddetçe başkalarının suçunu ağza alma. Başka türlü hareket edersen rahmetimden mahrumsun ve Ben de buna şahidim.

28- EY RUH OĞLU!

Yakînen bil: Başkalarına adalet emredip kendisi türlü rezalet irtikâb eyleyen kimse -ismimi de taşısın- Benden değildir.

(yakînen: iyice, sağlam olarak
rezalet: toplumun duygularını inciten olay veya durum, kepazelik, maskaralık
irtikâb: (kötü iş) yapma, kötülük etme)

29- EY VARLIK OĞLU!

Özün için söylemesini istemediğin şeyi özgen için söyleme. Yapmayacağını deme. Bu Benim sana buyruğumdur; onu tut.

(özge: başka
buyruk: belirli bir davranışta bulunmaya zorlayıcı söz, emir, ferman)

30- EY İNSAN OĞLU!

Bir kimse gelip senden bir şey isterse reddetme; çünkü onun yüzü Yüzümdür, Benden utan.

31- EY VARLIK OĞLU!

Sorguya çekilmeden önce her gün sen kendi kendini sorguya çek; çünkü ölüm ansızın gelir ve ettiklerinin hesabını vermek zorunda kalırsın.

32- EY ÂMÂ OĞLU!

Ölümü senin için bir müjde kıldım. Niçin ondan mahzun oluyorsun? Işığın seni aydınlatmak için vücuda getirdim. Niçin ondan perdeleniyorsun?

(âmâ: görmez, kör
mahzun: üzgün, üzüntülü, kederli, hüznü, tasalı; hazinede saklanan şey)

33- EY RUH OĞLU!

Seni nurun müjdesiyle müjdeliyorum; onunla müjdelen. Seni Kudsiyet karargâhına çağırıyorum; ona sığın ki sonsuz bir sona kadar rahata kavuşasın.

(kudsiyet: kutsallık; ermişlik, erenlik
karargâh: durulan veya kalınan yer)

34- EY RUH OĞLU!

Kudsiyet ruhu seni can yoldaşlığıyla müjdeliyor; nasıl üzgün olabilirsin? Emir ruhu seni Emirde kuvvetlendiriyor; nasıl perdelenebilirsin? Yüzün nuru senin önünde yürüyor; nasıl sapabilirsin?

(kudsiyet: kutsallık; ermişlik, erenlik
yoldaş: yol arkadaşı; arkadaşı, dost; ortak görüşü benimseyenlerden her biri)

35- EY İNSAN OĞLU!

Bizden uzak olmadıkça kederlenme. Bize yakın bulunmadıkça ve Bize dönmedikçe sevinme.

36- EY İNSAN OĞLU!

Gönlünü hoş tut ki mülâkatıma lâayık ve güzelliğime mâkes olasın.

(mülâkat: karşılıklı konuşma, görüşme
mâkes: akseden yer, akis yeri)

37- EY İNSAN OĞLU!

Güzel elbisemi üstünden çıkarma. Göz alıcı çeşmemden paysız kalma. Yoksa özümün süresince susuz kalırsın.

38- EY VARLIK OĞLU!

Sevgim hatırı için yasalarımca yaşa; hoşnudluğum yoluna kendi isteklerini kendine yasak et.

39- EY İNSAN OĞLU!

Cemalim hatırı için buyruklarımı bırakma; memnunluğum hatırı için öğütlerimi unutma.

(cemal: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi)

40- EY İNSAN OĞLU!

İstedığın kadar âmâ illerinde seğırt ve semâ meydanlarında koş; Emrimize boyun ve Yüzümüze baş eğmedikçe rahatlığa kavuşamazsın.

(âmâ: görmez, kör
seğırtme: çabuk adımlarla veya sıçrayarak yakın bir yere doğru yürüme
semâ: gök, gökyüzü)

41- EY İNSAN OĞLU!

Emrimi ulula ki ululuk sırlarını örten perdeyi senin için kaldırayım ve kıdem nurlarıyla üzerine parlayayım.

(ulu: erdemler bakımından çok büyük, yüce
kıdem: başlangıcı olmayacak kadar eskilik (Allah'ın sıfatlarından), bir işte veya rüt_

bece eskilik)

42- EY İNSAN OĞLU!

Gönlünü Bana karşı alçalt ki sana karşı gönül indireyim. Emrimin zaferine kalk ki dünyada muzaffer olasın.

(muzaffer: zafer kazanmış, üstünlük elde etmiş kimse, yenmiş)

43- EY VARLIK OĞLU!

An Beni yerde, anayım seni gökte; onunla sana gözün aydın, bununla Bana gözün aydın.

44- EY ARŞ OĞLU!

Kulağın kulağım; onunla işit. Gözün gözüm; onunla gör. Böylece sen içinde Benim için büyük bir takdise şahadet edersin ve Ben de Kendi içimde senin için yüce bir makama şahadet ederim.

(arş: yüksek kat; göğün en yüksek katı; yüce koltuk

takdis: kutsal sayma, kutsama

yüce: yüksek, büyük, ulu

makam: mevki, kat yer

şahadet: tanıklık, şahitlik)

45- EY VARLIK OĞLU!

İzzet çadırının ötesindeki azamet kubbelerinin altında Benimle dinlenmek istersen yolumda Benden razı olarak ve hükmüme şükür ederek şehitlik ara.

(izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

azamet: ululuk, büyüklük; görkem, heybet

razı: benimseyen, isteyen, kabul eden, uygun bulan)

46- EY İNSAN OĞLU!

Düşün: Yatakta mı ölmek istersin yoksa uğrumda toprak üzerine şehit düşüp cennetlerin en yücesinde Emrime matlâ ve nuruma mazhar mı olmak istersin? İnsaf et ey kul.

(matlâ: doğuş yeri, doğacak yer; gök cisimlerinin doğması, doğduğu yer

mazhar: bir şeyin ortaya çıktığı, görüldüğü yer veya kimse; (bir iyiliğe) erişmiş,

erişen

insaf etme: hakkını tanıma, adaletli olma, acıma)

47- EY İNSAN OĞLU!

Cemalime yemin olsun! Saçlarının kanıyla boyanması, Benim katımda kâinatın yaratılışından ve her iki cihanın ışığından daha büyüktür. Ona çalış, ey kul.

(kâinat: evren, dünya

cihan: evren, âlem; dünya)

48- EY İNSAN OĞLU!

Her şeyin bir alâmeti var. Sevginin alâmeti hükmümde sabır ve belâlarım tahammüldür.

(alâmet: belirti, işaret, iz, nişan
tahammül: kötü, güç durumlara karşı koyabilme gücü, kaldırma, katlanma)

49- EY İNSAN OĞLU!

Günahlı nasıl mağfiret ve suçlu nasıl merhamet umarsa gerçek âşık da belâyı öyle umar.

(günah: dince suç sayılan iş veya davranış
mağfiret: af, bağışlama
merhamet: karşılaşılan kötü durumdan duyulan üzüntü, acıma)

50- EY İNSAN OĞLU!

Yolumda sana bela gelmezse memnunluğumla memnun olanların izinde nasıl yürüyebilirsin? Benimle yüz yüze gelmek iştiahiyle meşakkate katlanmazsan güzelliğimin sevgisi uğrunda nura nasıl kavuşabilirsin?

(iştiahi: özleme, göreceği gelme, güçlü istek, arzu
meşakkat: güçlük, sıkıntı, zorluk)

51- EY İNSAN OĞLU!

Belâm inayetimdir. Görünürde öç ve od gerçekte ışık ve rahmettir. Herkesten önce ona koş ki ezeli bir nur ve ebedî bir ruh olasın. Bu Benim emrimdir, onu bil.

(inayet: iyilik (etme), bağışlama, lütuf, bağışlama
öç: kötü bir davranış veya sözü cezalandırmak için kötülükle karşılık verme isteği ve işi; intikam
od: ateş
ezelî: öncesiz, ilki olmayan, başlangıcı olmayan; devamlı var olup varlığının başlangıcı olmayan, eski
ebedî: sonsuz, ölümsüz)

52- EY BEŞER OĞLU!

Nimet gelince sevinme, zillet gelince üzülme, çünkü bunlar gelip geçici şeylerdir.

(beşer: insanoğlu, insan
nimet: iyi yaşamak için gerekli her şey; lütuf, ihsan, iyilik; yararlanılan olanak
zillet: alçalma, hor görülme, hakirlik, aşağılık)

53- EY VARLIK OĞLU!

Fakir düşersen üzülme; gün gelir devlet kuşu başına konar. Zilletten korkma; gün gelir izzete kavuşursun.

(zillet: alçalma, hor görülme, hakirlik, aşağılık
izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet)

54- EY VARLIK OĞLU!

Bu bâki ve ebedî padişahlığı ve bu ezeli ve kadim hayatı istiyorsan şu fani ve geçici saltanatı bırak.

(bâki: kalıcı, sürekli
ebedî: sonsuz, ölümsüz
ezelî: öncesiz, ilki olmayan, başlangıcı olmayan)

kadim: başlangıcı olmayan, öncesi bilinmeyen, eski, ezeli
fani: ölümlü, kalımsız, gelip geçici)

55- EY VARLIK OĞLU!

Kendini dünyaya verme; çünkü Biz altını ateşle ve insanları altınla deneriz.

56- EY İNSAN OĞLU!

Sen altın istiyorsun, Biz ise senin ondan arı olmanı istiyoruz. Sen kendi zenginliğini onda bildin, Biz ise zenginliğini ondan uzak olmakta bildik. Hayatıma yemin olsun! Bu Benim ilmim, o senin zannın. Düşünüşüm düşünüşünle nasıl uyuşur?

(zan: sanma, sanı)

57- EY İNSAN OĞLU!

Yerimde malımı fakirlere saç ki göğümde üzerine tükenmez şeref hazineleri ve bitmez aydınlık gömüleri saçılsın. Fakat hayatıma yemin olsun! Benim gözümle bakacak olursan ruhun saçılmasından daha güzel bir şey yoktur.

58- EY BEŞER OĞLU!

Varlık heykeli tahtımdır. Onu üzerine geçip yerleşebilmem için her şeyden temizle.

(beşer: insanoğlu, insan)

59- EY VARLIK OĞLU!

Yüreğin yurdumdur; onu gelip yerleşmem için arıt. Ruhun nazargâhımdır; onu görünmem için temizle.

(nazargâh: bakış yeri, bakılacak yer)

60- EY İNSAN OĞLU!

Elini koynuma sok ki başımı ışıklar saçarak koynundan çıkarayım.

61- EY İNSAN OĞLU!

Semama yüksel ki vuslatıma erip eşsiz şaraptan ve bitmez tükenmez şeref kadehinden içesin.

(sema: gök, gökyüzü
vuslat: (sevgiliye) kavuşma)

62- EY İNSAN OĞLU!

Nice günler geçti, bir çok sanı ve kuruntularla canının istediği gibi vakit geçirdin. Daha ne zamana kadar dösekte kalacaksın? Kaldır başını uykudan: Güneş başucunda yükseldi. Kaldır ki Cemalin ışıklarıyla ışıklanasın.

(sanı: sanmak durumu veya sonucu, zan)

kuruntu: yanlış ve yersiz düşünce, bir konuyla ilgili kötü ihtimalleri akla getirip tasalanma, evham, vesvese

cemal: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanı ile görünmesi)

63- EY İNSAN OĞLU!

Turun ufkundan sana parladım; kalbin Sinası'na yücelik ruhu üfledim. Ruhunu kaplayan zan perdelerini kaldır ve Huzura gir ki bekâya kabiliyetli ve likâya liyakâtli olasın; ta ki ölümden, yorgunluktan ve üzüntüden azâde kalasın.

(Tur: Süveyş ve Akabe Körfezi arasında bulunan ve Hz.Musa'nın Allah ile görüşerek zuhuruna erdiğine inanılan dağın adı

Sina: Süveyş ve Akabe körfezi arasındaki yerin adı

zan:sanma, sanı

huzur: makam, kat, yan, ön, (bir yerde) bulunma

bekâ: kalıcılık, ölmezlik

kabiliyet: yetenek

likâ: buluşma, görüşme; görme, rast gelip kavuşma; yüz, çehre

liyakâtli: layık olan, layık olma, yaraşır olan, uygun, başarılı, yetenekli

azâde: serbest, başıboş, erkin)

64-EY İNSAN OĞLU!

Ezeliyetim ibdaımdır; onu senin için yarattım; onu vücuduna kaftan yap. Birliğim ihdasımdır; onu senin için ihdas ettim; onu kendine gömlek yap. Kayyumluğuma ilelebet maşrık olmanın yolu budur.

(ezeliyet: öncesiz, başlangıcı olmayan

ibda: yaratma, yoktan ortaya koyma; örneksiz olarak bir şey meydana getirme

kaftan: çoğu ipekten bir çeşit uzun, süslü üst giysisi

ihdas: ortaya çıkarma, meydana getirme; kurma

kayyum: başlangıç, son ve yeniden oluş gibi hallerden arınmış ve başlangıçtan

sonsuz kadar sürekli var olan Allah ;ayakta durduran (vaat olunan

Allah'ın elçisi, Hz. Bahau'llah'ın bir niteliği)

ilelebet: sonsuzluğa değin, sürgit

maşrık: doğu)

65-EY İNSAN OĞLU!

Ululuğum sana bağışım ve büyüklüğüm sana rahmetimdir. Bana yaraşanı kimse anlamaz, kimse anlatamaz. Ben Bana yaraşanı kullarıma bir lûtuf ve yaratıklarına bir rahmet olmak üzere Kendi sır hazinelerimde ve emir definelerimde gizledim.

(ululuk: büyüklük, büyük olma durumu, yücelik, izzet

rahmet: birinin suçunu bağışlama, yarlıgama, acıma, esirgeme, merhamet etme

lûtuf: (önem verilen, sayılan birinden gelen) iyilik, yardım, ihsan; iyi muamele

define: toprak altına gömülerek saklanmış para veya değerli şeyler, gömü)

66-EY GÖZLERE GÖRÜNMEYEN İLÂHÎ CEVHERİN ÇOCUKLARI!

Beni sevmekten menolunacaksınız ve ruhlar zikrimden mustarip olacaklardır; çünkü akıllar Beni kavrayamaz, kalpler Beni alamaz.

(ilâhî: Tanrı'ya özgü, tanrısal; çok güzel, mükemmel

cevher: bir şeyin özü, öz eleman; iyi yetenek

menolunma: yasaklanma, yasak olma

zikir: anma, anılma, söyleme, sözünü etme; Tanrı'nın adını art arda söyleme işi,

bildirme

mustarip: acı ve ıstırap çeken; sağlıksız, hasta)

67-EY CEMAL OĞLU!

Ruhuma ve inayetime, rahmetime ve cemalime yemin olsun! Kudret diliyle indirip kuvvet kalemiyle yazdığım bütün bu sözler Kendi makam ve üslûbumuza göre değil, senin seviye ve üslûbuna göredir.

(cemal: yüz, yüz güzelliği

inayet: iyilik (etme), bağışlama, lütuf, bağışlama

rahmet: birinin suçunu bağışlama, yarlıgama, acıma, esirgeme, merhamet etme

kudret: güç, Tanrı'nın devamlı var olan gücü; erk

üslûp: oluş, deyiş ve yapış biçimi, tarz)

68- EY İNSAN OĞULLARI!

Bilir misiniz sizi niçin bir topraktan yarattık? Kimse kimseye iftihar etmesin diye. Her an yaradılışınızı düşününüz. Madem ki Biz sizi aynı şeyden yarattık, sizin de tek bir şahıs gibi olmanız gerektir; şöyle ki, tek bir ayakla yürür, tek bir ağızla yer, tek bir toprakta oturur gibi davranmalısınız. Böyle davranırsanız, gerek varlıklarınızdan ve gerek eylem ve işlemlerinizden birlik alâmetleri ve teklik cevherleri görünür. Ey nur cemaati! Size öğüdüm budur. Bu öğüdümü tutarsanız, bulunmaz şeref ağacının nefis meyvelerinden yersiniz.

(iftihar: övünme, kıvanç duyma, övünç, kıvanma

madem: değil mi ki...,-diği için,...diğine göre

alâmet: belirti, işaret, iz; nişan

teklik: tek, bir olma durumu; tek kişiyi veya varlığı bildiren biçim

cevher: bir şeyin özü, öz eleman; iyi yetenek

cemaat: bir dinden veya bir soydan olanların topluluğu; insan kalabalığı)

69- EY RUH OĞULLARI!

Sizler Benim hazinelerimsiniz; çünkü sırlarımın incilerini ve bilgimin cevherlerini içinizde sakladım. Onlara kullarım arasındaki yabancıların ve yaratıklarım sırasındaki şerirlerin muttali olmaması için iyi saklayınız.

(cevher: bir şeyin özü, öz eleman; iyi yetenek

şerir: kötü, kötülükçü, fesat kimse; hayırsız

muttali: öğrenmiş, haber almış, haberli; bilgi edinmiş)

70-EY NEFSİNİN MELEKÜTÜNDE KENDİ ZATI İLE KARİN OLANIN OĞLU!

Bil ki, bütün mukaddes kokuları sana saçtım, bütün söylenecekleri sana söyledim, nimetimi tamamladım, Kendim için hoş gördüğümü senin için hoş gördüm: Benden memnun ol, teşekkür et.

(nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü

zat: kimse, kişi; kendi, öz

karin: yakın dost, samimi

mukaddes: kutsal

nimet: iyi yaşam nağme: ezgi; uyumlu ses, güzel ses ak için gerekli her şey; lütuf, ihsan, iyilik; yararlanılan olanak)

71- EY İNSAN OĞLU!

Sana yönelttiğim bütün bu sözleri nur mürekkebiyle ruh levhâsı üzerine yaz; bu elinden gelmezse, kalp cevherinden mürekkep yap; bu da elinden gelmezse yolumda dökülen kızıl mürekkeple yaz. Gerçek söylüyorum: Bu kızıl mürekkep Benim yanımda her şeyden tatlıdır; çünkü onun ışığı dünyalar durdukça durur.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

SAKLI SÖZLER

Hız. BAHALLAH

"Kelimat-ı Mekkune"

Bölüm II

"Farsça"

**SÖYLEYİCİ VE GÜÇLÜ OLANIN ADIYLA
EY DÜŞÜNÜR VE İŞİTİR OLANLAR ! DOSTUN İLK NAĞMESİ ŞUDUR:**
(nağme: ezgi, uyumlu, güzel ses)

1- EY MANEVİ BÜLBÜL!

Yuvan ancak gül ağacında olsun. Ey aşk Süleymani'nın hüdhüdü! Yurdun ancak Sevgilinin Sebasında olsun. Ey Beka Ankası! Yerin ancak vefa kafı olsun. Can kanadıyla mekânsıza uçmak ve mukadder mertebene yücelmek istiyorsan işte mekânın budur.

(hüdhüd: haber alıp götüreren kuş, haberci kuş

Seba: Hz. Süleyman'ın eşi Belkis'in Yemen'de hükmü altında bulundurduğu şehir

beka: kalıcılık, ölmezlik

Anka: masallarda adı geçen ve gerçekte var olmayan büyük bir kuş (Bahailikte, yüce, manevi niteliklere sahip kimse)

vefa: sevgide durma, sevgide sebat, sevgi bağlılığı

kaf: bir dağ adı; ufuk

mekânsız: yersiz, yurtsuz, evsiz

mukadder: yazgıda var olan, alında yazılı olan, yazgı ilgili olan

meretebe: aşama, derece, rütbe; evre, safha

mekân: yer, bulunan yer; ev, yurt; uzay)

2- EY RUH OĞLU!

Her kuşun gözü yuvada ve her bülbülün hevesi gülün cemâlinde. Fâni toprağa kanâat edip bâki yuvadan uzak kalan ve iraklık çamurlarına saplanıp yakınlık çiçeklerinden mahrum kalan bir kuş var ise o da insanların gönül kuşu. Yazık ne yazık ki gönül kuşu bir yudum su yüzünden Yüce Yoldaş'ın dalgalı ulu denizinden vazgeçmiş ve güzeller güzeli Ufuk'tan uzak düşmüştür.

(heves: istek, eğilim, arzu, şevk, gelip geçici istek

cemal: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi

fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici

kanâat: elindekinden hoşnut olma durumu, yeter bulma, kanıklık; kanma, inanma; kanı, kanış; düşünce, inanç

bâki: kalıcı, sürekli

iraklık: uzaklık

yoldaş: yol arkadaşı; arkadaş, dost; ortak görüşü benimseyenlerden her biri)

3- EY DOST!

Gönül bahçesine aşk çiçeğinden başka bir çiçek ekme; sevgi ve iştihak bülbülünün eteğinden el çekme. İyilerin arkadaşlığını ganimet bil ve kötülerin yoldaşlığından elini çek, gönlünü kaldır.

(iştihak: özleme, göreceği gelme, güçlü istek, arzu

ganimet: düşmandan ele geçirilen mal; bir rastlantı sonucu ele geçirilen kazanç veya olanak
yoldaş: yol arkadaşı; arkadaş, dost; ortak görüşü benimseyenlerden her biri)

4- EY İNSAF OĞLU!

Hangi aşık Sevgilinin yurdundan başka bir yerde barınır? Hangi arayıcı aradığını bulmadan rahat eder? Gerçek aşık'ın dirimi kavuşmada ve ölümü ayrılmadadır. Onların gönüllerinde sabır ve ruhlarında tahammül arama. Yüz bin candan geçerler de Canânın yurduna koşarlar.

(dirim: yaşam, hayat; yaşam gücü

tahammül: kötü, güç durumlara karşı koyabilme gücü, kaldırma, katlanma

Canân: gönülden sevilen, sevgili; Tanrı)

5-EY TOPRAK OĞLU!

Gerçek söylüyorum: İnsanların en gafili sözde mücadele edip kendi kardeşine karşı üstünlük arar. Söyle: Ey kardeşler! Kendinizi sözle değil işle süsleyin.

(gafil: çevresindeki gerçekleri görmeyen, sezmeyen, bilgisiz, dalgın (kimse); habersiz)

6- EY ARZ ÇOCUKLARI!

İyi biliniz: Kıskançlık kiriyle kirlili bir yürek Benim bâki ceberrutuma elbette giremez ve Benim mukaddes melekûtumun mukaddes kokularını alamaz.

(arz: yer, yeryüzü

bâki: kalıcı, sürekli

ceberrut: Allah'a varmanın 3. basamağı; Tanrı'nın her şeyin üstünde olan kudreti

elbette: şüphesiz, kuşkusuz, her hâlde

mukaddes: kutsal

melekût : ruhlar ve melekler âlemi)

7- EY SEVGİ OĞLU!

Seninle o erişilmez yakınlık otağı ve yüce aşk ağacı arasında tek bir adım var. Bir kademi kaldırıp öbürünü kıdem âlemine bas ve ebediyet çadırına gir. İmdi İzzet kaleminden sadır olan bu sözü dinle.

(otağ: büyük ve süslü çadır; oda

kadem: adım, ayak basma; ayak

kıdem: başlangıcı olmayacak kadar eskilik (Allah'ın sıfatlarından), bir işte veya rüt_ bece eskilik

ebediyet: sonsuzluk

izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

sadır: çıkan, görünen; ortaya çıkan)

8- EY İZZET OĞLU!

Kudsiyet yolunda çevik ol ve ünsiyet göklerine ayak bas; yüreğini can cilâsıyla cilâlayıp " Sen olmasaydın " alanına yollan.

(izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

kutsiyet: kutsallık

ünsiyet: arkadaşlık, ahbablık; alışkanlık
cilâ: bir şeyi parlatmak için kullanılan kimyasal bileşik; parlaklık; gösteriş,
gereksiz süs)

9- EY FÂNİ GÖLGE!

Gölgeye benzeyen vehim derekelerini bırakıp nurlu yakîn derecelerine çık. Hak gözünü aç ki apaçık Cemali görüp: "Yaradanların en üstünü olan Tanrı kutlu olsun!" diyesin.

(fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici
vehim: kuruntu; kurgu
dereke: aşağı derece; en aşağı kat
yakîn: sağlam, kesin bilgi; bir şeyi iyice, kesinlikle bilme; güven, itimat
Hak: Tanrı
Cemal: yüz, yüz güzelliği, Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi)

10- EY ARZU OĞLU!

Beni dinle: Fâni göz bâki Güzelliği tanıyamaz ve ölmüş gönül ancak solmuş çiçekle uğraşır; çünkü eş eşi arar ve cins cinse meyleder.

(arzu: istek, dilek
fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici
bâki: kalıcı, sürekli
meyletme: beğenme, isteme, sevme, hoşuna gitme)

11- EY TOPRAK OĞLU!

Kör ol ki Güzelliğimi göresin; sağır ol ki tatlı ezgimi ve sesimi işitesin; bilmez ol ki bilgimden pay alasın; yoksul ol ki tükenmez zenginlik denizimden içe durasın. Kör ol: Güzelliğimden başkasını görmeğe; sağır ol: Benden başkasının sözünü işitmeğe; bilmez ol: Bilgimden başka bir bilgiye; ta ki temiz bir yürek, aydın bir göz ve iyi bir kulakla Benim mukaddes katıma gelesin.

(ezgi: nağme, melodi, kulağa hoş gelen ses veya söz dizisi
mukaddes: kutsal)

12- EY İKİ GÖZLÜ!

Bir gözü kapa, bir gözü aç. Kapa: Cihana ve cihanda olanlara; aç: Cananın kudsî Cemaline.

(cihan: evren, âlem; dünya
Canân: Tanrı; gönülden sevilen, sevgili
kudsî: kutsal; temiz ve yüce
Cemal: yüz, yüz güzelliği, Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi)

13- EY OĞULLARIM!

Korkarım Güvercinin nağmesini dinlemeden yokluk iline ve Gülün güzelliğini görmeden toprak ve suya dönersiniz.

(nağme: ezgi; uyumlu, güzel ses)

14- EY DOSTLAR!

Bâki güzelliği fâni güzelliğe değişmeyiniz ve bu toprak dünyasına gönül bağlamayınız.

(bâki: kalıcı, sürekli
fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici)

15- EY RUH OĞLU!

Zaman gelecek manevî Kudsiyet Bülbülü manâ sırlarını beyandan memnu olacak; o zaman hepimiz Rahmanın nağmesini ve Süphanın nidasını artık işitemeyeceksiniz.

(manevî: görülmeyen, duyularla sezilebilen, soyut, tinsel
kudsiyet: kutsallık
manâ: anlam
beyan: söyleme, bildirme; anlatma, ileri sürme
memnu: yasak, yasaklanmış, men edilmiş
Rahman: Tanrı (her canlıya merhamet eden, bütün yaratıkları için hayır isteyen, onlara sayısız rızık ve nimetler veren olarak)
nağme: ezgi; uyumlu ses, güzel ses
Süphan: Tanrı (bütün kusur, ayıp ve eksiklerden, insanlara özgü niteliklerden uzak, her türlü güzellik ve mükemmelliklerin sahibi olarak)
nida: çağırma, bağırma, seslenme)

16- EY GAFLET ÖZÜ!

Yüz bin semavî dil tek bir dilde konuşuyor ve yüz bin görünmez manâ tek bir ezgide görünüyor. Yazık ki ne bir işitir kulak var ne bir anlar yürek.

(gaflet: dalgınlık, dikkatsizlik, boş bulunma, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık
semavî: göksel, gökle ilgili, göğe ilişkin
manâ: anlam
ezgi: nağme melodi, kulağa hoş gelen ses veya söz dizisi; gidiş yol, tarz)

17- EY ARKADAŞLAR!

Yersiz kapıları açıldı ve Sevgilinin ili âşıkların kanı ile süslendi. Herkes, pek az istisna ile, bu Ruhânî Şehirden mahrum. Bu azın içerisinde de temiz bir yürek ve mukaddes bir ruh ile muttasıf olan azın azı.

(istisna: genelden ayrı, kural dışı olma, ayrıklık; ayrı tutulan kimse veya şey
mukaddes: kutsal
muttasıf: nitelikli, nitelenmiş, vasıflı)

18- EY EN YÜCE FİRDEVSİN SÂKİNLERİ!

Rızvanın yakınındaki kudsiyet fezasında yeni bir Bahçe görüldüğünü ve Yüceler İli sâkinleri ile en yüce cennette oturanların o Bahçeyi tavaf etmekte bulduklarını yakîn ehline bildiriniz. Oraya girip aşkın sırlarını onun şakayıkından aramağa, bütün İlâhi olgun hikmetleri onun ölmez yemişlerinden tatmağa çalışınız. Oraya girip güvenlik içerisinde oturanların gözleri aydın!

(Firdevs: cennet; cennette altıncı kat; uçmak
Rızvan: bahçe, cennet)

kutsiyet: kutsallık

feza: uzay

yüce: yüksek, büyük, ulu

tavaf. bir şeyin çevresini dolaşma veya kutsal bir yeri ziyaret etme

yakîn: sağlam, kesin bilgi; bir şeyi iyice, kesinlikle bilme; güven, itimat

ehli: alışık, yabancı olmayan; evcil

şakayık: çiçekleri türlü renkte olan çok yıllık güzel bir süs bitkisi

ilâhi: Tanrı'ya özgü, tanrısal; çok güzel, mükemmel

hikmet: Tanrı'nın insanlarca anlaşılamayan amacı; bilgelik; neden, gizli neden)

19- EY DOSTLARIM!

Yüce Cennette Dikili Enisa ağacının gölgesi altındaki kutlu çevrede hep yanımda hazır bulunduğunuz o nurlu gerçek tanı unuttunuz mu? Ben o zaman size üç söz söylemiştim. Siz onları işitince kendinizden geçmiştiniz. O üç söz şunlardı:

Ey dostlarım.

Hoşlandığınızı hoşlandığımdan üstün tutmayınız; sizin için istemediğimi kendiniz için istemeyiniz; emel ve arzu ile bulaşık ölü kalplerle yanıma gelmeyiniz. Yüreği temizlerseniz, şimdi o sahra ve o fezayı karşınızda görür, ne dediğimi hepimiz anlarsınız.

(Enisa Ağacı: Hayat Ağacı

sahra: kır; çöl

feza: uzay)

Firdevsin Beşinci Levhindeki mukaddes satırların sekizincisinde şöyle buyuruyor:

20- EY GAFLET DÖŞEĞİNDE ÖLÜ GİBİ YATANLAR!

Bir çok asırlar geçtiği ve ömrünüz sona erdiği halde sizden temiz bir nefes Bizim Mukaddes Katımıza gelmedi. Şirk denizlerine batmış olduğunuz halde ağzınıza tevhid kelimesini alıyorsunuz. Düşmanımı dost tutmuşsunuz. Bununla beraber toprağımda böbürlene böbürlene ve sevine sevine yürüyorsunuz; bilmiyorsunuz ki toprağım sizden bizar ve toprak üzerindeki her şey sizden müteneffir. Gözünüzü açarsanız yüz bin kederi bu sevinçten daha hoş ve ölümü bu türlü dirimden daha üstün görürsünüz.

(gaflet: dalgınlık, dikkatsizlik, boş bulunma, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık

Mukaddes Kat: Kutsal Kat

şirk: Allah'a ortak tanıma, eş koşma, Tanrı'nın birden çok olduğuna inanma

tevhid: Allah'ın birliğine inanma, bir sayma, bir olarak bakma; birliğine inanma;

birleştirme, bir kılma

böbürlenme: övünerek kabarma, kurulma

bizar: bezgin, usanmış, tedirgin, bezginlik getirmiş

müteneffir: iğrenmiş, tiksiniş

dirim: yaşam, hayat; yaşam gücü)

21- EY MÜTEHARRİK TOPRAK!

Ben sana menus, sen Benden meyus. Günah kılıcı senin ümit ağacını kesmiş. Ben her bir halde sana yakınım, sen ise bütün hallerde Benden

uzaksın. Ben senin için bitmez tükenmez izzet seçtim, sen ise kendin için uçsuz bucaksız zillet beğendin. Daha vakit varken dön, fırsatı elden kaçıрма.

(müteharrık: yer değiştirebilen, oynar, devingen, hareketli; işleyen, çalışan
menus: alışılmış olan; yabancılık çekmeyen, alışmış, alışık
meyus: umutsuz, karamsar, ümitsiz; üzgün
izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet
zillet: alçalma, hor görülme, hakirlik, aşağılık)

22- EY ARZU OĞLU!

Biliş ve görüş erleri yıllarca çalıştılar, Zülcelâlin vuslatına eremediler; ömürlerce koştular, Zülcemalin mülâkatına nail olmadılar. Sen ise koşmadan konağa vardın ve aramadan Aranılanı buldun. Bütün bu makam ve mertebelere erdikten sonra nefsin perdesiyle öyle perdelendin ki gözün Dostun Güzelliğine ilişmedi ve elin Sevgilinin eteğine yapışmadı. Ey keskin gözlüler! Şaşınız bu işe!

(arzu: istek, dilek
Zülcelâl: Ulu Tanrı; ululuk
Zülcemal: Güzel Yüzlü (Tanrı'nın bir niteliği)
mülâkat: görüşme, buluşma
nail olma erişme, ulaşma, kavuşma
meretebe: aşama, derece, rütbe; evre, safha
nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü)

23- EY AŞK DİYARININ SAKİNLERİ!

Fâni rüzgârlar bâki şem'ayı sardı ve kara dumanlar ruhanî Gencin güzelliğini örttü. Aşk Şehinşahı zalimler elinde, Kudsiyet Güvercini baykuşlar pençesinde. Bütün Meleiâlâ ve nuranî otak sakinleri buna ağ layıp inliyor. Siz ise gaflet toprağında rahat rahat oturmuş kendinizi halis dostlardan sanıyorsunuz. Ne boştur sandığınız şey!

(fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici
bâki: kalıcı, sürekli
şema: mum; mizaç, huy; aygıt; oyun
Şehinşah: kral, padişah
kutsiyet: kutsallık
Meleiâlâ: öbür âlemdeki kutsal ruhlar topluluğu; yüce rütbeli müminler
nuranî: ışıklı; nurlu, saygı uyandıran
otak=otağ: büyük ve süslü çadır
gaflet: dalgınlık, dikkatsizlik, boş bulunma, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık
halis: saf, katışık olmayan, katışiksiz)

24- EY BİLİR GEÇİNEREN BİLMEZLER!

Niçin dışta çobanlık davasında bulunuyor ve içte koyunlarıma kurt oluyorsunuz? Siz parlaklığıyla şehir ve diyarımın kervanlarını yoldan saptırıp ölüme sürükleyen yalancı tan yıldızına benzersiniz.

(kervan: yolcu ve ticaret eşyası taşıyan yük hayvanı katarı; toplu olarak birbiri ardınca gelen şeyler)

25- EY DIŞI MÂMURE VE İÇİ VİRANE!

Siz, son derece temiz ve güzel görüldüğü halde gerçek bilirkişi eline düşünce bir damlası bile kabul olunmayan acı ve tuzlu bir suya benzersiniz. Evet, güneş hem toprağa hem aynaya vurur, fakat ikisinin arasında dağlar kadar ve belki de dünyalar kadar fark var.

(mâmure: bayındır yer, bayındırlık

virane: yıkılmış veya çok harap olmuş yapı; yıkıntı, ören)

26- EY DİLDEN DOSTUM!

Bir parça düşün: Yâr ile yabancıнын bir gönüle sığdığını hiç işittin mi? İmdi yabancıyı kov ki yâr yurduna gelsin.

(yâr: sevgili; dost, tanıdık; yardımcı

imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık)

27- EY TOPRAK OĞLU!

Kendi Cemal ve İclâlîmın tecellisine özgülediğim insanoğlu kalbinden başka, yerde gökte ne var ise hepsini sana verdim. Sen ise Benim yurdumu, yuvamı Benden başkasına bıraktın. Her ne zaman kudsiyetimin zuhuru kendi yerine gitti ise orada bir yabancı buldu. Yersiz, yurtsuz tekrar Cananın civarına döndü. Bununla beraber bu hali sakladım, bu sırrı açığa vuramadım, senin hacaletini istemedim.

(cemal: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi

iclâl: büyüklük, yükseklik (Allah'ın niteliği)

tecelli: belirme, görünme, ortaya çıkma, zuhur etme, meydana çıkma; yansıtma

Tanrı'nın insanlarda ve doğada görünmesi; alın yazısı, kader

kutsiyet: kutsallık

zuhur: meydana çıkma, baş gösterme, ortaya çıkma, görünme, belirme

hacalet: utanma)

28- EY HEVES ÖZÜ!

Nice seherler Yersizin maşrıkından senin yerine geldim. Seni yatağında Benden başkasıyla meşgul buldum. Ruhanî bir şimşek gibi izzetimin ihtişamlı bulutuna dönerek yakınımdaki gizli yerlerde bulunan mukaddes askerlerime bir şey açmadım.

(heves: istek, eğilim, arzu, şevk, gelip geçici istek

seher: sabahın gün doğmadan önceki zamanı, tan ağartısı

maşrık: doğu

ruhanî: ruhla ilgili; dinle ilgili bulunan; manevî

izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

ihtişam: büyüklük, göz alıcılık, gösterişlilik, görkem

mukaddes: kutsal)

29- EY CÖMERTLİK OĞLU!

Yokluk çöllerinde idin. Emir toprağının yardımıyla seni bu madde dünyasına çıkardım. Kâinattaki bütün zerrelere ve hakikâtlere seni yetirip büyütmeğe memur ettim. Nasıl ki ana karnından çıkmadan önce senin için iki nurlu süt pınarı hazırladım. Seni korumağa gözler tayin ettim. Sevginin kalplere koydum. Sırf cömerdliğimle seni rahmetimin gölgesinde

besledim. Fazıl ve merhametimle seni esirgedim. Bütün bunlardan gaye bâki ceberrutumuz girip görünmez bağışlarımıza kabiliyet kazanmandı. Sen gafil ise meyve çağına erince bütün bu nimetlerimi hiçe sayarak boş sanılarına sarıldın. Gafletin o dereceye vardı ki, her şeyi bütün bütüne unuttun ve Dostun kapısını bırakıp düşmanın konağına gittin, orada yerleştin kaldın.

(kâinat: evren, dünya

hakikât: gerçek, asıl, esas, bir işin doğrusu; gerçeklik

cömertlik: el açıklığı, verimlilik; kerem sahibi, ikramcı

rahmet: merhamet etme, bağışlama, esirgeme, acıma, ihsan etme, yarlıgama

fazl: cömertlik, ihsan, inayet, kerem; üstünlük; âlimlere yakışır olgunluk

merhamet: acıma, birinin karşılaştığı kötü durumdan duyulan üzüntü; koruma, esirgeme

bâki: kalıcı, sürekli

ceberrut: Allah'a varmanın 3. basamağı; Tanrı'nın her şeyin üstünde olan kudreti

kabiliyet: yetenek

gafil: çevresindeki gerçekleri görmeyen, sezmeyen, bilgisiz, dalgın (kimse); habersiz

gaflet: dikkatsizlik, boş bulunma, dalgınlık, habersizlik, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık)

30- EY DÜNYA KULU!

Seherleri inayetimin tatlı rüzgârı sana uğradı. Seni gaflet döşeginde uyur buldu. Haline ağlayarak geri döndü.

(seher: sabahın gün doğmadan önceki zamanı, tan ağartısı

inayet: iyilik (etme), bağış(lama), lütuf, ihsan; merhamet

gaflet: dikkatsizlik, boş bulunma, dalgınlık, habersizlik, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık sızlık)

31- EY ARZ ÇOCUKLARI!

Beni istiyorsan Benden başkasını isteme. Güzelliğimi seviyorsan gözlerini dünyada olanlardan çevir. Çünkü, Benim sevgim ile bir başkasının sevgisi su ile ateş gibi tek bir gönül ve kalbe sığmaz.

(arz: yer, yeryüzü; sunma; (büyük bir makama) anlatma, bildirme)

32- EY YEGÂNEYE BİGÂNE!

Gönlünün şem'asını yandıran Benim kudret elim: Onu kötü heves ve arzuların muhalif rüzgârlarıyla söndürme. Senin bütün hastalıklarının tabibi Benim zikrim: Onu unutma. Sevgimi kendine sermaye yap, onu gözbebeğin gibi azîz tut.

(yegâne: tek, biricik

bigâne: yabancı; ilgisiz

şema: mum; mizaç, huy; aygıt; oyun

heves: istek, eğilim, arzu, şevk, gelip geçici istek

arzu: istek, dilek

muhalif: bir tutum, görüş ve davranışa karşı olan; aykırı olan; uymayan, uygunluk göstermeyen

tabip: hekim, doktor

zikir: anma, anılma, söyleme, sözünü etme; Tanrı'nın adını art arda söyleme işi, bildirme
azîz: sevgide üstün tutulan; ermiş, eren)

33- EY KARDEŞİM!

Şeker dilimden nazenin sözlerimi işit. Bal dudağımdan tatlı akışlı manevi suları iç. Demek isterim ki, ledünnî hikmetimin tohumlarını kalbin temiz toprağına saç ve onu yakîn suyu ile sula; ta ki ilim ve hikmetimin sümbülleri nazarımda yeşerip bitsin.

(nazenin: nazlı, cilveli; narin, ince yapılı; nazlı yetiştirilmiş
manevî: görülmeyen, duyularla sezilebilen, soyut, tinsel
ledünnî: Tanrı'ya yakın; Tanrı katına ait

hikmet: Tanrı'nın insanlarca anlaşılamayan amacı; bilgelik; neden, gizli neden
yakîn: sağlam, kesin bilgi; bir şeyi iyice, kesinlikle bilme; güven, itimat
sümbül: çiçekleri güçlü kokuya sahip ve türlü renklerde olabilen çok yıllık bir süs bitkisi.

nazar: bakış, bakma, göz atma; bir konu hakkında düşünme, görüş)

34- EY RIZVANIMIN SAKİNLERİ!

Sevgi ve dostluk fidanınızı kutlu cennetimde lûtuflarıyla dikip onu merhamet sağanaklarıyla suladım. Şimdi yemiş verme çağına gelmişken dikkat edin ki mahfuz kalsın, emel ve şehvet ateşine yanmasın.

(Rızvan: bahçe, cennet

kutlu: uğur getirdiğine inanılan, uğurlu, mübarek, ongun

lûtuflar: (önem verilen, sayılan birinden gelen) iyilik, yardım, ihsan; iyi muamele

merhamet: acıma, birinin karşılaştığı kötü durumdan duyulan üzüntü; koruma, esirgeme

mahfuz: saklanmış, korunmuş, korunan, saklı

emel: gerçekleştirilmesi zamana bağlı istek

şehvet: aşırı istek; cinsel istek, kösnü)

35- EY DOSTLARIM!

Dalâletin lâmbasını söndürüp hidâyetin ebedî meşalelerini gönüllerde yakınız ki, çok geçmeden varlık sarrafları Mabudun huzurunda halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir.

(dalâlet: sapınc, doğru yoldan ayrılma, sapkınlık; karanlık

hidâyet: doğru yol, doğruluk; doğru yolu arama; yol gösterme

ebedî: sonsuz, ölümsüz

meşale: ucunda alev çıkaracak yanıcı bir madde bulunan aydınlatmaya yarayan değnek

sarraflar: altın ve metal para alışverişi yapan kimse

Mabut: tapınılan kişilik; Tanrı, ilâh

halis: saf, katışık olmayan, katışıksız

takva: günahattan sakınma, arılık, züht

amel: yapılan iş, fiil, edim; bir kişinin dinin buyruklarını yerine getirmek için yaptıkları)

36- EY TOPRAK OĞLU!

Hakîm ona derler ki, kulak bulmadıkça ağız açmaz; nasıl ki sâki istek görmedikçe bâde sunmaz ve aşık mâşukun cemâline ermedikçe candan coşmaz. İmdi ilim ve hikmet tohumlarını kalbin münbit toprağına saçıp üstünü örtünüz ki ilâhi hikmet sümbülleri topraktan değil gönüllerden bitsin.

(hâkim: egemen, egemenliğini yürüten, sözünü geçiren; başta gelen, baskın çıkan
sâki: içki dağıtan kimse; şarap dağıtan kimse
bâde. Şarap, içki; (mecazi anlamda) Allah'ın aşkı
mâşuk: sevilen, âşık olunan (erkek)
cema: yüz, yüz güzelliği
imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık
hikmet: Tanrı'nın insanlarca anlaşılamayan amacı; bilgelik; neden, gizli neden
münbit: bitek, verimli, verimi bol
ilâhî: Tanrı'ya özgü, tanrısal; çok güzel, mükemmel
sümbül: çiçekleri güçlü kokuya sahip ve türlü renklerde olabilen çok yıllık bir süs bitkisi)

Levhin birinci satırında yazılı olup Tanrının muhafaza çadırında mahfuzdur.

37- EY KULUM!

Behimî arzuların tatmini yolunda ebedî saltanatı elden bırakma; cennet şehinşahlığını şehvet yüzünden kaçırma. Rahmanî Kalemın kaynağından akan hayat suyu budur. Ne mutlu içenlere!

(behimî: hayvanca, hayvana yakışır biçimde olan
arzu: istek, dilek
ebedî: sonsuz, ölümsüz
şehinşah: kral, padişah
şehvet: aşırı istek; cinsel istek, kösnü
Rahmanî: Tanrısal; Tanrı ile ilgili)

38- EY RUH OĞLU!

Kafesi kır ve aşk hüması gibi kudsiyet havasında uç. Nefsinden vazgeçip Rabb'in mukaddes fezasında Rahmanın nefsi ile müsterih ol.

(hüma: efsanede uğur kuşu
kudsiyet: kutsallık
Rab: Tanrı
mukaddes: kutsal
feza: uzay
Rahman: Tanrı (her canlıya merhamet eden, bütün yaratıkları için hayır isteyen, onlara sayısız rızık ve nimetler veren olarak)
nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü
müsterih: içi rahat olan, kaygıdan kurtulan)

39- EY KÜL OĞLU!

Bir günlük rahata kanaât edip ebedî rahattan vazgeçme; sonu gelmez safa yurdunu bu geçici toprak yığınınına değışme. Zindandan çıkıp canın

hoş sahralarına yüksel; dünya kafesini bırakıp Yersiz gönül çekici bahçesine uç.

(kül: bütün, tüm; yanan şeylerden arta kalan toz madde; yanmış yapının kalıntısı
kanâat: elindekinden hoşnut olma durumu, yeter bulma, kanıklık; kanma, inanma;
kanı, kanış; düşünce, inanç
ebedî: sonsuz, ölümsüz
safa: sefa
sahra: çöl; kır)

40- EY KULUM!

Dünya bağıni kopar, nefis zindanından çık. Fırsatı ganimet bil. Bu vakti bir daha göremezsin; bu fırsatı asla bulamazsın.

(nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü
ganimet: düşmandan ele geçirilen mal; bir rastlantı sonucu ele geçirilen kazanç veya olanak)

41- EY CARIYEMİN ÇOCUĞU!

Bâki padişahlığı görse bu fâni cihandan geçip gitmeğe çalışırsın. Fakat onu senden gizleyip bunu sana göstermekte ancak temiz yürekliğin anlayabileceği nice hikmetler var.

(bâki: kalıcı, sürekli
fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici
cihan: evren, âlem; dünya
hikmet: Tanrı'nın insanlarca anlaşılamayan amacı; bilgelik; neden, gizli neden)

42- EY KULUM!

İçini kötü duygu ve düşüncelerden arıt ve her kıskançlıktan münezzeh olarak yücelerdeki kudsiyet alanına yücel.

(münezzeh: temiz, arı; uzak; Allah'ın bütün kusurlardan uzak olduğuna inanmak
kutsiyet: kutsallık)

43- EY DOSTLARIM!

Dostun rızası yolunda yürüünüz. O'nun rızası yaratıklarının rızasındadır. Bu demektir ki dost dostun rızası olmaksızın evine girmez, mallarına tasarruf etmez, kendi rızasını onun rızasına tercih etmez ve kendini hiç bir işte mukaddem saymaz. Ey düşünce sahipleri! Bunun üzerinde düşününüz.

(rıza: uygun bulma, isteme, benimseme, onama, razı olma; istek
tasarruf: (bir şeyi) istediği gibi kullanma yetkisi, kullanım; bir şeyi dikkatli kullanma; para biriktirme, artırım
mukaddem: önce gelen, önceki)

44- EY ARŞIMIN ARKADAŞI!

Kötü işitme, kötü görme, kendini zelil etme, ağlayıp sızlanma. Yâni kötü söyleme ki kötü işitmeyesin; alemin ayıbını büyük görme ki ayıbın büyük görülmeye; kimsenin zilletini isteme ki zillete düşmeyesin. İmdi temiz bir yürek, pak bir kalp, mukaddes bir fikir ve nezih bir hatır ile ömrünün şu bir andan daha kısa sayılan günlerini asude geçir, ta ki bu fani

cesetten manâ firdevsine feragât içerisinde dönesin ve beka melekûtünde yerleşip kalasın.

(zelil: aşağılama, hor görme, önem ve değer vermeme; aşağılanan
alem: başkaları, herkes; yeryüzü ve gökyüzündeki nesnelere oluşturduğu bütün,
evren; dünya, cihan
zillet: alçalma, hor görülme, hakirlik, aşağılık
imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık
mukaddes: kutsal
nezih: temiz, temiz ahlâklı
hatır: gönül, kalp; birine karşı duyulan saygı, sevgi; düşünme, akılda tutma;
durum, keyif, hal
asude: sessiz, sakin, rahat
fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici
manâ: anlam
firdevs: cennet; cennette altıncı kat; uçmak
feragât: hakkından kendi isteğiyle vazgeçme, el çekme
beka: kalıcılık, devamlılık, ölmezlik
melekût : ruhlar ve melekler âlemi)

45- VAY VAY EY NEFİSLERİNE GÖNÜL VERENLER!

Ruhanî Sevgiliden şimşek gibi geçmiş ve şeytanî hayale gönül bağlamışsınız. Secde ettiğiniz hayalin adını Hak koymuşsunuz. Baktığınız dikenin adını gül koymuşsunuz. Sizden ne bir temiz nefes geldi ve ne de gönül bahçelerinizden bir feragât yeli esti. Sevgilinin şefkâtlî öğütlerini yabana atıp kalbinizden büsbütün sildiniz ve hayvanlarcasına şehvet ve arzu bostanlarında yayılıyorsunuz.

(secde: Allah'ın huzurunda yere kapanış
Hak: Tanrı'nın adlarından biri
feragât: hakkından kendi isteğiyle vazgeçme, el çekme
şefkâtlî: acıyarak ve koruyarak sevecenlikle ve içtenlikle davranan, sevecen,
müşfik
şehvet: aşırı istek; cinsel istek, kösnü
arzu: istek, dilek)

46- EY YOLDAŞLAR!

Niçin Sevgilinin zikrinden gafil oldunuz? Niçin Yârin yanı başından irak kaldınız? Öz Güzellik eşsiz çadırda muhteşem tahtı üzerinde oturuyor: siz ise keyfinize göre didişip duruyorsunuz. Muattar kokular yayılmada, cömertlik rüzgârları esmede; siz ise hep nezleli, hepsinden mahrum. Yazıklar olsun size, arduzca gelenlere, izinizden yürüyenlere!

(zikir: anma, anılma, söyleme, sözünü etme; Tanrı'nın adını art arda söyleme işi,
bildirme
gafil: çevresindeki gerçekleri görmeyen, sezmeyen, bilgisiz, dalgın (kimse);
habersiz
yâr: sevgili; dost, tanıdık; yardımcı
muhteşem: görkemli, gösterişli, büyük ve göz alıcı
muattar: ıtırılı, güzel kokulu
cömertlik: el açıklığı, verimlilik; kerem sahibi, ikramcı)

47- EY EMEL ÇOCUKLARI!

Kibir ve gurur elbisesini üstünüzden çıkarıp atınız.

Gizli bir kalem ile Yakut Levhinde yazılı mukaddes satırların üçüncüsünde şu söz var:

48- EY KARDEŞLER!

Birbirinizle müdara ile geçiniz. Dünyadan gönül kaldırınız. İzzet ile övünmeyiniz, zilletten utanmayınız. Cemalime yemin olsun ki hepinizi topraktan yarattım ve yine toprağa döndüreceğim.

(müdara: dost gibi görünme, yüze gülme, yüze gülücülük
izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet
zillet: alçalma, hor görülme, hakirlik, aşağılık
cemal: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi)

49- EY TOPRAK ÇOCUKLARI!

Zenginleri fakirlerin seher iniltisinden haberdar ediniz; olmaya ki gaflet yüzünden helâke düşüp servet sidresinden mahrum kalalar. Cömertliğim ve elaçıklığım Benim huylarımdandır. Ne mutlu huylarımın süsüyle süslenenlere!

(seher: sabahın gün doğmadan önceki zamanı, tan ağartısı
gaflet: dikkatsizlik, boş bulunma, dalgınlık, habersizlik, aymazlık, dalgı, ihtiyat-sızlık)

helâk: ölme, yok olma; öldürme, yok etme

sidre : ağaç, ağaca benzetilen; yedinci kat gökte bir makam ismi
cömertlik: el açıklığı, verimlilik; kerem sahibi, ikramcı)

50- EY İHTİRAS ÖZÜ!

Hırsı bırak, kanaât et; çünkü haris daima mahrum, kanaatkâr ise her zaman mahub ve makbul.

(ihtiras: aşırı istek, güçlü istek, tutku)

hırs: sonu gelmeyen istek, aşırı tutku; öfke, kızgınlık

kanaat: elindeki hoşnut olma durumu, kanıklık, yeter bulma, yetinme;
kanma, inanma

haris: aç gözlü, bir şeyi çok fazla isteyen, son derece hırslı olan; istekli

kanaatkâr: azla yetinen, elindeki ile yetinen, kanaatli, yetingen, kanık

mahub: sevilen

makbul: kabul edilen; beğenilen, hoş karşılanan; geçerli, geçer)

51- EY CARIYEMİN OĞLU!

Yoksulluğa üzülmeye, zenginliğe güvenme; zenginlik yoksulluğu ve yoksulluk zenginliği kovalar. Fakat Tanrı özgesinden fakirlik büyük bir nimettir, onu değersiz görme; çünkü sonunda Tanrı da zenginlik yüz gösterir. O zaman "Sizler fakirlersiniz" sözündeki sırrı öğrenip "Zengin ancak Tanrı'dır" kutlu sözünün gerçek tan gibi aşıkların gönül ufkundan doğduğunu ve istiğna tahtına yerleştiğini görürsünüz.

(özge: başka

nimet: iyi yaşamak için gerekli her şey; lütuf, ihsan, iyilik; yararlanılan olanak

istiğna: gönül tokluğu, doyunluk, elindekini yeterli bulma; nazlanma, nazlı davranma)

52- EY GAFLET VE İHTİRAS ÇOCUKLARI!

Düşmanımı evime aldınız, dostumu kendinizden kovdunuz: Özgemin sevgisini gönülde barındırdınız. Dostun sözünü dinleyiniz, O'nun cennetine yöneliniz. Yüzden dost olanlar birbirlerini çıkarları için severler, Manevi dost ise sizi yine sizin için sever; O, hatta hidayetiniz için sayısız belâlara katlanmıştır. Böyle bir dostu üzmeyiniz, O'nun mahallesine koşunuz. İsimler padişahı Yüce Varlığın parmakları ufkundan ihtişamlı bir şaşaa ile doğan doğruluk ve vefakârlık güneşi budur. Müheymin ve kayyum olan Tanrı'nın sözünü işitmek için kulaklarınızı açınız.

(gaflet: dikkatsizlik, boş bulunma, dalgınlık, habersizlik, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık

ihtiras: aşırı istek, güçlü istek, tutku

özge: başka

manevî: görülmeyen, duyularla sezilebilen, soyut, tinsel

hidayet: doğru yol, doğruluk; doğru yolu arama; yol gösterme

ihtişam: büyüklük, göz alıcılık, gösterişlilik, görkem

şaşaa: görkem, gösteriş, tantana; parlaklık, parıltı

vefakârlık: sevgisinin geçici olmaması, vefalı olma durumu

müheymin: koruyucu, koruyan (Allah'ın adlarından); yenen, yenici, üstün

kayyum: başlangıç, son ve yeniden oluş gibi hallerden arınmış ve başlangıçtan sonsuza kadar sürekli var olan Allah ;ayakta durduran (vaat olunan Allah'ın elçisi, Hz. Bahau'llah'ın bir niteliği)

53- EY FÂNİ MALLARA MAĞRUR OLANLAR!

Biliniz ki: Zenginlik, arayan ile Aranılan ve seven ile Sevilen arasında muhkem bir seddir. Zengin az bir istisna ile, Tanrı'nın yanına yaklaşmadığı gibi rıza ve teslimiyet şehrine de giremez. İmdi, ne mutlu zenginlik kendisini ebedî servet ve melekûtten alıkoymayan zenginlere! İsmi Âzam'a yemin olsun ki: Böyle bir zenginın nuru yerdekileri aydınlatan güneş gibi göktekileri aydınlatır.

(fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici

mağrur: gururlu, kurumlu; gurur belirten

muhkem: sağlam, sağlamlaştırılmış

sed: duvar, engel; seki

istisna: genelden ayrı, kural dışı olma, ayrıklık; ayrı tutulan kimse veya şey

rıza: uygun bulma, isteme, benimseme, onama, razı olma; istek

teslimiyet: teslim olma, kendini verme, boyun eğme

imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık

ebedî: sonsuz, ölümsüz

servet: varlık, zenginlik, mal mülk

melekût : ruhlara ve melekler âlemi

İsmi Âzam: Hz. Bahau'llah'ın yüce adı)

54- EY DÜNYANIN ZENGİNLERİ!

Fakirler aranızda Benim emanetimdir. Emanetimi iyi saklayınız. Hep kendi rahatınızla meşgul olmayınız.

55- EY İHTİRAS ÇOCUĞU!

Zenginlik alâyişinden arın ve tam bir asâyişle fakirlik göklerine ayak bas ki bâkilik şarabını fânîlik pınarından içesin.

(ihtiras: aşırı istek, güçlü istek, tutku

alâyiş: gösteriş, göz kamaştırma

asâyiş: güvenlik, düzenlilik, düzen ve güvenlik içinde bulunma durumu

bâkilik: kalıcılık, süreklilik

fânîlik: ölümlülük, kalımsızlık, gelip geçici olma durumu)

56- EY ÇOCUĞUM!

Kötülerin arkadaşlığı gam arttırır, iyilerin yoldaşlığı ise gönül pasını giderir. "Her kim Tanrı ile ünsiyet etmek isterse O'nun dostları ile ünsiyet etsin ve her kim Tanrı'nın sözünü işitmek isterse O'nun seçkinlerinin sözünü işitsin."

(gam: kaygı, tasa, üzüntü

yoldaş: yol arkadaşı; arkadaş, dost; ortak görüşü benimseyenlerden her biri

ünsiyet: arkadaşlık, ahbaplık; alışkanlık)

57-EY TOPRAK ÇOCUĞU!

Sakin kötülerle ülfet etme, onlarla düşüp kalkma. Kötülerin muâşereti canın ışığını cehennem ateşine çevirir.

(ülfet: tanışma, görüşüp konuşma, sohbet etme; beraberlik, dostluk, ahbaplık;

alışma, kaynaşma

muâşeret: birbiriyle toplumsal ilişkiler içinde bulunma, birlikte yaşanılanlar;

insanlarla iyi ilişkiler)

58- EY CARİYEMİN OĞLU!

Ruhülkuds'ün feyzini istiyorsan iyilerle düş kalk; çünkü iyiler ölümsüzlük kadehini Ebediyet Sâkisinin elinden içmişlerdir. Onlar ölümlerin kalplerini gerçek tan gibi aydınlatır, parlatır ve diriltirler.

(Ruhülkuds: Kutsal Ruh

feyiz: verimlilik, ongunluk, gürlük, ilerleme, kültürel gelişme, olgunluk

ebediyet: sosuzluk

sâki: içki dağıtan kimse, şarap dağıtıcısı)

59- EY GAFİLLER!

İçinizde sakladığınız sırların nazarlardan mestur olduğunu sanmayınız. Yakînen biliniz ki onlar açık bir yazı ile yazılmış olarak gözlerimizin önünde bulunuyor.

(gafil: çevresindeki gerçekleri görmeyen, sezmeyen, bilgisiz, dalgın (kimse);

habersiz

nazar: bakış, bakma, göz atma; bir konu hakkında düşünme, görüş

mestur: örtülü, gizli, kapalı

yakînen: (bilgi, bilme için) sağlam olarak, iyice)

60- EY DOSTLAR!

Gerçek söylüyorum: İçinizde gizlediğiniz bütün şeyler katımızda gün gibi aşikâr. Onların gizli kapaklı kalması sizin istihkakınızdan değil bizim fazlımızdan.

(aşikâr: açık, apaçık, belli, meydanda olan
istihkak: hak edilen, kazanılan şey, hakkı olma, hak kazanma
fazl: cömertlik, ihsan, inayet, kerem; üstünlük; âlimlere yakışır olgunluk)

61- EY İNSAN OĞLU!

Rahmet denizimin enginlerinden bir damla aldım, aleme serptim. Kimsede rağbet görmedim; çünkü herkes Tanrı birliğinin ebedî lâtif şarabını bırakarak kirlî hurma şerbetine sarılmış ve bâki Cemalin kâsesini bir yana atarak fânî kadehe kanaât etmiş. Ne süflidir kanaât ettikleri!

(rahmet: merhamet etme, bağışlama, esirgeme, acıma, ihsan etme, yarlıgama
alem: yeryüzü ve gökyüzündeki nesnelere oluşturduğu bütün, evren; dünya, cihan; başkaları, herkes
rağbet: istek, arzu; beğenme, itibar, bir şeyi içten istemek
ebedî: sonsuz, ölümsüz
lâtif: yumuşak, hoş, ince bir güzelliği olan, narin
bâki: kalıcı, sürekli
cema: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi
kâse: derince kap, çanak
fânî: ölümlü, kalımsız, gelip geçici
kadeh: içki içmeye yarayan küçük bardak
süflî: aşağılık, aşağı, bayağı adi, alçaklık
kanaât: elindekinden hoşnut olma durumu, kanıklık, yeter bulma, yetinme; kanma, inanma)

62- EY TOPRAK OĞLU!

İlelebet diri olan Sevgilinin eşsiz şarabına göz kapama; fânî ve bulanık şaraba göz dikme. Birlik Sâkisinin elinden bâkilik kadehlerini al; al ki tamamıyla ayıp, Görünmeyen Muganninin manevî nağmelerini işitesin. Söyle: Ey alçak Yaradılışlılar! Niçin Benim ölümsüz kudsiyet şarabımı bıraktınız da fânî suya döndünüz?

(ilelebet: sonsuzluğa değin, sürgit
fânî: ölümlü, kalımsız, gelip geçici
sâki: içki dağıtan kimse, şarap dağıtıcısı
bâkilik: kalıcılık, süreklilik
muganni: şarkı söyleyen kimse, şarkıcı
manevî: görülmeyen, duyularla sezilebilen, soyut, tinsel
nağme: ezgi; güzel, uyumlu ses
kudsiyet: kutsallık)

63- SÖYLE: EY YERYÜZÜ SAKİNLERİ!

Şunu muhakkak biliniz ki: Beklenmedik bir belâ arkanızdan geliyor ve büyük bir felâket sizi bekliyor. İrtikâp ettiğiniz şeylerin nazardan silindiğini sanmayınız. Cemâlîme yemin olsun ki, sizin bütün işledikleriniz zeberced levihler üzerinde açık bir yazı ile yazılmıştır.

(muhakkak: kesinlikle; gerçekliği kesinleşmiş, her hâlde ne olursa olsun

belâ: içinden çıkılması güç, sakıncalı durum; büyük zarar ve sıkıntıya yol açan olay veya kimse; (istenmedik bir davranışa zorlayan) etki

felâket: büyük zarar, üzüntü ve sıkıntılara yol açan olay veya durum, yıkım; çok kötü

irtikâp: (kötü iş) yapma, kötülük etme; yiyicilik; hile yapma

nazar: bakış, bakma, göz atma; bir konu hakkında düşünme, görüş

cemal: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanı ile görünmesi

zebercet: değerli maden taşı; sarı renkte ve cam parlaklığında doğal demir ve mağnezyum silikat, krizolit)

64- EY YERYÜZÜNÜN ZALİMLERİ!

Zulümden el çekiniz; zira hiç bir kimsenin zulmüne göz kapamamağa yemin etmişimdir. Bu, Levh-i Mahfuzda yazıp izzet mührüyle mühürlediğim bir misaktır.

(Levh-i mahfuz: her şeyin hayatının Allah'ın indinde (nazarında) yazılması

izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

misak: sözleşme, antlaşma, bağlaşma)

65- EY ASİLER!

Tahammülüm sizi ne kadar küstah yapmış ve sabrım sizi ne derece gaflete götürmüş ki nefsin cehennemî bineğine binerek mühlik ve muhataralı yollarda pervasız sürüp gidiyorsunuz. Yoksa Beni gafil ve habersiz mi sandınız?

(tahammül: kötü, güç durumlara karşı koyabilme gücü, kaldırma, katlanma

küstah: sıra, saygı tanımadan davranan (kimse)

gaflet: dikkatsizlik, boş bulunma, dalgınlık, habersizlik, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık

nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü

binek: üzerine binilen, binmeye ayrılmış şey, binmeye yarayan

mühlik: öldürücü, tehlikeli

muhataralı: korkulu, tehlikeli

pervasız: çekinmez, sakınmaz, korkusuz

gafil: çevresindeki gerçekleri görmeyen, sezmeyen, bilgisiz, dalgın (kimse); habersiz)

66- EY MUHACİRLER!

Dil Beni anmak içindir; onu gıybetle kirlitemeyiniz. Şayet damarınız tutarsa başkalarını kötülüyecek yerde kendi ayıplarınızı sayıp dökünüz; çünkü siz kendi kendinizi Benim kullarımı tanıdığınızdan daha iyi tanırırsınız.

(muhacir: göçmen

gıybet: çekiştirme, yerme, kötüleme)

67- EY VEHİM ÇOCUKLARI!

Şunu biliniz ki: Nurlu tanyeri ebedî kudsiyet ufkunda ağarınca karanlık gecede işlenen şeytanî sırlar ve işler meydana çıkar ve aleme malûm olur.

(vehim: kuruntu; kurgu

tanyeri: güneşin doğuşu sırasında ufukta hafifçe aydınlanan yer

ebedî: sonsuz, ölümsüz

kutsiyet: kutsallık

âlem: yeryüzü ve gökyüzündeki nesnelere oluşturduğu bütün, evren; dünya, cihan; başkaları, herkes

malûm: bilinen, belli; kuşkusuz, biliniyor)

68- EY TOPRAK BİTKİLERİ!

Şeker bulaşığı elle elbisenize dokunmak istemezken şehvet ve arzu bulaşığı gönülle nasıl olur da muaşeretimi arar ve mukaddes ülkelerime girmek istersiniz? Heyhat, heyhat! Ne olmayacak şey!

(şehvet: aşırı istek; cinsel istek, kösnü

arzu: istek, dilek

muaşeret: birbiriyle toplumsal ilişkiler içinde bulunma, birlikte yaşanılanlar; insanlarla iyi ilişkiler

mukaddes: kutsal

heyhat: yazık, ne yazık!; ne uzak)

69- EY ADEM OĞULLARI!

Güzel sözler ve temiz ameller Tanrı'nın izzet semasına yükselir; çalışınız ki amelleriniz riya tozlarından, nefis ve arzu bulanıklığından temizlenip Tanrı'nın kabul katına girsin; çünkü yakında insan sarrafları Mabudun önünde halis takva ve temiz amelden başka bir şey kabul etmeyeceklerdir. Rabb'in irade ağzından parlayan hikmet ve manâ güneşi budur. Ne mutlu ona yönelenlere!

(amel: yapılan iş, fiil, edim; bir kişinin dinin buyruklarını yerine getirmek için yaptıkları

izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

sema: gök, gökyüzü

nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü

arzu: istek, dilek

sarraflar: altın ve metal para alışverişi yapan kimse

Mabut: tapınılan kişilik; Tanrı, ilâh

halis: katışıksız, saf, katışık olmayan

takva: günahattan sakınma, arılık, züht

Rab: tanrı

hikmet: Tanrı'nın insanlarca anlaşılamayan amacı; bilgelik; neden, gizli neden

manâ: anlam)

70- EY GEÇİM ÇOCUĞU!

Varlık alanı hoş bir alan, eğer girersen; beka meydanı güzel bir meydan, eğer fâni dünyadan yükselirsen; sarhoşluk neşesi tatlı bir neşe, eğer manâ kadehini İlâhi Gencin elinden içersen. Bu mertebelere erecek olursan kendini yokluktan da, fânilikten de, mihnetten de, hatadan da azade görürsün.

(beka: kalıcılık, ölmezlik

fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici

manâ: anlam

mertebe: aşama, derece, rütbe; evre, safha

fânilik: ölümlülük, kalımsızlık, gelip geçici olma durumu

mihnet: sıkıntı, üzüntü

azade: başıboş, serbest, erkin)

71- EY DOSTLARIM!

Mübarek Zaman bölgesindeki Faran dağında Benimle akdettiğiniz Misakı hatırlayınız. Mele-i Alâ'yı ve beka şehrinin sakinlerini bu Misaka şahit tutmuştum. Şimdi o Misaka sadık bir kimse görmüyorum. Gurur ve isyan onun izini kalplerden tamamiyle silmiş olacak. Ben bunu bile bile sabrettim ve açmadım.

(mübarek: kutlu, uğurlu, kutsal; çok saygı duyulan; beğenilen, sevilen

akdetme: (sözleşme, ittifak gibi karşılıklı bağlanma anlamında) yapmak; sözleşme yapmak

Misak: sözleşme, antlaşma, bağlaşma

Meleiâlâ: öbür âlemdeki kutsal ruhlar topluluğu; yüce rütbeli müminler

beka: kalıcılık, ölmezlik

şahit. tanık)

72- EY KULUM!

Sen, karanlık bir kın içerisinde bulunduğu için değeri cevhercilere meçhûl kalmış bir cevherli kılıca benzersin. Nefis ve arzu kınından dışarı çık ki cevherin aleme malûm ola.

(kın: kesici aletlerin kabı

cevherci: değerli süs taşı, mücevher ile uğraşan

meçhûl: bilinmeyen, bilinmedik

nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü

arzu: istek, dilek

cevher: bir şeyin özü, maya, gevher

alem: başkaları, herkes; yeryüzü ve gökyüzündeki nesnelere oluşturduğu bütün, evren; dünya, cihan

malûm: bilinen, belli; kuşkusuz, biliniyor)

73- EY DOSTUM!

Sen Benim kudsiyet semamın güneşisin. Kendini dünya küsufiyle karartma. Gaflet perdesini yırt ki örtüsüz, perdesiz bulutların arkasından çıkıp bütün varlıkları varlık donu ile donatasın.

(kudsiyet. Kutsallık

sema: gök, gökyüzü

küsuf: güneş tutulması; karanlık; birinin felâketli halinde çok üzüntü göstermesi durumu
gaflet: dikkatsizlik, boş bulunma, dalgınlık, habersizlik, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık
don: giysi)

74- EY GURUR ÇOCUKLARI!

Bir kaç günlük fâni debdebeye aldanarak Benim bâki ceberrutumu bırakmış, allı sarılı süslerle süsleniyor ve bununla da övünüyorsunuz. Cemâlime yemin olsun! Her şeyi tek renkli toprak çadırına girdireceğim. Bütün bu türlü renkleri, Benim rengimi alan kimseler müstesna, ortadan kaldıracam. Benim rengim ise hep renklerden arılıktır.

(fâni: ölümlü, kalımsız, gelip geçici

debdebe: gösteriş, görkem, şatafat, ihtişam

bâki: kalıcı, sürekli

ceberrut: Allah'a varmanın 3. basamağı; Tanrı'nın her şeyin üstünde olan kudreti

allı: üzerinde al renk bulunan, kızıl renkli, kırmızılı, kan renginde

cemâl: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi

müstesna; kural dışı; ayrı tutulan, hariç; benzerlerinden üstün tutulan, benzerleri az bulunan)

75- EY GAFLET ÇOCUKLARI!

Geçici padişahlığa gönül verip sevinmeyiniz. Siz, bir bahçede bir dal üzerine konup emniyet içerisinde tatlı tatlı öterken ansızın ecel avcısının yere serdiği gafil bir kuşa benzersiniz. Onun ötüşü, vücudu, rengi ne oldu? Ey dünyevî kötü arzular peşinden koşanlar! İbret alınız!

(gaflet: dikkatsizlik, boş bulunma, dalgınlık, habersizlik, aymazlık, dalgı, ihtiyatsızlık

gafil: çevresindeki gerçekleri görmeyen, sezmeyen, bilgisiz, dalgın (kimse);

habersiz

arzu: istek, dilek

ibret: uyanıklığa neden olan ders; yanlış ve kötü davranışlardan sakınmayı sağlayan olgu veya bu olgulardan alınması gereken sonuç, ders)

76- EY CARİYEMİN ÇOCUĞU!

Hidayet şimdiye kadar sözle idi; şimdi işledir. Demek isterim ki, ne kadar güzel amel var ise hepsi insanoğlundan görünmeli; çünkü herkes sözle müşterektir, temiz ve güzel ameller ise Bizim dostlarımıza mahsustur. İmdi bütün insanlardan amel ile temayüz etmeğe çalışınız. Mukaddes ve nurlu levihte size işte bu öğütü verdik.

(hidayet: doğru yol, doğruluk; doğru yolu arama; yol gösterme

amel: yapılan iş, fiil, edim; bir kişinin dinin buyruklarını yerine getirmek için yaptıkları

müşterek: ortak; birlik; ortaklaşa, elbirliğiyle yapılan veya hazırlanan

mahsus: özgü; biri veya bir şey için ayrılmış; özel olarak, bilhassa; bilerek, isteyerek

imdi: şimdi; şu halde; buna göre; artık

temayüz: sivrilme, seçkinleşme, başkalarına göre üstün duruma gelme

mukaddes: kutsal)

77- EY İNSAF OĞLU!

Geceleyin beka heykelinin Cemali, yemyeşil vefa akabesinden Sidretülmüntehaya döndü ve öyle bir ağlayışla ağladı ki Yüce İllerin bütün sakinleri ve hep kerrubiler O'nun ağlayışıyla ağladılar, inleyişleriyle inlediler. Bu inleyip ağlama neden diye soruldu. Cevap verdi: Aldığım emir mucibine vefa akabesi üzerinde bekliyordum; yeryüzü sakinlerinden vefa kokusu almadım. Geriye dönmek üzere iken gözüm yeryüzü köpeklerinin pençesine düşmüş bir kaç mübarek güvercine ilişti. O sırada Gök Kızı, peçesiz ve örtüsüz, ruhanî köşkünden dışarıya fırlayarak koştu. Kimdir bunlar ve adları ne? diye sordu. Birinden başka hepsinin ismi söylendi. Israr karşısında onun da isminin ilk harfi lisanadan sadır olunca, semâvî gurfelerde oturanlar kendi izzet meskenlerinden dışarı çıkıp koştular. O ismin ikinci harfi söylenmek üzere iken, cümlesi birden yere kapandılar. O anda yakınlık mekmeninden şu nida geldi: "Yeter! Ötesi yasak!" Biz onların yaptıklarına ve yapmakta olduklarına şahidiz.

(beka: kalıcılık, ölmezlik

vefa: sevgi bağlılığı, sevgide durma, sevgide sebat

akabe: tehlikeli, sarp ve zor geçit

Sidretülmünteha: ötesine geçiş olmayan arşın sağ yanındaki kutsal ağaç; cennet ağacı; insanî ilim ile ilgili son sınır; (Hz. Bahauallah)

yüce: yüksek, ulu, büyük

kerrubi: Allah'a yakın melekler; meleklerin büyüğü

mucibince: gereğince

mübarek: kutlu, uğurlu, kutsal; çok saygı duyulan; beğenilen, sevilen

peçe: yüze örtülen ince siyah örtü

sadır olma: ortaya çıkma; görünme

semâvî: göksel, gök ile ilgili, göğe ilişkin; Allah'tan olan

gurfe: yükseklik, yüksek, yüce bina, yüksek derece; cennet köşkleri

izzet: büyüklük, yücelik, ululuk; kuvvet, kudret; değer, kıymet

mesken: konut, ikametgâh

mekmen: makam, yüce yer, orun

nida: bağırma, seslenme, çağırma)

78- EY CARİYEMİN OĞLU!

Rahmanın lisanından manâ selsebilini iç. Tanrı beyanının Maşrıkından tıbyan güneşinin ışıklarını ayan beyan gör. Ledünnî hikmetimin tohumlarını kalbin temiz toprağına saç ve yakîn sularıyla sula ki ilim ve hikmetimin sümbülleri o güzel topraktan yeşerip serpilsin.

(Rahman: Tanrı (her canlıya merhamet eden, bütün yaratıkları için hayır isteyen, onlara sayısız rızık ve nimetler veren olarak

lisan: dil

manâ: anlam

selsebil: Bengi su (Allah'ın emri), tatlı hafif su,; Cennette bir çeşme adı

beyan: söyleme, bildirme; ileri sürme, anlatma

Maşrık: doğu

tıbyan: açık ifade ile beyan etme; açıklama

ledünnî: Tanrı'ya yakın; Tanrı katına ait
hikmet: Tanrı'nın insanlarca anlaşılabilen amacı; bilgelik; neden, gizli neden
yakîn: sağlam, kesin bilgi; bir şeyi iyice, kesinlikle bilme; güven, itimat
sümbül: çiçekleri güçlü kokuya sahip ve türlü renklerde olabilen çok yıllık bir
süs bitkisi)

79- EY ARZU OĞLU!

Daha ne zamana kadar nefsin havasında uçacaksın? Sana, şeytanî kuruntu fezalarında değil, mukaddes manâ havalarımnda uçasın diye kanat verdim. Sana, boğazımı tırmalayasın diye değil, misk kokan saçlarımı tarayasın diye tarak verdim.

(arzu: istek, dilek)

nefis: öz varlık, kişilik, insan gereksinimlerinin bütünü

kuruntu: yanlış ve yersiz düşünce; kötü olasılıkları akla getirip tasalanma; evham,
vesvese

feza: uzay

mukaddes: kutsal

manâ: anlam

misk: Asya'da yaşayan bir tür erkek ceylanın karın derisi altındaki bir bezden çıkarılan güzel kokulu madde)

80- EY KULLARIM!

Sizler Benim bahçemin ağaçlarısunuz. Göz görmedik güzel ve nefis meyveler veriniz ki hem siz kendiniz istifade edesiniz hem başkaları. Bunun için herkesin bir iş gücüyle meşgul olması gerektir. Ey anlayış erleri! Zengin olmanın yolu budur. Her şey bir sebebe bağlıdır. Tanrı'nın bağıışı sizi onunla zengin eder. Meyvesiz ağaç ateşe atılmağa lâyıktır.

(istifade: yararlanma, faydalanma)

81- EY KULUM!

İnsanların en alçağı kendisinden bir semere husule gelmeyen kimsedir. Bu gibiler gerçekte ölü sayılır. Tanrı katında ölüler bile bu gibi boş battal kimselerden daha iyidir.

(alçak: bile bile en kötü en ahlâsızca davranışlarda bulunan, aşağılık, namert,
rezil; aşağı, yüksek olmayan)

semere: istenilen sonuç, verim

husule gelme: oluşma, meydana gelme

battal: bir işe yaramaz, kullanılmaz; alışılmış olandan büyük)

82- EY KULUM!

İnsanların en iyisi çalışıp kazanarak gerek kendi ve gerek Tanrı rızası için, akrabalarının ihtiyacına harcayandır.

(rıza: istek; uygun bulma, isteme, benimseme, onama, razı olma)

Beyan perdelerinin arkasında gizli bulunan güzel manâ gelinleri Allah'ın lûtufta ve inayeti ile Dostun Cemalinden saçılan ışıklar gibi ortaya çıktı. Dostlar! Nimetin tamam, hüccetin kâmil, bürhanın zâhir ve delilin sabit olduğuna şahadet ederim. Bakalım himmetiniz sizi

SIRLARIN HAZİNESİ (KANZ-I-ASRAR)
“ONAYSIZ ÇEVİRİ” OLDUĞU BELİRTİLEREK PAYLAŞILABİLİR

artık hangi feragat mertebelerine çıkarır. Nimet sizin üzerinize ve yerde gökte bulunanların üzerine böylece tamam oldu.

Alemlerin Rabbına hamdolsun!

(beyan: söyleme, bildirme; ileri sürme, anlatma

manâ: anlam

lûtf: önem verilen sayılan birinden gelen iyilik, yardım, ihsan, inayet, atıfet

inayet: iyilik (etme), bağış(lama), lütuf, ihsan; merhamet

cemal: yüz, yüz güzelliği; Allah'ın lütuf ve ihsanıyla görünmesi

nimet: iyi yaşam nağme: ezgi; uyumlu ses, güzel ses ak için gerekli her şey; lütuf, ihsan, iyilik; yararlanılan olanak

hüccet: belgit, daha önce doğru olduğu kabul edilen başka önerme

kâmil: yetkin, erişkin, eksiksiz, mükemmel, ağırbaşlı

bürhan: kanıt, belgit

zâhir: açık, belli; kuşkusuz, elbette, şüphesiz; görünüş, dışyüz

delil: aranan gerçeğe ulaştırabilecek iz, kanıt, emare; kılavuz, rehber

şahadet etme: tanıklık etme

himmet: çalışma, emek, gayret; yardım, kayırma; lütuf

feragat: (hakkından kendi isteğiyle) vazgeçme; bir şey istememek; boşalmak, tok gözlülük

mertebe: aşama, derece, rütbe; evre, safha

hamdetme: Tanrı'ya şükür etme)